

การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในจังหวัดพิษณุโลก
The Spatial Analysis of Suspicious Objects and Explosives in Phitsanulok Province

สมจิตร คำจวง

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร

วันลงทะเบียน..... 4 มี.ค. 2560.....

เลขทะเบียน..... 17199111X.....

เลขเรียกหนังสือ..... 5.1.9.67.....

2559

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี เสนอภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภูมิศาสตร์

ธันวาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาภูมิศาสตร์ และหัวหน้า
ภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี เรื่อง "การวิเคราะห์เชิง
พื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในจังหวัดพิษณุโลก" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาภูมิศาสตร์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

จรัสดาว คงเมือง

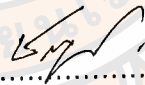
(อาจารย์ ดร.จรัสดาว คงเมือง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ประสิทธิ์ เมฆอรุณ)

ประธานหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์

(อาจารย์ ดร.ชาญยุทธ กฤตสุนันท์กุล)

หัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ธันวาคม 2558

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดใน จังหวัด พิษณุโลกวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีนี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะได้รับความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณหลายท่านและหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จรัสดาว คงเมือง อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้ให้คำชี้แนะ ทิชม ชี้นะแนวทางในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี ในการศึกษาค้นคว้า ตลอดทั้งช่วยตรวจความถูกต้องและแก้ไขด้วยความเอาใจใส่เพื่อให้งานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณคณาจารย์ ภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ แก่ผู้ศึกษา

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด ตำรวจภูธร จังหวัดพิษณุโลก และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๓ ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

ขอขอบคุณ บุคลากรภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้อำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เอกสาร-การดำเนินงาน-อุปกรณ์ และสถานที่

ท้ายที่สุดนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ได้อุปการะและช่วยเหลือในด้านต่างๆ คอยเอาใจช่วยเป็นกำลังใจที่ดีและคอยช่วยเหลือเสมอมา ทำให้การจัดทำภาคินิพนธ์สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง รวมทั้งขอขอบคุณ พี่ เพื่อน น้อง ที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือมาตลอดเช่นกัน

สมจิตร คำจวง

ชื่อเรื่อง	การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดอุต้องสงสัย และวัดสระเบ็ดใน จังหวัดพิษณุโลก
ผู้วิจัย	สมจิตร คำจวง
ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.จรัสดาว คงเมือง
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี วท.บ. สาขาวิชาภูมิศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558

บทคัดย่อ

ในการศึกษาการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดอุต้องสงสัยและวัดสระเบ็ดในจังหวัดพิษณุโลก
มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาประเภทและการกระจายตัวทางพื้นที่ของวัดอุต้องสงสัยและวัดสระเบ็ด
- 2) หาพื้นที่เสี่ยงที่มีวัดอุต้องสงสัยและวัดสระเบ็ดอยู่อย่างหนาแน่น
- 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการให้ที่ดินกับการกระจายตัวของวัดอุต้องสงสัยและ
วัดสระเบ็ด

ผลจากการศึกษา พบว่า การกระจายตัวทางพื้นที่ของวัดอุต้องสงสัยและวัดสระเบ็ดใน
จังหวัดพิษณุโลก ช่วงเวลาในการศึกษา ปี พ.ศ. 2556-2558 นั้น ในปี พ.ศ. 2557 มีการตรวจสอบ
เก็บกู้ และทำลายวัดสระเบ็ดมากที่สุด อำเภอที่มีการตรวจสอบ เก็บกู้ และทำลายวัดสระเบ็ดมาก
ที่สุดคืออำเภอนครไทย รองมาคืออำเภอเมือง และอำเภอวังทอง

เมื่อทำการแยกประเภทและชนิดของวัดอุต้องสงสัยและวัดสระเบ็ดตามลักษณะการใช้
งาน โดยทำการแยกเป็นรายปีและรายอำเภอ พบว่า ประเภทวัดสระเบ็ดที่ใช้ยังมีจำนวนการ
ตรวจสอบ เก็บกู้ และทำลายวัดสระเบ็ดมากที่สุด รองมาคือวัดสระเบ็ดที่ใช้ข่วง และวัดอุต้อง
สงสัย

เมื่อพิจารณาตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ใน
เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง มีการตรวจสอบ เก็บกู้ และทำลายวัดสระเบ็ด
มากที่สุด รองมาคือในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก และในเขตพื้นที่
รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรวังทอง

หากพิจารณาถึงความหนาแน่นต่อพื้นที่ พบว่า อำเภอเมืองเป็นอำเภอที่มีความหนาแน่น
ของวัดอุต้องสงสัยและวัดสระเบ็ดมากที่สุด เนื่องจากอำเภอเมืองมีพื้นที่ขนาดเล็ก มีขนาดพื้นที่
เพียง 750.81 ตารางกิโลเมตร เมื่อเทียบกับสัดส่วนของจำนวนวัดอุต้องสงสัยและวัดสระเบ็ดที่พบ

เห็นนั้นมีจำนวน 41 คดี ในรอบปี พ.ศ. 2558 จึงทำให้มีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุ
ระเบิดมากที่สุด

จำนวนการตรวจสอบ เก็บกู้ และทำลายวัตถุระเบิดมีมากในการใช้ที่ดินประเภทที่ไม่
สามารถระบุสถานที่ได้ ระบุเพียงแค่ว่าหมู่บ้าน ชื่อตำบล ไม่ได้มีการระบุรายละเอียดที่ชัดเจนนั้น
มีความเสี่ยงมากที่สุด การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอื่นๆ (ที่ไม่สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุได้) มีการ
พบเห็นจำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละได้ 47.41 รองมาคือการใช้
ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ เส้นทางคมนาคม เกษตรกรรม และที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละได้
18.96, 8.96, 11.20, 6.30 และ 5.20 ตามลำดับ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
1.7 สมมุติฐานของการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ทฤษฎีแนวความคิดการก่อการร้าย.....	6
2.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ.....	11
2.3 ประเภทของการก่อการร้าย.....	12
2.4 พฤติกรรมของการก่อการร้าย.....	14
2.5 ยุทธวิธีปฏิบัติการก่อการร้าย.....	15
2.6 ประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด.....	16
2.7 สภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา.....	20
2.8 สถานภาพตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก.....	26
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
2.10 เทคนิควิธีการ.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	31
3.1	31
3.2	32
3.3	32
3.4	33
3.5	35
4	36
4.1	36
4.2	53
4.3	62
4.4	67
4.5	68
4.6	71
5	79
5.1	79
5.2	81
5.3	81
5.4	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	85
ประวัติผู้วิจัย	92

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 แสดงขนาดของพื้นที่แต่ละอำเภอ ในจังหวัดพิษณุโลก.....	21
2.2 แสดงการแบ่งพื้นที่การปกครองในจังหวัดพิษณุโลก.....	23
2.3 แสดงจำนวนครัวเรือนและประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดพิษณุโลก.....	24
4.1 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น ในปี พ.ศ. 2556.....	37
4.2 แสดงประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2556.....	38
4.3 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2556.....	39
4.4 แสดงจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในปี พ.ศ. 2557.....	41
4.5 แสดงประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2557.....	42
4.6 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2557.....	42
4.7 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น ในปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	45
4.8 แสดงประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	46
4.9 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	47
4.10 การตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น ในปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	49
4.11 แสดงประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดตาม ลักษณะการใช้งาน.....	50

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.12 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด.....	51
4.13 แสดงจำนวนประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในพื้นที่ศึกษา แยกเป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	53
4.14 ตารางเปรียบเทียบประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด แยกเป็นรายปีและรายอำเภอ.....	54
4.15 ตารางเปรียบเทียบประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดแยกเป็นแต่ละอำเภอ ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	56
4.16 แสดงจำนวนชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในพื้นที่ศึกษา แยกเป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	57
4.17 แสดงจำนวนชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นวัตถุต้องสงสัยและ วัตถุระเบิดในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	60
4.18 จำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) ในแต่ละอำเภอความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร).....	68
4.19 จำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) ในแต่ละอำเภอ ความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัย และวัตถุต่อพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร).....	69
4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทการใช้ที่ดินและจำนวนของวัตถุต้องสงสัย และวัตถุระเบิด ที่พบเห็นในปี พ.ศ. 2556- พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	72
4.21 สรุปการใช้ประโยชน์ที่ดินและจำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ที่พบเห็นในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	76
4.22 การใช้ที่ดินกับจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	77

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 แผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่ศึกษา.....	4
2.1 การคำนวณด้วย Kernel Density.....	30
3.1 แสดงเครื่องมือ Kernel Density.....	34
3.2 กรอบดำเนินงานการวิจัย.....	35
4.1 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในช่วงปี พ.ศ. 2556.....	37
4.2 แสดงชนิดวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในช่วงปี พ.ศ. 2556.....	39
4.3 การกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. 2556.....	40
4.4 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในช่วงปี พ.ศ. 2557.....	41
4.5 แสดงชนิดวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในช่วงปี พ.ศ. 2557.....	43
4.6 การกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. 2557.....	44
4.7 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในช่วง ปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	45
4.8 แสดงชนิดวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	47
4.9 การกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	48
4.10 แสดงการตรวจสอบวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	49

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
4.11 การกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	52
4.12 แสดงจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดแยกเป็นรายประเภท ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	53
4.13 กราฟเปรียบเทียบประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดแยกเป็น แต่ละอำเภอในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	56
4.14 แสดงบริเวณที่มีวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดจำนวนมาก.....	67
4.15 แผนที่แสดงความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558.....	70
4.16 แผนที่แสดงความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558).....	71
4.17 กราฟแสดงการใช้ที่ดินกับจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น.....	78

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การก่อการร้าย นับว่าเป็นปัญหาอาชญากรรมอีกหนึ่งปัญหาที่สำคัญมาก หากเราพิจารณาถึงพื้นที่ที่จะพบว่าการก่อการร้ายนั้นมีหลายระดับ มีทั้งระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และการก่อการร้ายระดับโลก การก่อการร้ายยังรวมไปถึงการก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือสงครามทางการเมืองระหว่างรัฐบาลกับพรรคคอมมิวนิสต์ การก่อการร้ายนับเป็นเหตุการณ์ที่ร้ายแรงทำให้ประชาคมโลกต้องตกอยู่ในความตระหนกหวาดกลัว ซึ่งการก่อการร้ายนั้นได้ส่งผลทำให้ประชาคมโลกสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก และยังส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติ การก่อการร้ายเป็นการปฏิบัติการที่มีการคิดแผนล่วงหน้า อาจมีแรงจูงใจมาจากความคิดทางการเมืองหรือศาสนา ปัจจุบันการก่อการร้ายในประเทศไทยก็มีความรุนแรงอย่างยิ่ง โดยเฉพาะความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย เนื่องจากความแตกต่างกันทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา และอัตลักษณ์ของคนในพื้นที่เป้าหมายหลักของกลุ่มที่ก่อความไม่สงบ คือ พวกริอณ อย่างเช่น เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบนั้นมีความรุนแรงตามลำดับเวลาจนถึงปัจจุบัน มีผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยมีเหตุการณ์ลอบทำร้าย การก่อการร้าย การวางเพลิงวางระเบิด แต่จะมีการใช้ระเบิดมากกว่าการลอบวางเพลิง

จังหวัดพิษณุโลกถึงแม้ในปัจจุบันไม่มีการก่อการร้ายเกิดขึ้น แต่ในอดีตที่ผ่านมาจังหวัดพิษณุโลกเคยได้รับผลกระทบจากการที่มีคอมมิวนิสต์ในพื้นที่และได้ยึดภูหินร่องกล้าและเขาต่อเป็นฐานที่มั่น ซึ่งพื้นที่รอยต่อบริเวณนั้นมี 3 จังหวัด คือ จังหวัดพิษณุโลก เพชรบูรณ์ และจังหวัดเลยที่เคยเป็นสมรภูมิรบเพื่อปฏิวัติยึดอำนาจรัฐบาล เหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นนั้นทำให้พื้นที่ในปัจจุบันมีเศษวัตถุที่ต้องสงสัยและวัตถุระเบิดหลงเหลืออยู่ในพื้นที่ จากการทำงานของเจ้าเก็บกู้วัตถุระเบิดนั้นได้ไปตรวจสอบก็พบว่าพื้นที่ดังกล่าวนั้นมีวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่ยังหลงเหลืออยู่เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะแถบภูหินร่องกล้าและยังมีการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและมีวัตถุระเบิดที่ยังไม่มีการระเบิดเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกอีกเป็นจำนวนมาก

วัตถุต้องสงสัย คือ สิ่งของหรือวัตถุใดๆที่ไม่มีเจ้าของและวางผิดที่ผิดทาง หรือหีบห่อกล่องพัสดุ ภาชนะไปรษณีย์ กระเป๋าเดินทางรวมถึงสิ่งของอื่นๆ ที่บรรจุระเบิดหรือวัตถุอันตราย

ภายใน ส่วนวัดถูระเบิด นั้นคือสารซึ่งเมื่อได้รับความร้อน การกระทบกระแทก การเสียดสี หรือ ได้รับแรงกระตุ้นเริ่มแรกอย่างเหมาะสมแล้ว สามารถเกิดการระเบิดได้

1.2 วัดถูประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาประเภทและการกระจายตัวทางพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัดถูระเบิด
- 1.2.2 เพื่อหาพื้นที่เสี่ยงที่มีวัตถุต้องสงสัยและวัดถูระเบิดอยู่อย่างหนาแน่น
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ที่ดินกับการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัดถูระเบิด

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 ได้ทราบถึงประเภทและชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัดถูระเบิด
- 1.3.2 ได้ทราบถึงการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัดถูระเบิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรต่างในจังหวัดพิษณุโลก
- 1.3.3 ได้ทราบถึงความหนาแน่นเชิงพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัดถูระเบิด
- 1.3.4 ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ที่ดินกับการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัดถูระเบิด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ได้จากการพูดคุยสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการเก็บกู้ระเบิดและทำลายวัตถุระเบิด Explosive Ordnance Disposal (EOD) สถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ถึงลักษณะการปฏิบัติงาน และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

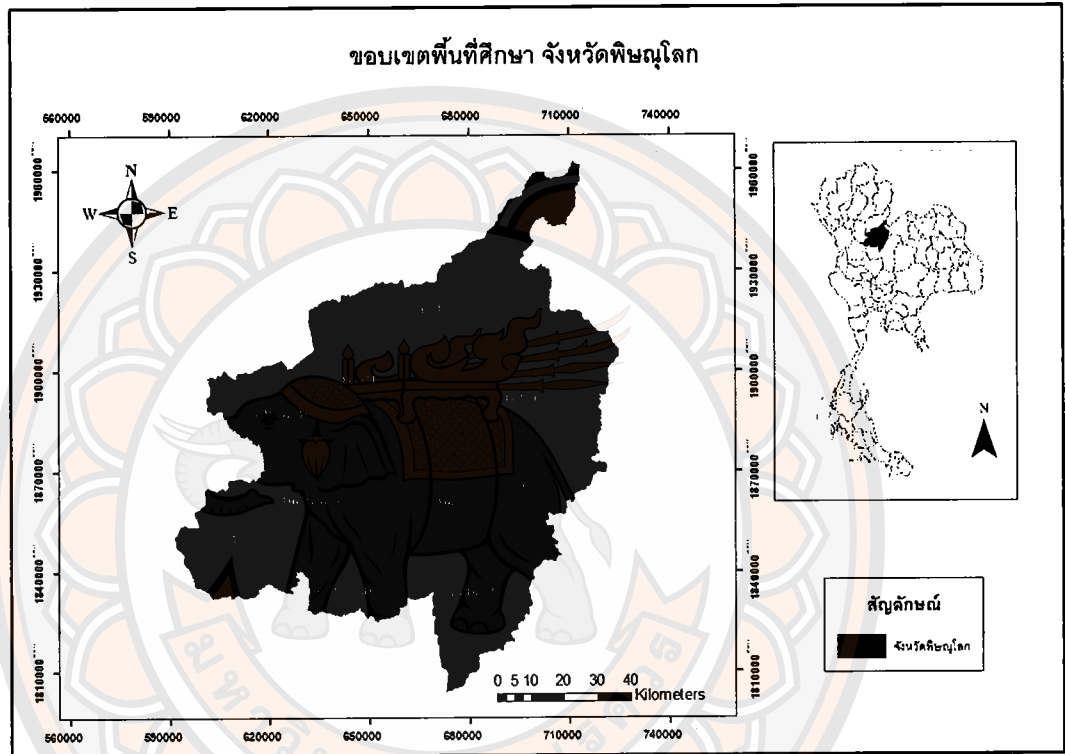
2 ข้อมูลทุติยภูมิ

ได้จากการรวบรวมเอกสารงานวิจัย บทความ และหนังสือ ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับการบันทึกไว้ ณ หน่วยงานต่างๆ ประกอบไปด้วย

- ข้อมูลสถิติจากชุดปฏิบัติการเก็บกู้ระเบิดและทำลายวัตถุระเบิด(EOD) ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2558 (29 กันยายน 2558) จากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย ข้อมูลตำแหน่งที่พบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด (ค่าพิกัดบนพื้นโลก) ประเภทของวัตถุ และวัน/เดือน/ปี ของการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด
- ข้อมูลลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 3
- ข้อมูลด้านพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอนครไทย อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางกระพูน อำเภอชาติตระการ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวังทอง อำเภอวัดโบสถ์อำเภอบางระกำ
ที่มา:<http://www.e-report.energy.go.th/area/Phitsanuloke.htm>
- ข้อมูลสถิติประชากร จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอนครไทย อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางกระพูน อำเภอชาติตระการ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวังทอง อำเภอวัดโบสถ์อำเภอบางระกำ ได้มาจาก สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งหมด 9 อำเภอ มีพื้นที่ 10,815.854 ตารางกิโลเมตร มีประชากรในจังหวัดทั้งหมด 858,988 คน ความหนาแน่นของประชากร 79.42 คน/ตารางกิโลเมตร

ภาพ 1.1 แผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่ศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

วัตถุต้องสงสัย หมายถึง สิ่งของ หรือวัตถุใดๆที่ไม่มีเจ้าของและวางผิดที่ผิดทาง หรือหีบห่อ กล่องพัสดุ พัสดุภัณฑ์ไปรษณีย์ กระเป๋าเดินทางรวมถึงสิ่งของอื่นๆ ที่บรรจุระเบิดหรือวัตถุอันตรายภายใน

วัตถุระเบิด คือ สารซึ่งเมื่อได้รับความร้อน การกระทบกระแทก การเสียดสี หรือได้รับแรงกระตุ้นเริ่มแรกอย่างเหมาะสมแล้ว จะเปลี่ยนแปลงทางเคมีโดยเร็วทำให้เกิดการผลิผลอย่างใหม่ขึ้นทั้งหมดหรือกลายเป็นแก๊สจำนวนมากๆ ขึ้น

สถานที่เกิดเหตุ หมายถึง ตำบล อำเภอที่เกิดเหตุ

จุดเกิดเหตุ หมายถึง ตรงที่เกิดเหตุว่าเป็นที่ใด และเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทใด

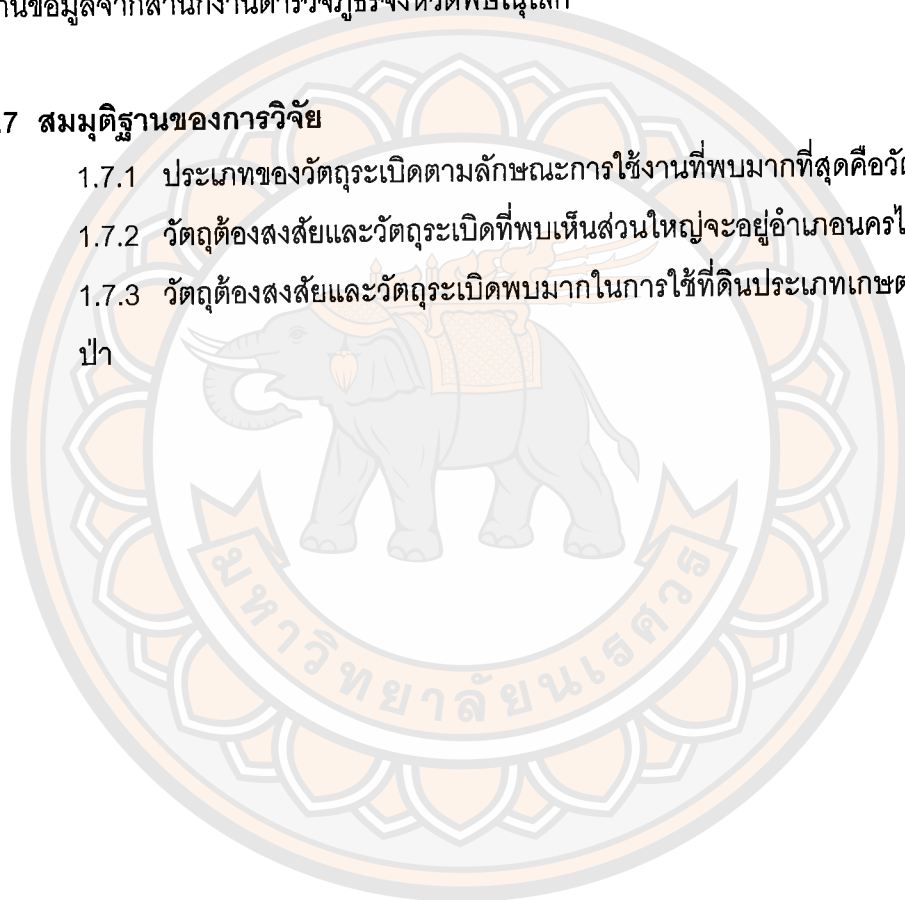
Kernel Density คือ เครื่องมือในโปรแกรม ArcGIS เป็นเทคนิคที่ใช้ในการคาดประมาณความหนาแน่นเชิงพื้นที่ เป็นอีกหนึ่งวิธีการของการวัดการกระจายตัวของจุด

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลสถิติที่มีการเก็บตัวของวัดต้องสงสัยและวัดระบุเปิดในช่วงปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) เก็บรวบรวมมากจากการบันทึกฐานข้อมูลจากสำนักงานตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก

1.7 สมมุติฐานของการวิจัย

- 1.7.1 ประเภทของวัดระบุเปิดตามลักษณะการใช้งานที่พบมากที่สุดคือวัดระบุเปิดที่ใช้ยิง
- 1.7.2 วัดต้องสงสัยและวัดระบุเปิดที่พบเห็นส่วนใหญ่จะอยู่อำเภอนครไทย
- 1.7.3 วัดต้องสงสัยและวัดระบุเปิดพบมากในการใช้ที่ดินประเภทเกษตรกรรมและพื้นที่ป่า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดตุตงสงฆ์และวัดตระเบิด ในจังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นลำดับดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีการก่อการร้าย
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ
- 2.3 ประเภทของการก่อการร้าย
- 2.4 พฤติกรรมของการก่อการร้าย
- 2.5 ยุทธวิธีปฏิบัติการก่อการร้าย
- 2.6 ประเภทของวัดตุตงสงฆ์และวัดตระเบิด
- 2.7 สภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา
- 2.8 สถานภาพตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.10 เทคนิควิธีการ

2.1 ทฤษฎีแนวคิดการก่อการร้าย

2.1.1 ความหมายการก่อการร้าย

การก่อการร้าย หมายถึง การใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงโดยบุคคล หรือ อาจจะเป็นกลุ่มคนที่ได้ไตร่ตรองวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อมุ่งหวังผลทางจิตใจและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง ลัทธิศาสนา หรือลัทธิอุดมการณ์ อย่างไม่อย่างหนึ่ง โดยสร้างความหวาดผวหรือความหวาดกลัว ด้วยการข่มขู่หรือบังคับด้วยกำลัง ซึ่งโดยปกติจะเป็น การกระทำของกลุ่มที่ยังอยู่ในฐานะที่อ่อนแอ ดังนั้นในขั้นแรกของการดำเนินการก่อความไม่สงบ จะเริ่มใช้การก่อการร้ายเป็นหลักโดยใช้บันไดขั้นแรกในการเริ่มต้น เพื่อนำไปสู่ความปฏิวัติล้มล้าง อำนาจอรัฐในขั้นสุดท้าย และการก่อการร้ายยังสามารถนำไปใช้ควบคู่กับสงครามกองโจร

2.1.2 ปัญหาการก่อการร้าย

ปัญหาการก่อการร้ายสามารถแบ่งได้ ดังนี้

- 1) การก่อการร้ายเป็นอาวุธของผู้ที่ยังอ่อนแอ บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีฐานทางการเมือง ลัทธิ ศาสนา หรืออุดมการณ์ที่แตกต่างจากสังคมที่เขาอยู่ จึงเห็นว่ถึงแม้จะอ่อนแอ แต่ก็ยังมีทางที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของตนได้ด้วยวิธีการก่อการร้ายและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย และกว้างขวาง ยิ่งขึ้นโดยลำดับ
- 2) เป้าหมายที่สำคัญของการก่อการร้าย คือ กองกำลังพลทหารและตำรวจ ซึ่งผู้ก่อการร้ายจะถือว่าทหาร และตำรวจคือผู้อาฆาตโดยธรรมชาติ เปรียบเสมือนงูเห่ากับพังพอน เพราะคิดว่า ทหารและตำรวจคือผู้ที่ให้ความคุ้มครองสังคม และเชื่อว่าผลสำเร็จของการก่อการร้ายต่อเป้าหมายทหารและตำรวจเป็นเครื่องแสดงที่มีประสิทธิผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ตามที่ต้องการ
- 3) การก่อการร้าย จะเกี่ยวพันกับการกระทำในลักษณะอาชญากรรม และมุ่งเพื่อให้โน้มน้าวจิตใจ ของกลุ่มชนมากกว่าเหยื่อที่ถูกคุกคามด้วยวิธีการอื่นๆ
- 4) การก่อการร้ายด้วยอาชญากรรมโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีการจัดตั้งอย่างดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเมื่อวิธีการอื่นๆ เช่น การดำเนินการตามวิถีทางกฎหมาย การเดินขบวนประท้วง หรือการเรียกร้องผ่านสื่อมวลชน เพื่อสร้างความสนใจไม่ประสบผลสำเร็จ จึงต้องใช้การก่อการร้ายเป็นหลักและเป็นจุดเริ่มต้น
- 5) ในสังคมของประเทศประชาธิปไตย การเพิ่มการรักษาความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะว่าเป็นเรื่องทีละเอียดอ่อนซึ่งให้ประโยชน์แก่ผู้ก่อการร้ายได้ทางหนึ่ง คือพวกก่อการร้าย
- 6) การก่อการร้ายได้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิธีการที่ได้ผล และมีประสิทธิผลในปัจจุบัน เพราะนอกจากจะเป็นวิธีการที่ง่ายแล้ว ยังมีปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมอื่นๆ ดังนี้
 1. สื่อมวลชน
 2. การคมนาคม
 3. ความเจริญด้านเทคโนโลยี

2.1.3 ทฤษฎีทางการเมืองว่าด้วยลัทธิอนาธิปไตย (Anarchism)

ลัทธิอนาธิปไตยเป็นทฤษฎีหนึ่งของการเมืองซึ่งปฏิเสธทุกรูปแบบของอำนาจจากส่วนกลางหรือจากภายนอก แต่สนับสนุนให้มีการปกครองของประชาชนด้วยตนเองในรูปแบบต่างๆ แทน เช่น การรวมตัวกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันของประชาชน การรวมตัวของแรงงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมโดยไม่ต้องมีรัฐบาลหรือผู้ใช้อำนาจมาเกี่ยวข้อง (Syndicalism) ลัทธิอนาธิปไตยเชื่อในแนวคิดปัจเจกชนนิยม (Individualism) และเสรีภาพสมบูรณ์ (Libertarianism) ลัทธิอนาธิปไตยจึงมักถูกอ้างถึงเสมอว่าเป็นรากฐานให้แก่การก่อการร้ายสมัยใหม่ ตั้งแต่คำนี้ถูกเสนอขึ้นมาเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1840 โดยนักรัฐศาสตร์ฝรั่งเศสชื่อ Pierre-Joseph Proudhon ลัทธิอนาธิปไตยเห็นว่ามนุษย์มีความชอบธรรมตามธรรมชาติที่จะปฏิเสธอำนาจรัฐหรือการปกครองรัฐบาลไม่ว่าจะในรูปแบบใด เพราะล้วนเป็นการครอบงำ ชูตรีดจากศักยภาพมนุษย์ มนุษย์ควรมีเสรีภาพเชิงบวก (Positive Freedom) หรืออิสรภาพที่จะทำ (Freedom to) มากกว่าอิสรภาพเชิงลบ (Negative Freedom) หรืออิสรภาพที่จะไม่ถูกกระทำ (Freedom from) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1875 ถึง ค.ศ. 1912 ผู้เชื่อในลัทธิอนาธิปไตยที่ดำเนินการโดยลำพังหรือในกลุ่มเล็กๆ สามารถลอบสังหารหรือพยายามลอบสังหารผู้นำในประเทศต่างๆ ถึง 9 ประเทศ (รวมถึงประธานาธิบดี William McKinley ของสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1901) ซึ่งนอกจากความพยายามลอบสังหารแล้ว กลุ่มอนาธิปไตยยังประกอบอาชญากรรมรูปแบบอื่นๆ อีกมาก เช่น โจรกรรม ปล้น ฆาตกรรม ลักพาตัว หรือวางระเบิด ในช่วงที่ลัทธิอนาธิปไตยได้รับความนิยมสูงสุดนี้ วันกรรมกร (May Day) จัดเป็นวันที่เกิดเหตุความไม่สงบขึ้นมากที่สุดในพื้นที่ทั้งในยุโรปและอเมริกา

2.1.4 ทฤษฎีทางการเมืองว่าด้วยลัทธิฟาสซิสต์ (Fascism)

ลัทธิฟาสซิสต์เป็นรูปแบบการปกครองที่ยังคงมีให้คำจำกัดความแตกต่างกันหลากหลายมากที่สุดแบบหนึ่ง โดยทั่วไปหมายถึงอุดมการณ์ของพวกชาตินิยมสุดโต่ง (Ultrnationalist) ซึ่งมีความโน้มเอียงที่จะเหยียดเชื้อชาติด้วย (Racist) คำว่า Fascism มาจากภาษาลาติน "Fasces" หมายถึงการใช้กำลังเพื่อข่มขู่หรือบังคับประชาชน ในการอธิบายทั่วไปจะบรรยายลักษณะของอุดมการณ์ว่า เป็นการผนึกกำลังกันของอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจในรูปแบบของความรักชาติสูงสุด (Super-Patriotism) เพื่อเป้าหมายในการกวาดล้างหรือเอาชนะอย่างถาวรต่อศัตรูร่วมกันของชาติหรือสังคมนั้นๆ Benito Mussolini ซึ่งเป็นผู้ประดิษฐ์ถ้อยคำนี้ขึ้นมาใช้ในทางปฏิบัติเป็นคนแรกในปี ค.ศ. 1922 กล่าวว่าฟาสซิสต์เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มอำนาจรัฐและอำนาจทุน ซึ่ง Adolf Hitler รับมาใช้ในเยอรมนีและประยุคต์เป็นลัทธิชาติ-สังคมนิยม

(National-Socialism/Nazi) ในปี ค.ศ.1928 และสามารถครองอำนาจรัฐได้ในทศวรรษ 1930-1940 ขณะที่แนวคิด ซึ่งนักวิชาการหลายคนเรียกว่า ลัทธิอิสลามฟาสซิสต์ (Islamofascism) ก็เกิดขึ้นในช่วงเดียวกันนี้เมื่อขบวนการ Muslim Brotherhood (Al Ikhwan al Muslimun) ซึ่งถือเป็นบรรพบุรุษของกลุ่มก่อการร้ายหลายกลุ่มถูกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1924 อันเป็นช่วงที่ตุรกียกเลิกการปกครองแบบอิสลาม (Caliphate) หลังจักรวรรดิออตโตมันล่มสลายลง ลัทธิฟาสซิสต์สนับสนุนให้เกิดการก่อการร้ายทั้งในและต่างประเทศ ผู้นำที่มีบารมี (Charismatic Leader) ซึ่งจะได้รับอำนาจสูงสุดสามารถทำลายกวาดล้างกลุ่มต่อต้าน ผู้รักสันติภาพหรือใครก็ตามที่ไม่นับถือในลัทธิบูชาตัวบุคคล ลัทธิฟาสซิสต์จำเป็นต้องมีการต่อสู้อยู่เสมอไม่ว่าจะในรูปแบบสงครามภายนอกหรือการรณรงค์ภายใน จึงต้องมีการสร้างภาพให้ศัตรูเป็นปีศาจ (Demonized) ที่ไม่เท่าเทียมกับมนุษย์และสมควรกวาดล้างให้สิ้นซาก ศัตรูยังจะถูกใช้เป็นแพะรับบาป สำหรับปัญหาใดๆ ก็ตามที่ประเทศเคยประสบมาในอดีต ลัทธิฟาสซิสต์ยังคงส่งเสริมให้เกิดความขมขื่นใจกลุ่มชนที่คิดว่าตนควรจะมีบทบาทและสถานะที่ดีกว่านี้ในประชาคมโลก เพื่อใช้เป็นสาเหตุในการต่อสู้เรียกร้อง เมื่อนำแนวคิดนี้มาใช้ร่วมกับการรณรงค์ต่อต้านตะวันตก (เช่นสหรัฐอเมริกาเป็นเจ้าของความชั่วร้าย, ชาตานิฟาสซิสต์ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์ทางสังคมร่วมกันในประเทศกำลังพัฒนาที่เพิ่งได้รับเอกราช (เช่น ลัทธิ Pan-Africanism, Pan-Arabism และ Islamofascism) ตลอดจนเป็นเครื่องมือสนับสนุนของการก่อการร้ายต่อต้านชาติตะวันตก

2.1.5 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational Choice)

การศึกษาในแง่ของเศรษฐศาสตร์หลายเรื่องมีผลต่อการศึกษาพฤติกรรมของการก่อการร้ายได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอุปสงค์-อุปทาน, ต้นทุน-ผลตอบแทน แต่อย่างไรก็ดี การศึกษาตัวแบบทางเศรษฐศาสตร์หรือเศรษฐมิติ (Econometrics) ของการก่อการร้ายโดยตรงยังหาได้ยากและยังคงเกี่ยวข้องกับต้นทุน-ผลตอบแทนทางจิตใจ (Psychic) มากกว่า ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่หาได้ง่ายกว่านั้นได้แก่ทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ว่าด้วยการตัดสินใจเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational Choice) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายในวิชาอาชญาวิทยาด้วย เช่นกัน กล่าวคือบุคคลจะตัดสินใจประกอบอาชญากรรมหลังจากชั่งน้ำหนักต้นทุนกับผลตอบแทน (ข้อดี-ข้อเสีย) จนตัดสินใจได้ว่าโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนมีสูงกว่าความเป็นไปได้ที่จะถูกลงโทษ ซึ่งในกรณีของการก่อการร้ายก็เช่นกัน ทฤษฎีของ Olson ระบุว่า ผู้เข้าร่วมในการใช้ความรุนแรงเพื่อการปฏิวัตินั้นได้คาดคะเนแล้วถึงข้อดีข้อเสียของการกระทำของตนและเชื่อว่าจะให้ผลดีที่สุดในสภาพแวดล้อมทางสังคมขณะนั้น

ในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลอธิบายว่าบุคคลสามารถตัดสินใจเลือกมีเหตุผลสำหรับส่วนรวม (Collectively Rational) ได้ แม้ว่าการตัดสินใจนั้นดูจะไม่เป็นเหตุผลสำหรับตัวเขาในแง่ที่เป็นบุคคลหนึ่งๆ หลังจากเขาตัดสินใจได้ว่าการมีส่วนร่วมของเขาเป็นสิ่งสำคัญและการเสียสละส่วนบุคคลให้แก่สิ่งซึ่งเป็นส่วนรวม (Public Goods) มีน้ำหนักมากกว่าปัญหาผู้เอาเปรียบที่ได้ประโยชน์ด้วยโดยไม่มีส่วนร่วม (Free Rider)

การก่อการร้ายไม่ใช่ปรากฏการณ์ของความบ้าคลั่ง ผู้ก่อการร้ายก็มีใช้คนวิกลจริต การก่อการร้ายทุกครั้งมีเหตุผลและได้คาดคะเนไว้แล้ว ปัญหาก็คือทำไมบางกลุ่มถึงเลือกใช้การก่อการร้ายเป็นวิถีทางในการต่อสู้ขณะที่อีกบางกลุ่มยังคงยึดแนวทางการต่อสู้โดยวิธีอื่นๆ ต่อไป กลุ่มบางกลุ่มอาจเลือกใช้การก่อการร้ายหลังจากใช้วิธีอื่นแล้วไม่ได้ผล ขณะที่อีกกลุ่มกลับเลือกใช้วิธีการก่อการร้ายเป็นทางเลือกแรก เพราะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่นแล้ว โดยเฉพาะจากสื่อมวลชน อันอาจนำไปสู่สิ่งที่เรียกว่าพฤติกรรมเลียนแบบ (Copycat) ได้ ซึ่งก็เป็นคำอธิบายอีกอันหนึ่งของการก่อการร้ายหรือไม่เช่นนั้นก็เป็นไปได้ว่าการก่อการร้ายนั้นต้องการประชาสัมพันธ์การต่อสู้และสาเหตุของตนให้โลกได้รู้หรือเรียกว่า เป็นภาวะโลกาภิวัตน์ของสงครามกลางเมือง (Globalization of Civil War)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเลือกอย่างมีเหตุผลของการก่อการร้ายยังรวมถึงสถานที่ ขนาด ช่วงเวลา และสภาวะแวดล้อมของประชาคมติมหาชนระดับโลก แผนการก่อการร้ายในประเทศประชาธิปไตยมักใช้ความรุนแรงอย่างไร้เหตุผลน้อยกว่าในประเทศเผด็จการ เพราะฝ่ายหลังนี้ผู้ก่อการร้ายรู้ว่าไม่มีอะไรจะเสียอีกแล้ว ขนาดก็สำคัญในแง่ที่ว่า กลุ่มกะทิหิวขนาดเล็กมักมีแนวโน้มจะใช้การก่อการร้ายในสังคมที่ประชาชนมีความเฉื่อยชา นั่นคือมักจะใช้ความรุนแรงอย่างไม่มีเหตุผลในสังคมที่มีเสถียรภาพมากกว่าสังคมที่ไร้เสถียรภาพ เวลาที่เป็นข้อจำกัดที่สำคัญในการตัดสินใจ เมื่ออาจมีการแข่งขันอยู่กับกลุ่มอื่นๆ หรือพยายามจะตอบโต้แก้แค้นกับฝ่ายรัฐบาล ขณะที่สภาพแวดล้อมของประชาคมติระดับโลกนั้น ถ้ามีความสนใจต่ำ ผู้ก่อการร้ายมักจะใช้วิธีความรุนแรงทั้งในการก่อเหตุและหวังการปราบปรามรุนแรงหลังจากนั้น เพื่อให้ประชาคมโลกหันมาสนใจยิ่งขึ้น

2.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ

2.2.1 ความหมายการก่อความไม่สงบ

การก่อความไม่สงบ (Insurgency) หมายถึง การต่อสู้ระหว่างกลุ่มผู้อยู่ใต้การปกครองกับกลุ่มที่มีอำนาจในการปกครอง โดยที่เป้าหมายสุดท้ายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองตามความต้องการของตน ซึ่งประเด็นสำคัญทางการเมืองในที่นี้หมายถึง

- 1) ประชาคมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ
- 2) ระบบการเมือง ได้แก่ ค่านิยม และ โครงสร้างทางการเมือง/การปกครอง
- 3) อำนาจการบริหาร
- 4) นโยบายของรัฐ

2.2.2 สาเหตุมูลฐานที่ก่อให้เกิดการก่อความไม่สงบ

สาเหตุมูลฐานที่ก่อให้เกิดการก่อความไม่สงบมีทั้งหมด 3 ประการ ได้แก่ ประการที่ 1 การที่ประชาชนเกิดความไม่พอใจต่อสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ประการที่ 2 มีผู้นำเข้ามาชักจูงและอำนวยความสะดวก และประการสุดท้าย ประชาชนจะต้องหมดความเชื่อมั่นในรัฐบาลของตนในการแก้ไขสถานการณ์ที่เป็นอยู่

มีสาเหตุมูลฐานการก่อความไม่สงบดังนี้

1. สาเหตุที่ประชาชนเกิดความไม่พอใจ เป็นเหตุให้ประชาชนร่วมก่อความไม่สงบ
 - 1.1 ด้านสังคม
 - 1.1.1 ความแตกแยกในหมู่ประชาชน
 - 1.1.2 ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้หนังสือ และการศึกษายังไม่เพียงพอ
 - 1.1.3 ปัญหาด้านยาเสพติด
 - 1.1.4 ปัญหาความยากจน และไม่เป็นธรรมในสังคม
 - 1.2 ด้านการเมือง
 - 1.2.1 ประชาชนไม่ได้รับการตอบสนองจากรัฐบาล
 - 1.2.2 ประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากรัฐบาล
 - 1.2.3 เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการทุจริต
 - 1.2.4 ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ

1.3 ด้านเศรษฐกิจ

- 1.3.1 ประชาชนมีรายได้หรือรายรับน้อยกว่ารายจ่าย และมีหนี้สิน
- 1.3.2 เกิดการว่างงานเป็นจำนวนมาก
- 1.3.3 มีการกักเงินที่ไม่เป็นธรรมหรือหนี้นอกระบบ

1.4 ด้านจิตวิทยา

- 1.4.1 ผู้คนในชนชั้นสูง และชนชั้นกลางมีการตื่นตัวในเรื่องชาตินิยม
- 1.4.2 ขาดความรักชาติ จงรักภักดีเฉพาะในท้องถิ่นหรือพวกพ้องของตนเอง
- 1.4.3 เกิดช่องว่างระหว่างรัฐบาลกับประชาชน
- 1.4.4 ความรู้สึกที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมแพร่สะพัดอยู่ทั่วไป

2. สาเหตุมีผู้นำชักจูง

- 2.1 มีการสร้างจุดร่วมทางอารมณ์
- 2.2 เริ่มดำเนินการควบคุม
- 2.3 ให้การสนับสนุนในการก่อความไม่สงบ
- 2.4 จัดหาผู้นำมาวางแผนอำนวยความสะดวกให้

3. ประชาชนหมดความเชื่อมั่นในรัฐบาล

- 1.1 บุคคลที่มีความรู้สึกนึกคิดรุนแรง และตีความในอุดมการณ์ของสังคมนิยม
- 1.2 ได้รับการยุยง ปลุกปั่น ซึ่งใช้ความแตกต่างทางสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม
- 1.3 บุคคลที่สูญเสียอำนาจทางการเมืองและผลประโยชน์ทางธุรกิจที่ผิดกฎหมาย
- 1.4 บุคคลที่ด้อยทางการศึกษา

2.3 ประเภทของการก่อการร้าย

สุรชาติ บำรุงสุข (2554) ผู้เชี่ยวชาญได้แบ่งประเภทของการก่อการร้ายอย่างน้อยออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- 1. การก่อการร้ายชาตินิยม
- 2. การก่อการร้ายทางศาสนา
- 3. การก่อการร้ายที่ได้รับการสนับสนุนโดยรัฐ
- 4. การก่อการร้ายของฝ่ายซ้ายจัด
- 5. การก่อการร้ายของฝ่ายขวาจัด

6. การก่อการร้ายของพวกอนาธิปไตย

ทั้งนี้ ขบวนการก่อการร้ายใดๆ อาจถูกจัดอยู่ในประเภทของการก่อการร้ายได้มากกว่าหนึ่งประเภท

1. การก่อการร้ายชาตินิยม (Nationalist Terrorism)
2. ผู้ก่อการร้ายชาตินิยมต้องสถาปนารัฐของเชื้อชาติตนเองขึ้นมา โดยใช้วิธีการต่อสู้เพื่อเรียกร้องความสนใจจากสาธารณชนและประชาคมโลกในสิ่งซึ่งกลุ่มตนเห็นว่าเป็นการปลดปล่อยชนชาติตน (National Liberation) การก่อการร้ายในกลุ่มประเภทนี้จัดได้ว่าได้รับการสนับสนุนและได้รับความเห็นอกเห็นใจจากประชาคมโลกพอสมควร กลุ่มก่อการร้ายชาตินิยมมีแนวโน้มจะใช้ความรุนแรงอย่างจำกัดเพื่อให้ได้รับความสนใจจากบุคคลภายนอก แต่ไม่เลยเถิดจนเกินไปจนทำให้แปลกแยกออกจากผู้สนับสนุนในต่างประเทศหรือประชาชนในพื้นที่เคลื่อนไหวอยู่ ทั้งนี้ กลุ่มก่อการร้ายชาตินิยมบางครั้งก็ยากที่จะจัดประเภท เพราะหลายกลุ่มยืนยันว่าตนไม่ใช่ผู้ก่อการร้าย แต่เป็นนักรบเพื่ออิสรภาพ (Freedom Fighters)
3. การก่อการร้ายทางศาสนา (Religious Terrorism)

ผู้ก่อการร้ายทางศาสนาต้องการที่จะใช้ความรุนแรงเพื่อที่จะบรรลุ หรือเสริมสร้างสิ่งที่ตนเห็นว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของหรือศาสนาที่ตนเองนับถือสั่งสอนไว้ มักจะมุ่งโจมตีต่อเป้าหมายที่เห็นว่าเป็นศัตรูอย่างกว้างขวางหลากหลายมาก เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคน ซึ่งกลุ่มผู้ก่อการร้ายทางศาสนานี้สามารถมีที่ได้จากศาสนาใหญ่ๆ หรือลัทธิย่อยๆ ที่มีผู้นับถือไม่มาก การก่อการร้ายประเภทนี้กำลังเติบโตขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก

4. การก่อการร้ายที่ได้รับการสนับสนุนโดยรัฐ (State-Sponsored Terrorism)

กลุ่มก่อการร้ายที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ หรือถูกใช้เป็นเครื่องมือของรัฐหัวรุนแรง (Radical States) ในฐานะเครื่องมือสำหรับนโยบายต่างประเทศ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญบางคนเรียกว่าเป็นวิธีที่มีต้นทุนต่ำในการทำสงครามอย่างไม่เปิดเผย (A Cost-Effective Way of Waging War Covertly) โดยเสมือนเป็นการใช้มือปืนรับจ้างในการใช้ความรุนแรงต่อเป้าหมายที่ตนไม่ต้องการเกี่ยวข้องกับเปิดเผย ตัวอย่างของการก่อการร้ายประเภทนี้ได้แก่ กรณีรัฐบาลอิหร่านชุดใหม่หลังโค่นล้มพระเจ้าชาห์ สนับสนุนให้นักศึกษาหัวรุนแรงบุกจับตัวประกันในสถานทูตสหรัฐอเมริกา ในกรุงเตหะรานเมื่อปี ค.ศ.1979 ทั้งนี้ เนื่องจากได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ ทำให้กลุ่มก่อการร้ายประเภทนี้สามารถก่อเหตุโจมตีที่อันตรายร้ายแรงได้ยิ่งกว่ากลุ่มก่อการร้ายอื่นๆ เช่น การระเบิดเครื่องบินโดยสาร

5. การก่อการร้ายของฝ่ายซ้ายจัด (Left-wing Terrorism)

กลุ่มก่อการร้ายซ้ายจัดต้องการทำลายระบอบทุนนิยม และสถาปนาระบอบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์หรือสังคมนิยมขึ้นแทนที่ กลุ่มเหล่านี้มักเห็นว่าพลเรือนเป็นผู้ได้รับความทุกข์ยาก ถูกกดขี่ขูดรีดจากชนชั้นนายทุน และเป็นเป้าหมายที่พวกตนต้องช่วยเหลือ จึงมักหลีกเลี่ยงหรือจำกัดการใช้ความรุนแรงต่อสาธารณชน บางครั้งใช้วิธีนิยมลักพาตัวนักธุรกิจคนสำคัญหรือวางระเบิดอนุสาวรีย์แทน

6. การก่อการร้ายของฝ่ายขวาจัด (Right-wing Terrorism)

กลุ่มก่อการร้ายขวาจัดถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีการจัดตั้งเป็นระบบน้อยที่สุดในบรรดากลุ่มก่อการร้ายด้วยกัน มักเป็นการรวมตัวของพวกนาซีใหม่ (Neo-Nazi) ซึ่งก่อการจลาจลหลายครั้งในประเทศยุโรปตะวันตกช่วงต้นทศวรรษ 1980 กลุ่มเหล่านี้ซึ่งมักนำโดยกลุ่มอันธพาล Skinhead ต้องการทำลายรัฐบาลประชาธิปไตยเสรีนิยมและก่อตั้งรัฐบาลเผด็จการฟาสซิสต์ขึ้นแทน กลุ่มฟาสซิสต์ใหม่เหล่านี้มักโจมตีผู้เข้าเมืองหรือผู้อพยพจากประเทศกำลังพัฒนา จึงถือได้ถือได้ว่าเป็นพวกเหยียดผิว (Racist) และต่อต้านชาวตะวันออก (Antisemitist)

7. การก่อการร้ายพวกอนาธิปไตย (Anarchist Terrorism)

ในช่วงตั้งแต่ทศวรรษ 1870 ถึงปี ค.ศ.1920 การก่อการร้ายโดยกลุ่มอนาธิปไตยถือเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกกลุ่มเหล่านี้ก่อเหตุวางระเบิดและลอบสังหารประมุขของรัฐหลายแห่ง (รวมถึง ประธานาธิบดี William McKinley ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งถูกลอบสังหารเมื่อปี ค.ศ.1901 โดยผู้อพยพชาวฮังการีที่เชื่อในลัทธิอนาธิปไตย) มีสัญญาณความรุนแรงในลักษณะอนาธิปไตยนี้ ปรากฏขึ้นมาอีกครั้งในปัจจุบันดังจะเห็นได้จากการประท้วงต่อต้านกระแสโลกาภิวัตน์ (Anti-Globalization) อย่างรุนแรง

2.4 พฤติกรรมของการก่อการร้าย

พฤติกรรมของการก่อการร้ายได้แบ่งออกเป็น 8 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการก่ออาชญากรรม มักจะมีการข่มขู่ว่าจะดำเนินการหรือมีการลงมือประทุษร้ายต่อบุคคล องค์กร หรือสถาบัน เช่น การลอบสังหาร การลักพาตัว ทำลายสิ่งปลูกสร้าง-สิ่งของ การวางเพลิง การวางระเบิด เป็นต้น

2. ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายขั้นตอนของการก่อการร้ายโดยใช้วิธีการที่ทำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐเกิดความหวาดกลัว ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลของประเทศต่างๆ หรือโดยการทำลายภาพลักษณ์ของรัฐบาล เช่น ทำให้ดูเหมือนขาดสมรรถภาพ ทำให้ดูเหมือนว่ารัฐบาลทำรุนแรงเกินกว่าเหตุหรือเป็นเผด็จการ
3. เป็นการกระทำแบบสุ่ม (Random) ขบวนการก่อการร้ายมีเจตนาทำร้ายประชาชนและจะเลือกกระทำแบบสุ่มโดยไม่เคารพสนธิสัญญาหรือแนวปฏิบัติของการทำสงคราม ไม่ยอมรับเรื่องความเป็นกลางหรือพรมแดน อีกทั้งผู้รับเคราะห์ก็ยังจะถูกใช้เป็นเครื่องมือที่จะส่งผลกระทบย้อนกลับในทางการเมือง
4. มีการวางแผน ผู้ก่อการร้ายเป็นนักวางแผน จะเลือกเป้าหมายและเหยื่อ โดยวางแผนล่วงหน้าว่าจะโจมตีที่ไหนและเมื่อใด และจะฉวยโอกาสลงมือเมื่อมีโอกาส
5. มีการเรียกร้องและข่มขู่ หากไม่ปฏิบัติตามคำเรียกร้องของตนจะเพิ่มความรุนแรง เช่น สังหารตัวประกัน หรือจุดระเบิด
6. เป็นการกระทำของกลุ่มคน เพื่อให้บรรลุอุดมการณ์ของกลุ่ม
7. มีการขูดอ้าง หากการก่อการร้ายประสบผลสำเร็จ ขบวนการก่อการร้ายมักจะออกมาแสดงความรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ว่าเป็นการกระทำของกลุ่มตน เพราะต้องการได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน สื่อมวลชนและรัฐบาล บางครั้งอาจเป็นการแอบอ้าง ซึ่งหากสาธารณชนแสดงปฏิกิริยาในทางลบอย่างรุนแรงต่อการก่อการร้ายครั้งนั้น ขบวนการก่อการร้ายจะไม่กล้าออกมาแสดงความรับผิดชอบ เพราะกลัวจะเสียชื่อเสียงและเสียความนิยม
8. มีความต่อเนื่อง ผู้ก่อการร้ายอาจบิดานเป็นช่วงๆ เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าขบวนการก่อการร้ายนั้น หลุดก่อการร้ายหรือสลายตัวไปแล้ว หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจับได้เมื่อถูกกดดันอย่างหนักจากเจ้าหน้าที่รัฐ แต่อันที่จริงขบวนการก่อการร้ายนั้นมีเครือข่ายที่แน่นอน และจะไม่หยุดปฏิบัติการโดยสิ้นเชิงจนกว่าจะได้รับผลตามข้อเรียกร้องหรือบรรลุอุดมการณ์ บ่อยครั้งที่สมาชิกกลุ่มหนึ่งจะแยกตัวออกจากขบวนการและจัดตั้งกลุ่มใหม่ เนื่องจากแตกแยกกันในด้านความคิดและอุดมการณ์ และมักใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้นในการก่อการร้าย

2.5 ยุทธวิธีปฏิบัติการก่อการร้าย

การปฏิบัติการของกลุ่มก่อการร้ายอาจจำแนกตามวิธีปฏิบัติ 10 ประเภทได้แก่

1. การลอบวางระเบิด เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาก วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน หรือทำความเสียหายทางเศรษฐกิจของประเทศ ส่งผลให้เสื่อมเสียต่อ

รัฐบาล การปฏิบัติการมีหลายรูปแบบ เช่น การวางระเบิดรถยนต์ (car Bomb) การวางระเบิดพลีชีพ (Suicide Bomb) และการวางระเบิดทางไปรษณีย์

2. การปล้นยึดยานโดยสาร การปล้นยึดเครื่องบินรถยนต์โดยสาร เรือ หรือรถไฟ ขณะที่มีการเคลื่อนไหวจับกุมผู้โดยสารเป็นตัวประกัน เพื่อเรียก ransom หรือต่อรองให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
3. การลักพาตัว เป็นการปฏิบัติการจับกุมหรือกักขังไว้ เพื่อเรียก ransom ให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
4. การข่มขู่ เป็นการปฏิบัติการโดยอ้างจะปฏิบัติการรุนแรงต่อบุคคลสถานที่ สิ่งของ
5. การลอบสังหาร วัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของการก่อการร้ายและการโฆษณาชวนเชื่อ ส่วนใหญ่เป็นการสังหารเจ้าหน้าที่อาวุโส เจ้าหน้าที่รัฐบาลที่มีบทบาทสำคัญในการปราบปรามการก่อการร้าย หรือเพื่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่เจ้าหน้าที่รัฐบาล
6. การบุกโจมตีด้วยอาวุธ เป็นการปฏิบัติการที่ทำลายเป้าหมายมีผลด้านยุทธวิธีและการโฆษณาชวนเชื่อ
7. การจับกุมและกักขังตัวประกัน เป็นการจับกุมบุคคล กลุ่มบุคคล วัตถุประสงค์เพื่อการโฆษณาชวนเชื่อทำลายการรักษาความปลอดภัยของสังคมและความสงบเรียบร้อย ตอบได้แก่แก่นรัฐบาล หรือสร้างความอับอายให้รัฐบาล
8. โจรกรรม เพื่อแสวงหาเงินสนับสนุนปฏิบัติการหรืออาวุธ เป็นวิธีการที่กลุ่มก่อการร้ายนิยมใช้ในรัสเซีย เยอรมนี และละตินอเมริกา
9. การข่มขู่ เป็นการก่อการร้ายเพื่อทำลายเป้าหมายบางส่วน เช่น กองพลน้อยแดงในอิตาลี มักข่มขู่เป้าหมายโดยเจาะจงเฉพาะหัวเขาเพื่อให้พิการ
10. การลอบวางก๊าซพิษ อาทิ ก๊าซซาริน ก๊าซมัสตาร์ด เพื่อหวังทำลายเป้าหมายที่เป็นประชาชนจำนวนมากและมุ่งหวังให้เกิดความเสียหายมาก

2.6 ประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด

2.6.1 ความหมายของวัตถุต้องสงสัย

วัตถุต้องสงสัย หมายถึง สิ่งของ หรือวัตถุใดๆที่ไม่มีเจ้าของและวางผิดที่ผิดทาง หรือหีบห่อ กล่องพัสดุ ภาชนะไปรษณีย์ กระเป๋าเดินทางรวมถึงสิ่งของอื่นๆ ที่บรรจุระเบิดหรือวัตถุอันตรายภายใน

ลักษณะไปรษณีย์ระเบิด สามารถสังเกตได้ดังนี้

- 1) มีน้ำหนักมากเกินขนาด
- 2) ของจดหมายที่ลักษณะแข็ง พับงอไม่ได้
- 3) ห่อพัสดุหรือจดหมาย มีลักษณะโป่งบวมหรือพองผิดปกติ
- 4) มีสายไฟเส้นเล็กยื่นออกมา
- 5) มีลักษณะห่อหนาเกินความจำเป็น
- 6) มีคราบน้ำมัน หรือสีซีดจางที่กระดาษห่อ
- 7) ไม่มีชื่อผู้ส่ง
- 8) เป็นจดหมายที่ไม่คาดคิดว่าจะได้รับ
- 9) มีการเขียนข้อความ หรือติดภาพที่เรียกร้องความสนใจ
- 10) ติดแสตมป์มากเกินขนาด (โดยเฉพาะไปรษณีย์ภายในประเทศ)
- 11) มีการทำเครื่องหมายพิเศษต่างๆ บนซอง
- 12) ลายมือเขียนหรือพิมพ์ไม่เป็นระเบียบ
- 13) สะกดคำผิดในคำต่างๆ
- 14) ระบุตำแหน่งหรือยศผู้รับ ไม่ถูก
- 15) ผู้ที่มีกรณีขัดแย้งอย่างรุนแรงกับผู้อื่น ควรสงสัยและระมัดระวังเป็นพิเศษ

ลักษณะวัตถุต้องสงสัย สามารถอธิบายได้ดังนี้

- 1) ไม่เคยเห็นมาก่อน ว่าวัตถุนั้นเคยมี เคยตั้งอยู่ในบริเวณนั้นๆ
- 2) วัตถุนั้นไม่มีเจ้าของ ไม่ได้เป็นของใคร หรือว่าตามหาเจ้าของของวัตถุนั้นไม่ได้
- 3) ไม่ใช่ที่ที่วัตถุนั้นสมควรจะอยู่ เช่น กระจาอยู่ในถังขยะ ถังดับเพลิงอยู่ใต้ถนน เป็นต้น
- 4) วัตถุนั้นดูไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น มีสายไฟโผล่ออกมา มีคราบน้ำมัน เป็นต้น

2.6.2 ความหมายของวัตถุระเบิด

วัตถุระเบิด คือ สารซึ่งเมื่อได้รับความร้อน การกระทบกระแทก การเสียดสี หรือได้รับแรงกระตุ้นเริ่มแรกอย่างเหมาะสมแล้ว จะเปลี่ยนแปลงทางเคมีโดยเร็วทำให้เกิดการผลิตผลอย่างใหม่ขึ้นทั้งหมดหรือกลายเป็นแก๊สจำนวนมากๆ ขึ้น

2.6.3 วัตถุระเบิดมาตรฐาน

วัตถุระเบิดที่ใช้งานทั่วไปจะใช้ในทางอุตสาหกรรมพลเรือนและทางทหาร สำหรับวัตถุระเบิดที่ใช้ทางทหารจะเป็นวัตถุระเบิดที่กำหนดมาตรฐานไว้เพื่อให้มีความปลอดภัยในการเก็บรักษา

วัตถุระเบิดที่ใช้ในราชการทหาร แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ตามลักษณะการใช้งาน
2. ตามลักษณะสิ่งบรรจุ

ตามลักษณะการใช้งาน แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง (Fired Munition)
2. วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง (Thrown Munition)
3. วัตถุระเบิดที่ใช้วาง (Placed Munition)
4. วัตถุระเบิดที่ใช้ทิ้ง (Dropped Munition)

ตามลักษณะสิ่งบรรจุ แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. บรรจุสารระเบิด
2. บรรจุสารเคมี
3. บรรจุสารไพโรเทคนิค
4. บรรจุสารเชื้อย

วัตถุระเบิดที่กล่าวมานี้ จะเน้นในส่วนของวัตถุระเบิดของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นวัตถุระเบิดที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่วนของประเทศอื่นๆ จะกล่าวถึงเฉพาะที่พบมากในการลอบวางระเบิด วัตถุระเบิดที่แบ่งตามลักษณะการใช้งานจะมีแบบต่างๆ ดังนี้

ก. วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง ได้แก่

1. กระสุนปืนเล็ก, กระสุนปืนใหญ่
2. จรวดและอาวุธนำวิถี
3. กระสุนปืนไรต์แรงสะท้อนถอยหลัง
4. ลูกกระเบิดยิงจากเครื่องยิงลูกกระเบิด (ลย./ค.)

ข. วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง ได้แก่

1. ลูกกระเบิดขว้าง
2. ลูกกระเบิดยิงจากปืนเล็ก

ค. วัตถุระเบิดที่ใช้วาง ได้แก่

1. ฟันระเบิดบก
2. ฟันระเบิดที่ใช้ทางน้ำ

ง. วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงอากาศ ได้แก่

1. ลูกระเบิดอากาศ
2. ลูกระเบิดพวง
3. กะเปาะลูกระเบิดโปรย
4. SEA MARKER DEPLOYED
5. พลุอากาศ

2.6.4 การแบ่งประเภทของวัตถุระเบิด

วัตถุระเบิดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ วัตถุระเบิดแรงต่ำและวัตถุระเบิดแรงสูง ขึ้นอยู่กับความเร็ว (นับเป็นฟุต/วินาที ที่จะเปลี่ยนสภาพ)

วัตถุระเบิดแรงต่ำ เช่นดินดำและควีนน้อย จะเปลี่ยนสภาพจากของแข็งเป็นแก๊สไปอย่างช้าๆ ปฏิกริยาที่ทำให้เปลี่ยนแปลงนี้เรียกว่า "การไหม้ไปอย่างช้าๆ" วัตถุที่ใหม่นี้คือ วัตถุระเบิดที่ไหม้ไปอย่างสม่ำเสมอในช่วงระยะเวลาหนึ่งและในการไหม้ดังกล่าวนี้จึงทำให้ได้ประโยชน์ในการผลักดันหรือให้แตกראวแทนที่จะทำให้หักหรือแตกต่อวัตถุที่นำระเบิดไปวาง การใช้วัตถุระเบิดแรงต่ำในกิจการทหารเป็นหลักคือใช้เป็นดินขับในกระสุนและใช้สำหรับเป็นไส้ขนวน เช่น ขนวนฝักแค่เวลาอัตราเร็วในการระเบิดจนถึง 400 เมตร หรือ 1,312 ฟุต/วินาที

วัตถุระเบิดแรงสูง เช่นดินระเบิด ทีเอ็นที และดินระเบิดไดนาไมท์ จะเปลี่ยนสภาพจากของแข็งเป็นแก๊สเกือบทันทีทันใด ปฏิกริยาที่ทำการเกิดการเปลี่ยนแปลงไปนี้ เรียกว่า "การระเบิด" ระเบิดแรงสูงจะระเบิดขึ้นด้วยแรงความร้อน หรือด้วยการกระทบกระเทือนอย่างแรงซึ่งทำให้เกิดคลื่นระเบิด ซึ่งคลื่นระเบิดจะเคลื่อนที่ผ่านวัตถุจำนวนมากเกือบทันทีทันใดทำให้วัตถุระเบิดเปลี่ยนจากของแข็งเป็นแก๊ส แก๊สที่เกิดขึ้นทันทีทันใดจะขยายตัวอย่างรวดเร็วทำให้เกิดอำนาจในการทำให้แตกหักและสามารถที่จะผลักดันสิ่งต่อต้านขนาดใหญ่ซึ่งอยู่ในทิศทางของมันได้ ความเร็วในการระเบิดของวัตถุระเบิด คือ อัตราเร็วเป็นฟุต/วินาที การใช้วัตถุระเบิดแรงสูงในกิจการทหารเป็นหลักก็คือ ใช้ในกิจการทำลายทางทหารช่างทุกชนิด และใช้เป็นดินระเบิดในกระสุนปืนใหญ่และลูกกระบอกปืนมีอัตราในการระเบิดตั้งแต่ 1,000 เมตร หรือ 3,280 ฟุต/วินาที จนถึง 8,500 ม. หรือ 27,888 ฟุต/วินาที

2.6.5 คุณลักษณะพิเศษของวัตถุระเบิดทางการทหาร

โรงเรียนทหารม้า วิชาสงครามท่นระเบิด (2555) ได้จำแนกคุณลักษณะพิเศษวัตถุระเบิดที่ใช้ในกิจการทหาร มีลักษณะและคุณสมบัติที่แน่นอนดังนี้

1. ผลิตจากวัตถุดับที่หาง่าย และราคาถูก
2. ทนทานต่อการสิ้นสะเทือน การเสียดสี การกระแทก และสามารถประกอบในการจุดระเบิดได้ง่าย
3. มีขีดความสามารถในการทำลายอย่างเพียงพอตามความเหมาะสม
4. มีคุณสมบัติที่ทนต่อสภาพภูมิอากาศในระหว่างอุณหภูมิ -80 ฟาเรนไฮต์ ถึง +165 ฟาเรนไฮน์
5. มีความแน่นมาก (ต่อหนึ่งหน่วยน้ำหนัก)
6. สามารถใช้ในใต้น้ำได้และบริเวณที่มีอากาศชื้น
7. มีพิษน้อย (ก่อนทำให้ระเบิด) เมื่อเก็บรักษา, จับถือ และระเบิด
8. มีขนาดรูปร่างเหมาะสมในการบรรจุ การเก็บรักษา การขนย้าย การจับถือ และการขนส่งโดยหน่วยทหาร
9. มีอำนาจมาก

2.7 สภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา

2.7.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่างห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 377 กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ มีเนื้อที่ 10,815.8 ตารางกิโลเมตร(6,759.909 ไร่) หรือร้อยละ 6.37 ของพื้นที่ภาคเหนือ และร้อยละ 2.1 ของพื้นที่ทั้งประเทศ จังหวัดพิษณุโลก แบ่งเขตอำเภอออกเป็น 9 อำเภอ ได้แก่

- 1) อำเภอเมือง มีพื้นที่ 750.81 ตารางกิโลเมตร
- 2) อำเภอวังทอง มีพื้นที่ 1687.05 ตารางกิโลเมตร
- 3) อำเภอบางระกำ มีพื้นที่ 936.04 ตารางกิโลเมตร
- 4) อำเภอบางกระทุ่ม มีพื้นที่ 447.03 ตารางกิโลเมตร
- 5) อำเภอนครไทย มีพื้นที่ 2220.374 ตารางกิโลเมตร
- 6) อำเภอชาติตระการ มีพื้นที่ 1586.12 ตารางกิโลเมตร

- 7) อำเภอวัดโบสถ์ มีพื้นที่ 1326.21 ตารางกิโลเมตร
- 8) อำเภอนินมะปราง มีพื้นที่ 1029.55 ตารางกิโลเมตร
- 9) อำเภอพรหมพิราม มีพื้นที่ 832.67 ตารางกิโลเมตร

ตาราง 2.1 แสดงขนาดของพื้นที่แต่ละอำเภอ ในจังหวัดพิษณุโลก

อำเภอ	เนื้อที่(ตารางกิโลเมตร)
เมือง	750.81
นครไทย	2,220.37
นินมะปราง	1,029.55
บางกระพุ่ม	447.03
ชาติตระการ	1,586.12
พรหมพิราม	832.67
วังทอง	1,687.05
วัดโบสถ์	1,326.21
บางระกำ	936.04
รวม	10,815.85

ที่มา : <http://www.e-report.energy.go.th/area/Phitsanuloke.htm>

จังหวัดพิษณุโลก มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับอำเภอน้ำป่าด อำเภอพิชัย อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ และ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดกับอำเภอเมือง อำเภอสามง่าม อำเภอวังทรายพูน กิ่งอำเภอซากเหล็ก จังหวัดพิจิตร

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย อำเภอเขาค้อ อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร อำเภอคีรีมาศ อำเภอกงไกรลาศ
จังหวัดสุโขทัย

2.7.2 ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพิษณุโลกมีลักษณะภูมิประเทศที่แบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ เขตภูเขาสูง ได้แก่ พื้นที่ทางตะวันออกของจังหวัด มีลักษณะเป็นเทือกเขาสูง แนวกั้นเขตแดนไทย-ลาว เป็นรอยต่อของจังหวัดพิษณุโลกเพชรบูรณ์ และเลย

เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ ได้แก่ พื้นที่ในบริเวณด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำเข็กหรือแม่น้ำวัง

เขตที่ราบเชิงเขา ได้แก่ พื้นที่บริเวณตอนกลางของจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเกิดจากแนวเขาที่ไม่สูงนัก เช่น เขิงเขาสมอแครง เขาฟ้า เขาช่องลม และเขาผาทำพล

2.7.3 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดพิษณุโลก มีลมมรสุมพัดผ่านจากมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดีย โดยเป็นลมที่เกิดจากความแตกต่างทางด้านอุณหภูมิ และความกดอากาศระหว่างพื้นดินทวีปเอเชีย โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ฤดูกาล คือ

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนมิถุนายน – ตุลาคม มีอากาศค่อนข้างชื้นและมีฝนตกมาก เป็นช่วงที่เตรียมการเพาะปลูก ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 198.5 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว ลมมรสุมทิศเหนือ ระยะเวลาประมาณ 2-3 เดือน คือ ประมาณเดือนพฤศจิกายน – มกราคม ซึ่งจะหนาวจัดประมาณปลายเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม วัดอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดได้ในเดือนธันวาคมที่ระดับ 17.56 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน ลมมรสุมทิศเหนือ ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน วัดอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดได้ในเดือนเมษายนที่ 36.54 องศาเซลเซียส

2.7.4 การปกครองและประชากร

ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดพิษณุโลก ได้จัดแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 93 ตำบล 1,032 หมู่บ้าน และมีเขตเทศบาล จำนวน 29 แห่ง โดยมีรายละเอียดดังตาราง

ตาราง 2.2 แสดงการแบ่งพื้นที่การปกครองในจังหวัดพิษณุโลก

อำเภอ	จำนวนตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนเทศบาล
เมือง	19	173	3
นครไทย	11	145	2
เนินมะปราง	6	77	3
บางกระทุ่ม	9	87	2
ชาติตระการ	9	72	1
พรหมพิราม	12	123	2
วังทอง	11	168	1
วัดโบสถ์	6	61	1
บางระกำ	11	142	5
รวม	91	1,048	29

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลก ตุลาคม 2555

มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 296,807 ครัวเรือน ประชากรทั้งสิ้น 849,692 คน แบ่งเป็น ประชากรเพศชาย 417,293 คน และประชากรเพศหญิง 432,399 คน

ตาราง 2.3 แสดงจำนวนครัวเรือนและประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดพิษณุโลก

อำเภอ	ครัวเรือน	จำนวนประชากรเพศชาย	จำนวนประชากรเพศหญิง	รวมจำนวนประชากร
เมืองพิษณุโลก	114,730	133,800	145,492	279,292
นครไทย	27,762	42,805	42,408	85,213
เนินมะปราง	18,721	29,077	28,796	57,873
บางกระทุ่ม	14,514	23,706	24,899	48,605
ชาติตระการ	12,872	20,341	19,780	40,121
พรหมพิราม	28,227	43,249	44,620	87,869
วังทอง	38,157	59,615	59,870	119,485
วัดโบสถ์	12,911	18,467	18,926	37,393
บางระกำ	28,913	46,233	47,608	93,841
รวม	296,807	417,293	432,399	849,692

ที่มา : สำนักงานบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

รวบรวมโดย : สำนักงานสถิติพยากรณ์สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2.7.6 สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างและจังหวัดพิษณุโลกยังเป็นศูนย์กลางการค้า บริการ และเป็น Logistics Center ของสี่แยกอินโดจีน ประกอบกับจังหวัดพิษณุโลกยังมีศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ไปสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการทางเศรษฐกิจ และการค้าที่จะช่วยสนับสนุนให้จังหวัดมีการขยายตัวมากขึ้น

จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดที่มีรายได้จากภาคเกษตรเป็นหลัก โดยเฉพาะพืชไร่ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง อ้อยโรงงาน และสับปะรด ฯลฯ สำหรับไม้ผลและไม้ยืนต้นที่ปลูกกันมากได้แก่ กล้วยน้ำว้า มะม่วงน้ำดอกไม้ ฯลฯ ส่วนการทำนามีทั้งนาปีและนาปลูกระหว่างปี โดยนิยมปลูกกันในลักษณะนาหว่าน และนาหว่านตม ปลูกได้ปีละ 3-4 ครั้ง

ป
ศ ๒๕๖๓
๒๕๕๑

สำนักหอสมุด

2.7.7 ลักษณะทางสังคมศิลปะและวัฒนธรรม

- 4 ต.ค. 2560

จังหวัดพิษณุโลกมีศิลปะและวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีการแข่งขันเรือยาว ประเพณีปักธงชัย ประเพณีสงฆ์พระพุทธรชินราช ประเพณีการเล่นคอน และการละเล่นพื้นบ้าน มังคละ ซึ่งแต่ละประเพณีก็จะมีลักษณะเอกลักษณ์ที่ต่างกันออกไป

ประเพณีการแข่งขันเรือยาว เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาวจังหวัดพิษณุโลก ที่ได้ถือมาเป็นเวลาช้านานจนกระทั่งปัจจุบัน โดยจะจัดงานประมาณเดือนกันยายนของทุกปีที่บริเวณแม่น้ำน่านหน้าวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร ในงานนี้จะมีการประกวดขบวนเรือ การแข่งขันเรือยาวประเพณี และการประดับขบวนเรือต่างๆ สวยงาม น่าชม โดยมีเทศบาลนครพิษณุโลก เป็นผู้จัดงาน

ประเพณีปักธงชัย เป็นประเพณีดั้งเดิมของชาวอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก โดยชาวนครไทยมีความเชื่อว่า อำเภอไทย คือ เมืองบางยางในอดีต ซึ่งพ่อขุนบางกลางหาวใช้เป็นที่รวบรวมไพร่พลเพื่อขับไล่ขอม ในการต่อสู้ครั้งนั้น พ่อขุนบางกลางหาวได้รับชัยชนะ จึงทรงเอาผ้าคาดเอวผูกปลายไม้ปักไว้บนยอดเขาข้างล้ง เพื่อเป็นอนุสรณ์ในชัยชนะ ชาวนครไทยจึงได้ยึดถือเป็นประเพณีในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี ชาวนครไทยจะร่วมมือกันทอผืนธงผ้าฝ้ายและนำไปยังเขาข้างล้งเพื่อปักธงชัย ในงานจะมีกิจกรรมต่างๆ เช่น ประกวดแห่ธง การแข่งขันผู้พิชิตเขาข้างล้ง การประกวดธิดापักธง โดยอำเภอไทย เป็นผู้จัดงาน

ประเพณีสงฆ์พระพุทธรชินราช เป็นประเพณีที่ชาวพิษณุโลกพากันมาสงฆ์พระพุทธรชินราช ซึ่งเป็นพระพุทธรูปสำคัญคู่บ้าน คู่เมือง ถือเป็นที่พึ่งทางจิตใจ และเป็นสิริมงคลในวันสงกรานต์ ซึ่งงานจะจัดตรงกับวันสงกรานต์ วันที่ ๑๓ - ๑๕ เมษายนของทุกปี วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร เป็นผู้จัดงาน

ประเพณีการเล่นคอน หรือ อินคอน เป็นการเล่นระหว่งหนุ่มสาว ที่โยนลูกช่วงให้แก่กัน พร้อมกับร้องรำทำเพลง เทศกาลที่นิยมเล่น คือ หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวในนาเรียบร้อยแล้ว เริ่มประมาณเดือน ๔ - ๕ ของทุกปี

การละเล่นพื้นบ้านมังคละ "มังคละ" เป็นหมู่บ้านเก่าแก่ของจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วยอุปกรณ์ดังนี้ กลองมังคละ กลองสองหน้า ซ้อง ปี่ ฉาบ วงดนตรีมังคละนี้ ชาวจังหวัดพิษณุโลกใช้เล่นไม่ว่าจะเป็นงานมงคล หรืออุปมงคล เพลงที่ใช้เล่นมีหลายจังหวะและลีลา เช่น เพลงนมยาน กระตกแป้ง เพลงแพะชนแกะ เป็นต้น ต่อมาศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก ได้จัดให้มีการแสดงระบำประกอบดนตรีมังคละ

2.8 สถานภาพตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก

2.8.1 ที่ตั้งและลักษณะทางกายภาพ

ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก เป็นหน่วยงานระดับกองกับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค 6 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่ ถนนนบปรมไตรโลกนาถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ปัจจุบันย้ายไปที่ 234 หมู่ 5 ตำบลหัวรอ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2.8.2 สถานภาพกำลังพล

ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก มีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งสิ้น 1,694 นาย แยกเป็น

1. ชั้นสัญญาบัตร

อัตราอนุญาต 839 นาย ตัวจริง 813 นาย ว่าง 26 นาย

2. ชั้นประทวน

อัตราอนุญาต 1,511 นาย ตัวจริง 811 นาย ว่าง 630 นาย

2.8.3 การปกครอง

ตำรวจภูธรตำรวจจังหวัดพิษณุโลก มี พลตำรวจตรี อติศักดิ์ น้อยประเสริฐ เป็นผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก มีพันตำรวจเอกนิคม สถาพร พันตำรวจเอกมนตรี ชูติพงษ์วิเวท พันตำรวจเอกกัทร จันท์ พันตำรวจเอกสรวนัย คงเมือง พันตำรวจเอกสุชาติ ไสร์จัจ เป็นรองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก

ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ฝ่ายอำนวยการมี พันตำรวจเอกอาคม ช้างพลายแก้ว เป็นผู้กำกับฝ่ายอำนวยการ ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก พันตำรวจโทสุดสยาม ภูมิประเสริฐ เป็นรองผู้กำกับฝ่ายอำนวยการ ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก

การปกครองแบ่งเป็น 18 สถานีตำรวจ เป็นสถานีตำรวจที่มีผู้กำกับการเป็น หัวหน้าสถานี จำนวน 10 สถานี สถานีตำรวจที่มีสรวัดใหญ่ เป็นหัวหน้า 5 สถานีตำรวจที่มีสรวัด เป็นหัวหน้าสถานี จำนวน 3 สถานี 18 สถานีตำรวจ ได้แก่

- 1) สถานีตำรวจเมืองพิษณุโลก
- 2) สถานีตำรวจบางกระทุ่ม
- 3) สถานีตำรวจบางระกำ
- 4) สถานีตำรวจวังทอง
- 5) สถานีตำรวจพรหมพิราม
- 6) สถานีตำรวจวัดโบสถ์
- 7) สถานีตำรวจนครไทย
- 8) สถานีตำรวจชาติตระการ

- 5) สถานีตำรวจภูธรพรหมพิราม
- 6) สถานีตำรวจภูธรวัดโบสถ์
- 7) สถานีตำรวจภูธรนครไทย
- 8) สถานีตำรวจภูธรชาติตระการ
- 9) สถานีตำรวจภูธรเนินมะปราง
- 10) สถานีตำรวจภูธรวังน้ำคู้
- 11) สถานีตำรวจภูธรเนินกุ่ม
- 12) สถานีตำรวจภูธรสร้างตนเอง
- 13) สถานีตำรวจภูธรแก่งไสภา
- 14) สถานีตำรวจภูธรดงประคำ
- 15) สถานีตำรวจภูธรไทรย้อย
- 16) สถานีตำรวจภูธรชุมแสงสงคราม
- 17) สถานีตำรวจภูธรบ้านแยง
- 18) สถานีตำรวจภูธรนครชุม

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทับทิม วิเศษสุน (พ.ศ. 2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์รูปแบบด้านเวลาและสถานที่ของอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลประชาชื่น" วิธีการศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลของคดีอุบัติเหตุในท้องถิ่นที่เป็นระยะหนึ่งปี โดยทำการวิเคราะห์รูปแบบด้านเวลาและสถานที่ของอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ศึกษาเพื่อหาบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุจำนวนมากหรือบริเวณเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุโดยนำมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ โดยใช้โปรแกรม ArcGIS และใช้เครื่องมือ Kernel Density เพื่อทำการหาบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุจำนวนมาก (Hot Spot) จากการศึกษาพบว่าบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุจำนวนมากนั้นส่วนใหญ่อยู่บริเวณถนนสายหลักตามจุดตัด ทางแยก สี่แยกขนาดใหญ่ และทางขึ้นลงสะพาน ส่วนใหญ่มักเกิดช่วงฤดูฝน เวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจะอยู่ในช่วงเวลาประเทียงคืนถึงตีสอง

มณฑล เขียมไพศาล และ มานัส ศรีวณิช (พ.ศ. 2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความหนาแน่นเชิงพื้นที่อาชญากรรม กรณีศึกษาเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ศึกษาตามแบบเคอร์เนล" โดยใช้เครื่องมือ Kernel Density มาวิเคราะห์เพื่อหาความหนาแน่นเชิงพื้นที่ของอาชญากรรม อย่างเช่น การกระจายตัวของจุดเกิดเหตุ ในรูปแบบต่างๆตามช่วงเวลา และ สถานที่ ความหนาแน่นของการก่อเหตุอาชญากรรม

ศิริณา กมลรัตน์ (พ.ศ. 2551) ได้ทำการศึกษา เรื่อง "การกระจายตัวของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแม่ปิง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" ในงานวิจัยเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาประเภทและการกระจายทางพื้นที่ของการเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ที่ดินกับการเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ สภ.แม่ปิง อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ในการศึกษาที่ใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ อย่างเช่น สถานที่ในการเกิดเหตุ เวลา ข้อมูลรายละเอียดทางด้านพื้นที่รวมถึงข้อมูลสถิติในด้านต่างๆเพื่อนำมาศึกษาประเภทและการกระจายด้านพื้นที่ และศึกษาความสัมพันธ์การใช้ประโยชน์ที่ดิน ใช้ข้อมูลที่รวบรวมมาได้มาวิเคราะห์กับการใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อจัดการข้อมูลให้ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า การกระจายตัวของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่ มีการกระจุกตัวเป็นกลุ่ม ตามสถานที่สำคัญๆของเมือง เช่น บริเวณห้างสรรพสินค้า ย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่น ย่านที่เป็นพาณิชยกรรม ใกล้ถนนสายสำคัญ จำนวนคดีที่เกิดขึ้นพบได้โดยทั่วไปในพื้นที่ศึกษากระจายอยู่ทุกตำบล และมีแนวโน้มว่าจะเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สูงขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงเวลา 18.01-22.00น. เป็นช่วงเวลาที่เกิดอาชญากรรมมากที่สุด เพราะเป็นเวลาที่ประชาชนนั้นได้เดินทางกลับจากที่ทำงาน และการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมจะมีคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์เกิดขึ้นมาก โดยเฉพาะในย่านห้างสรรพสินค้า บริษัทและร้านค้า

จรัสดาว คงเมือง (พ.ศ. 2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของอาชญากรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" ในงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

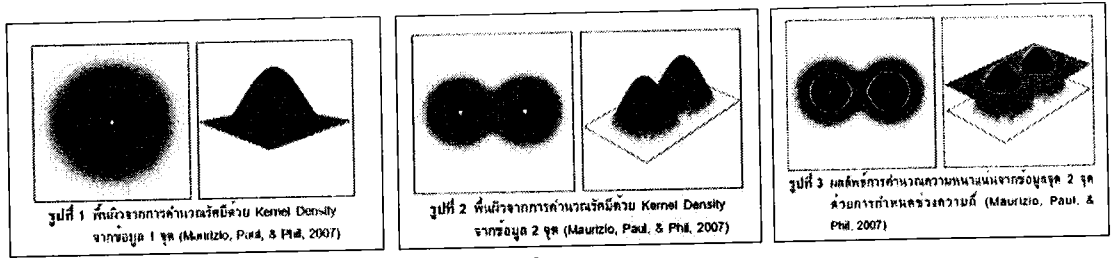
- 1). เพื่อศึกษาจำนวน ประเภท และการกระจายของอาชญากรรมพื้นฐาน
- 2). เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมพื้นฐานกับสภาพการใช้ที่ดินและความหนาแน่นของประชากร
- 3). เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของอาชญากรรมกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด

มากกว่าเขตเมืองชั้นนอก และส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของ สภ.อ. เมือง มากที่สุด มีการกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและการบริการ และประเภทที่อยู่อาศัยมากกว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอื่น ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ อาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์จะเกิดขึ้นในเวลากลางวัน ส่วนอาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และ เพศ จะเกิดขึ้นในเวลากลางคืน อาชญากรรมยังมีความสัมพันธ์กับความหนาแน่นของประชากร ยิ่งบริเวณใดที่มีความหนาแน่นของประชากรสูงก็จะมี ความหนาแน่นของคดีสูงตามไปด้วย ซึ่งผู้ที่กระทำผิดส่วนมากเป็นเพศชาย อายุไม่เกิน 25 ปี ระดับการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถานภาพโสด มีอาชระรับจ้างมากที่สุด มีรายได้น้อยและไม่เพียงพอ ส่วนมากจะกระทำความผิดในช่วงเวลา 12.00 – 18.00 น. และ 18.01 – 24.00 น.

2.10 เทคนิควิธีการ

2.8.1 การคาดประมาณความหนาแน่นเชิงพื้นที่แบบเคอร์เนล

เทคนิคการการคาดประมาณความหนาแน่นเชิงพื้นที่แบบเคอร์เนล เป็นวิธีการหนึ่งของการวัดการกระจายตัวของจุด (Point Pattern Analysis) ซึ่งอยู่ในหลักการปริมาณวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์ (Maurizio , Paul & Phil , 2007) การนำลักษณะข้อมูลจุดมาวิเคราะห์เชิงพื้นที่ด้วยระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ด้วยวิธีการนี้จะแสดงผลในลักษณะของตารางกริด (Raster) หลักการของวิธีการ คือ การคำนวณรัศมี (Radius) ของแต่ละข้อมูล ก่อนจะเชื่อมต่อกับจุดอื่นด้วยระยะห่างของช่วงความถี่ (Band Width) ตามที่กำหนดเพื่อหาความหนาแน่น เช่น รัศมีของจุดคือ 50 เมตร และให้คำนวณความหนาแน่นระหว่างจุดทุกๆ ระยะ 250 เมตร ซึ่งค่าของรัศมีและระยะห่างของช่วงความถี่ที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะขึ้นอยู่กับผู้ใช้ว่าจะวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องใด อย่างเช่น การวิเคราะห์ความหนาแน่นของการเกิดคดีอาชญากรรมจำเป็นต้องกำหนดให้ค่ารัศมีนั้นไม่มากเกินไปนัก คือ อยู่ที่ประมาณ 10-100 เมตร เนื่องจากเมื่อวิเคราะห์หรือออกมาแล้วจะได้ดำเนินการป้องกันแก้ไขได้อย่างถูกต้องตรงจุดในบริเวณหรือรัศมีของพื้นที่ที่เกิดคดีอาชญากรรม ส่วนในการกำหนดระยะห่างของช่วงความถี่นั้นขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ทั้งหมดว่ามีความกว้างกับค่ารัศมีด้วย

ภาพ 2.1 การคำนวณด้วย Kernel Density

ที่มา : มณฑล เขียมไพศาล และ มานัส ศรีวณิช

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด จังหวัดพิษณุโลก มีวิธีดังนี้

- 3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.3 การนำเข้าข้อมูล
- 3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ได้จากการพูดคุยสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการเก็บกู้ระเบิดและทำลายวัตถุระเบิด (EOD) สถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ถึงลักษณะการปฏิบัติงาน และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษา

3.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

ได้จากการรวบรวมเอกสารงานวิจัย บทความ และหนังสือ ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับการบันทึกไว้ ณ หน่วยงานต่างๆ ประกอบไปด้วย

- ข้อมูลสถิติจากชุดปฏิบัติการเก็บกู้ระเบิดและทำลายวัตถุระเบิด(EOD) ในช่วงปี พ.ศ.2556-2558 จากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย ข้อมูลตำแหน่งที่พบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด (ค่าพิกัดบนพื้นโลก) ประเภทของวัตถุ และวัน/เดือน/ปี ของการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด
- ข้อมูลลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 3

ข้อมูลด้านพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอนครไทย อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางกระพูน อำเภอชาติตระการ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวังทอง อำเภอวัดโบสถ์อำเภอบางระกำ

ที่มา : <http://www.e-report.energy.go.th/area/Phitsanuloke.htm>

- ข้อมูลสถิติประชากร จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอนครไทย อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางกระพูน อำเภอชาติตระการ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวังทอง อำเภอวัดโบสถ์อำเภอบางระกำ ได้มาจาก สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

- โปรแกรม Arc Map 10.2.1
- Google Map
- โปรแกรม Microsoft Office

3.3 การนำเข้าข้อมูล

3.3.1 การนำเข้าข้อมูลจาก Excel

ทำการรวบรวมข้อมูลจากจากชุดปฏิบัติการเก็บกู้ระเบิดและทำลายวัตถุระเบิด(EOD) ในช่วงปี พ.ศ.2556-2558 จากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีทั้งหมด 117 เคส จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำฐานข้อมูลในโปรแกรม Microsoft Excel โดยลงข้อมูล วัน/เดือน/ปี ข้อมูลตำแหน่งการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ประเภทของวัตถุ และค่าพิกัดตำแหน่งที่พบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดแบบระบบ UTM คือ ค่า Latitude และ Longitude ซึ่งค่าพิกัดเหล่านี้ได้มาจากการเก็บค่าของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด (EOD) และทำการบันทึกข้อมูล

จากนั้นทำการนำเข้าข้อมูล เพื่อทำการสร้างข้อมูลจุด (Point) ของข้อมูลการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในโปรแกรม Arc Map วิธีการสร้างข้อมูลจุด (Point) เพิ่มไฟล์ Microsoft Excel ที่เรบันทึกข้อมูลไว้ จากนั้นทำการเพิ่มข้อมูล (Add Data) เพิ่มข้อมูล X,Y จากข้อมูล Latitude และ Longitude เมื่อข้อมูลแสดงผลแล้วจึงทำการบันทึกเป็น Shape file เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไปหาความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด

3.3.2 การนำเข้าข้อมูลชั้นพื้นฐาน

หลังจากได้ข้อมูลการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในแต่ละข้อมูลมาแล้ว ทำการสร้างขอบเขตพื้นที่ที่ศึกษา และทำการ Clip ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ อาทิเช่น แม่น้ำ ถนนสายหลัก ถนนสายรอง ขอบเขตอำเภอ เป็นต้น เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

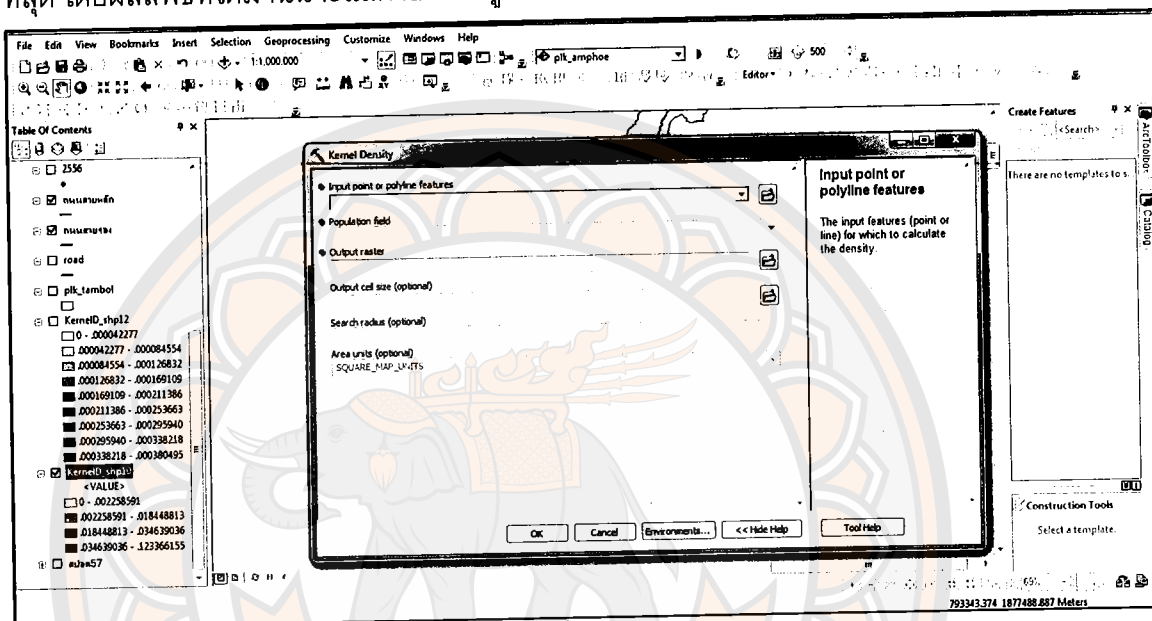
การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดใน จังหวัดพิษณุโลก มีวิธีการวิเคราะห์ดังนี้

- 1) รวบรวมและคัดแยกข้อมูลการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในจังหวัดพิษณุโลก ในช่วงปี พ.ศ.2556-พ.ศ.2558 ข้อมูลจากชุดปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด (EOD) สถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก
- 2) รวบรวมข้อมูลลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 3
- 3) รวบรวมข้อมูลสถิติประชากร จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอนครไทย อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางกระทุ่ม อำเภอชาติตระการ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวังทอง อำเภอวัดโบสถ์อำเภอบางระกำ ได้มาจาก สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง
- 4) ระบุตำแหน่ง(ค่าพิกัด) ของสถานที่ที่เกิดเหตุหรือพบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ลงในแผนที่ และประเภทการใช้ที่ดิน ลงในฐานข้อมูลเพื่อที่จะนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
- 5) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาการกระจายตัวและประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ.2556-พ.ศ.2558
- 6) วิเคราะห์ความหนาแน่นเชิงพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ.2556-พ.ศ.2558
- 7) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้ประโยชน์ที่ดินกับการเกิดพบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ.2556-พ.ศ.2558 และสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาบริเวณที่มีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด จำนวนมาก (Hot spot) สามารถทำได้หลายวิธี โดยขั้นวิเคราะห์เพื่อหาความหนาแน่นหรือจุดเสี่ยงที่ง่ายที่สุดนั้น ก็คือ การใช้เครื่องมือ Kernel Density

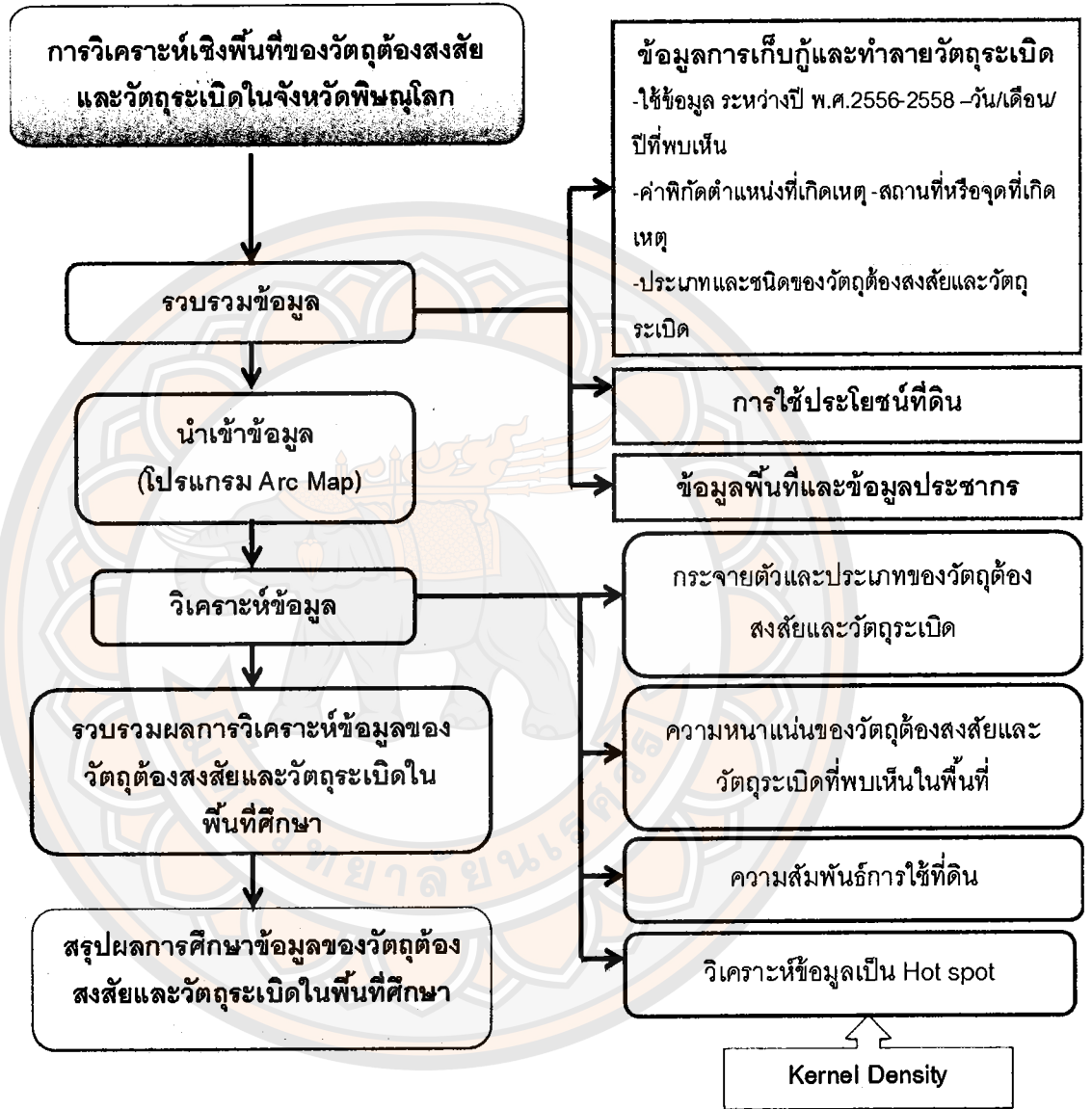
เครื่องมือ Kernel Density นับเป็นหนึ่งในวิธีการวัดการกระจายตัวของจุด (Point Pattern Analysis) เป็นเทคนิคในการประมาณค่าความหนาแน่นเชิงพื้นที่แบบ Kernel ในการ

วิเคราะห์ข้อมูลการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก จะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นทางด้านพื้นที่เพื่อหาบริเวณที่มีการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดจำนวนมาก นอกจากจะวิเคราะห์ออกเป็นในแต่ละช่วงปีแล้วยังสามารถวิเคราะห์แยกออกเป็นแต่ละอำเภอที่มีความหนาแน่นเชิงพื้นที่ของการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่มีจำนวนมากที่สุด โดยผลลัพธ์ที่ได้มานั้นจะแสดงออกมาในรูปแบบของ Raster

ภาพ 3.1 แสดงเครื่องมือ Kernel Density

3.5 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพ 3.2 กรอบการดำเนินงานการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิดในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้วิธีการทางระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

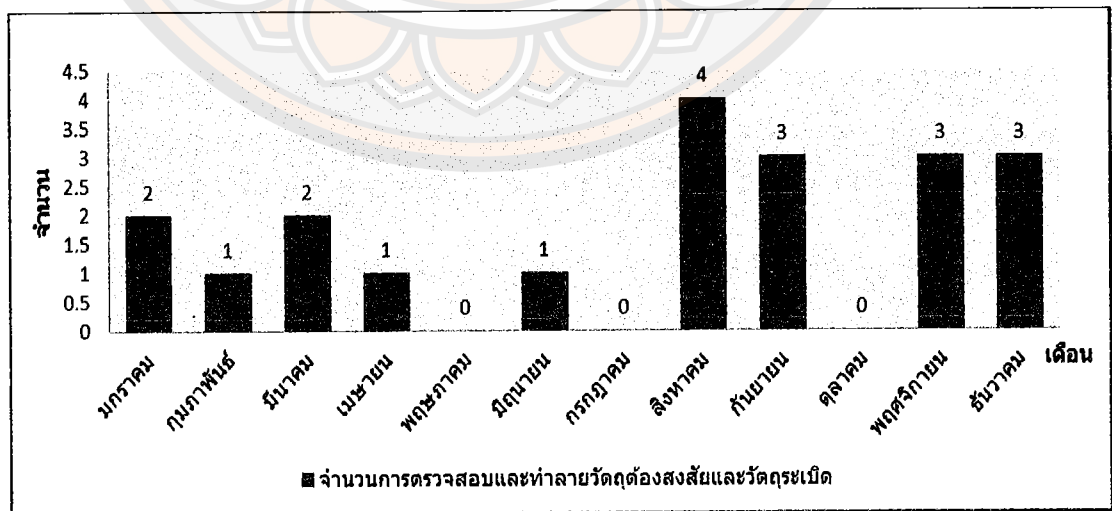
- 4.1 การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิดในพื้นที่ศึกษา
- 4.2 การกระจายตัวของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิดในพื้นที่ศึกษา
- 4.3 การกระจายตัวของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิดในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดพิษณุโลก
- 4.4 วิเคราะห์บริเวณที่มีวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิดจำนวนมากในจังหวัดพิษณุโลก
- 4.5 ความสัมพันธ์ของการกระจายตัวของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิดกับปัจจัยในด้านต่างๆ
- 4.6 ความสัมพันธ์ของการใช้ที่ดินกับการกระจายตัวของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิด

4.1 การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิด

การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิด อาศัยการเก็บข้อมูลโดยการศึกษารวบรวมข้อมูลจากข้อมูลชุดปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัดตระเบิด ซึ่งเอกสารข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นั้นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีการเก็บตำแหน่งพิกัดบนพื้นโลก และจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัดตระเบิดพบว่ามีจำนวนของวัดคู่ตองสงสัยและวัดตระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลกกระจายอยู่ทั้งหมด 117 เคส โดยกระจายอยู่ในทั่วไปในพื้นที่ศึกษาสามารถนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และแสดงออกเป็นแต่ละปีในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ตาราง 4.1 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นปี
พ.ศ. 2556

เดือน	การตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ. 2556 (จำนวนเคสต่อเดือน)	ร้อยละ
มกราคม	2	10
กุมภาพันธ์	1	5
มีนาคม	2	10
เมษายน	1	5
พฤษภาคม	0	0
มิถุนายน	1	5
กรกฎาคม	0	0
สิงหาคม	4	20
กันยายน	3	15
ตุลาคม	0	0
พฤศจิกายน	3	15
ธันวาคม	3	15
รวม	20	100

ภาพ 4.1 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด
ในช่วงปี พ.ศ. 2556

จากตาราง 4.1 และภาพ 4.1 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลชุดปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิดในปี พ.ศ.2556 พบว่าการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด มีจำนวนเคสทั้งหมด 20 เคส โดยเดือนการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดสูงสุดได้แก่ เดือน สิงหาคม มีจำนวน 4 เคส รองลงมาคือเดือนกันยายน พฤศจิกายน ธันวาคม มีจำนวน 3 เคส และ เดือนมกราคม มีนาคม มีจำนวน 2 เคส ตามลำดับ

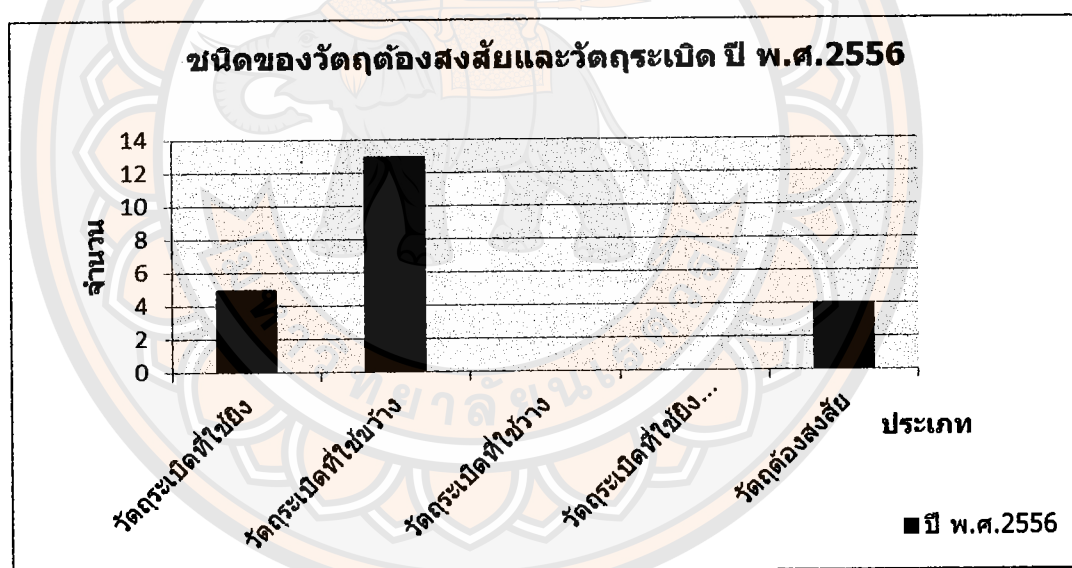
ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดปี พ.ศ. 2556

ประเภทตามลักษณะการใช้งาน	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ. 2556		ร้อยละ
	จำนวนวัตถุ	จำนวนวัตถุ	
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง	5		25
วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง	10		50
วัตถุระเบิดที่ใช้วาง	0		0
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงอากาศ	0		0
วัตถุต้องสงสัย	5		25
รวม	20		100

จากตาราง 4.2 เมื่อพิจารณาแบ่งประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดพบว่า ประเภทที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง รองมาคือวัตถุระเบิดที่ใช้ยิง และวัตถุต้องสงสัย

ตาราง 4.3 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2556

ชนิดของวัตถุต้องสงสัย และวัตถุระเบิด	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ. 2556 จำนวน(ลูก)	ร้อยละ
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง	5	22.72
วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง	13	59.09
วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง	0	0
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงอากาศ	0	0
วัตถุต้องสงสัย	4	18.19
รวม	22	100

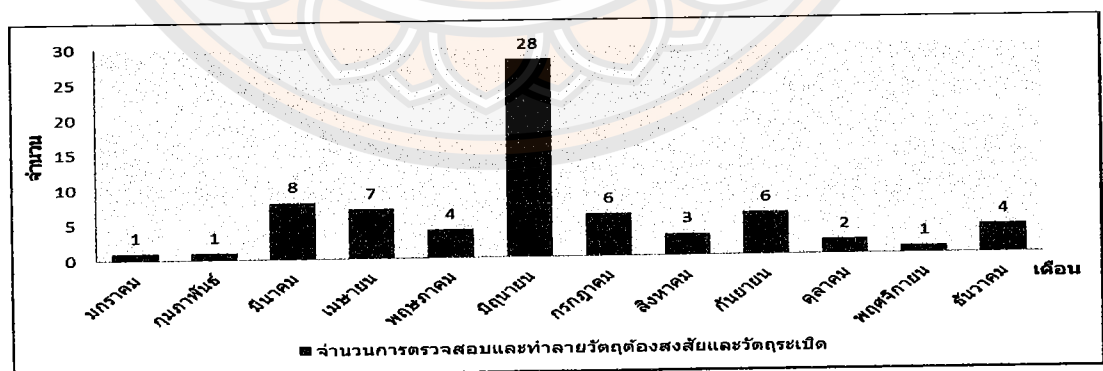

ภาพ 4.2 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในช่วงปี พ.ศ. 2556

จากตาราง 4.3 และภาพ 4.2 เมื่อพิจารณาชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่มีการกระจาย ในปี พ.ศ. 2556 จากการตรวจสอบและทำลายวัตถุระเบิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด พบว่า ชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้างมีจำนวน 13 ลูก วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง 5 ลูก และวัตถุต้องสงสัย

ตาราง 4.4 แสดงจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในปี พ.ศ. 2557

เดือน	การตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด	
	ปี พ.ศ. 2557	ร้อยละ
	จำนวน(เคส)ต่อเดือน	
มกราคม	1	1.44
กุมภาพันธ์	1	1.44
มีนาคม	8	11.26
เมษายน	7	10.14
พฤษภาคม	4	5.8
มิถุนายน	28	40.6
กรกฎาคม	6	8.7
สิงหาคม	3	4.34
กันยายน	6	8.7
ตุลาคม	2	2.9
พฤศจิกายน	1	1.44
ธันวาคม	4	5.8
รวม	71	100

ภาพ 4.4 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด
ในช่วงปี พ.ศ. 2557

จากตาราง 4.4 และภาพ 4.4 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลชุดปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิดในปี พ.ศ. 2557 พบว่าการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด มีจำนวนเคสทั้งหมด 71 เคส โดยเดือนที่มีการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดสูงสุดได้แก่ เดือน มิถุนายน มีจำนวน 28 เคส รองลงมาคือเดือน มีนาคม มีจำนวน 8 เคส และ เดือนเมษายน มีจำนวน 7 เคส ตามลำดับ

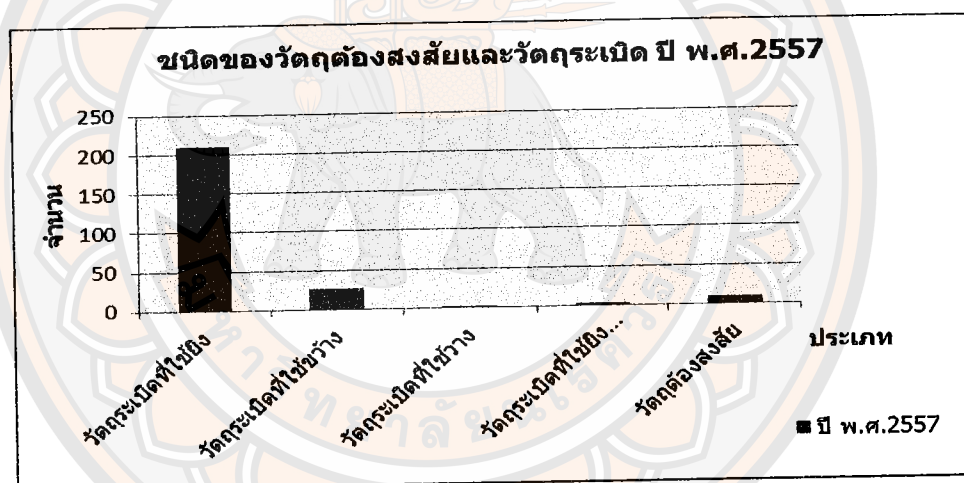
ตาราง 4.5 แสดงประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดปี พ.ศ. 2557

ประเภทตาม ลักษณะการใช้งาน	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ. 2557 (จำนวนวัตถุ)	ร้อยละ
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง	37	52.11
วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง	20	28.17
วัตถุระเบิดที่ใช้วาง	1	1.41
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงอากาศ	1	1.41
วัตถุต้องสงสัย	12	16.9
รวม	71	100

จากตาราง 4.5 เมื่อพิจารณาแบ่งประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดพบว่า ประเภทที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง รองมาคือวัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง และวัตถุต้องสงสัย

ตาราง 4.6 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดปี พ.ศ. 2557

ชนิดของวัตถุต้องสงสัย และวัตถุระเบิด	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ. 2557 จำนวน(ลูก)	ร้อยละ
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง	209	84.62
วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง	26	10.53
วัตถุระเบิดที่ใช้วาง	1	0.4
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงอากาศ	2	0.81
วัตถุต้องสงสัย	9	3.64
รวม	247	100

ภาพ 4.5 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ในช่วงปี พ.ศ. 2557

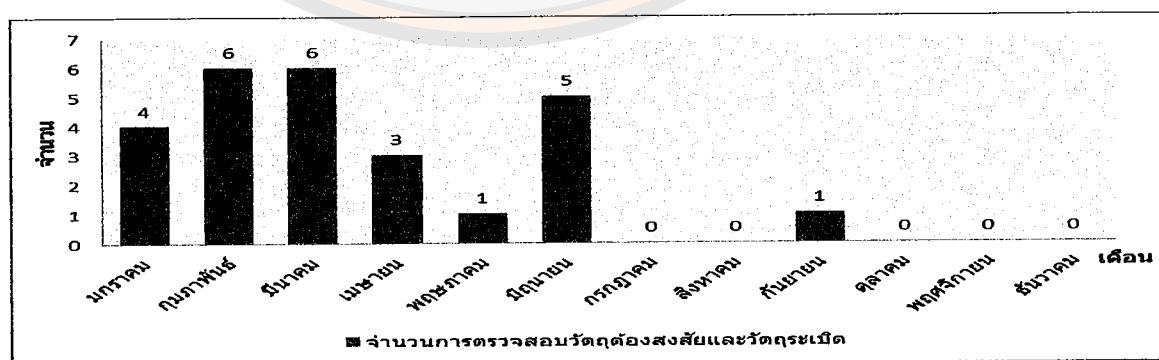
จากตาราง 4.6 และ ภาพ 4.5 เมื่อพิจารณาชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่มีการกระจาย ในปี พ.ศ. 2557 จากการตรวจสอบและทำลายวัตถุระเบิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด พบว่า ชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงมีจำนวน 209 ลูก วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง 26 ลูก และวัตถุต้องสงสัย

โดยรูปแบบการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก ในช่วงปี พ.ศ. 2557 มีลักษณะดังภาพ 4.6

ตาราง 4.7 แสดงการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น

ปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

การตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดปี พ.ศ. 2558		
เดือน	(29 กันยายน 2558)	ร้อยละ
จำนวน(เคส)ต่อเดือน		
มกราคม	4	15.4
กุมภาพันธ์	6	23.08
มีนาคม	6	23.08
เมษายน	3	11.53
พฤษภาคม	1	3.84
มิถุนายน	5	19.23
กรกฎาคม	0	0
สิงหาคม	0	0
กันยายน	1	3.84
ตุลาคม	0	0
พฤศจิกายน	0	0
ธันวาคม	0	0
รวม	26	100

ภาพ 4.7 แสดงการตรวจสอบวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด

ปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

จากตาราง 4.7 และภาพ 4.7 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลชุดปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด ในปี พ.ศ. 2558 พบว่าการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้ และทำลายวัตถุระเบิด มีจำนวนเคสทั้งหมด 26 เคส โดยเดือนที่มีการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดสูงสุดได้แก่ เดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม มีจำนวน 6 เคส รองลงมาคือ เดือนมิถุนายน มีจำนวน 5 เคส และ เดือนมกราคม มีจำนวน 4 เคส ตามลำดับ

ตาราง 4.8 แสดงประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด

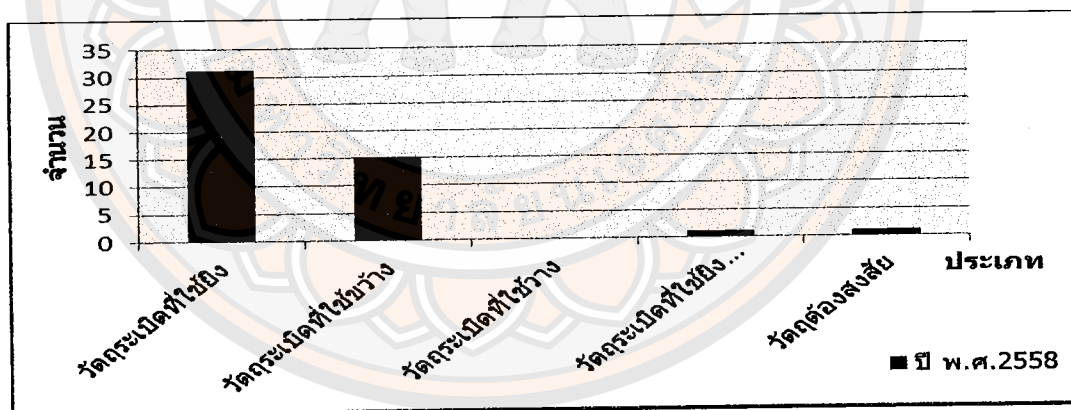
ปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

ประเภทตาม ลักษณะการใช้งาน	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ.2558 (29 กันยายน 2558)		ร้อยละ
	จำนวนวัตถุ		
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง	13		50
วัตถุระเบิดที่ใช้ ขว้าง	11		42.3
วัตถุระเบิดที่ใช้วาง	0		0
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง อากาศ	1		3.85
วัตถุต้องสงสัย	1		3.85
รวม	26		100

ตาราง 4.8 เมื่อพิจารณาแบ่งประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดพบว่า ประเภทที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง รองลงมาคือวัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง น้อยที่สุดคือวัตถุที่ใช้ยิงอากาศและวัตถุต้องสงสัย

ตาราง 4.9 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดปี พ.ศ. 2558
(29 กันยายน 2558)

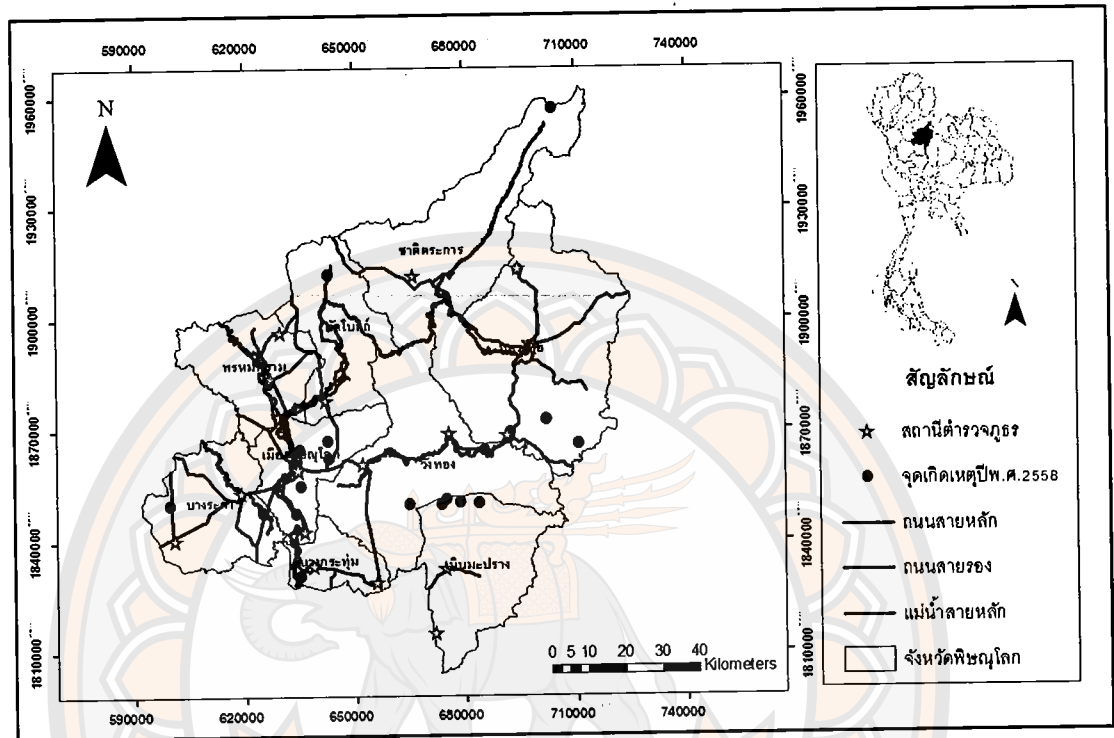
ชนิดของวัตถุต้อง สงสัย และวัตถุระเบิด	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)	
	จำนวน(ลูก)	ร้อยละ
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง	31	64.59
วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง	15	31.25
วัตถุระเบิดที่ใช้วาง	0	0
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง อากาศ	1	2.08
วัตถุต้องสงสัย	1	2.08
รวม	48	100

ภาพ 4.8 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด
ปี พ.ศ. 2558(29 กันยายน 2558)

จากตาราง 4.9 และภาพ 4.8 เมื่อพิจารณาถึงชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่มีการกระจาย ในปี พ.ศ.2558 (29 กันยายน พ.ศ.2558) จากการตรวจสอบและทำลายวัตถุระเบิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด พบว่า ชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงมีจำนวน 31 ลูก วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง 15 ลูก วัตถุที่ใช้ยิงอากาศและวัตถุต้องสงสัยมีจำนวนเท่ากัน

โดยรูปแบบการกระจายตัวของวัดอุตู่ตองสงสัยและวัดฤๅระเบิดที่พบเห็นในจังหวัด
พิษณุโลก ในช่วงปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) มีลักษณะดังภาพ 4.8

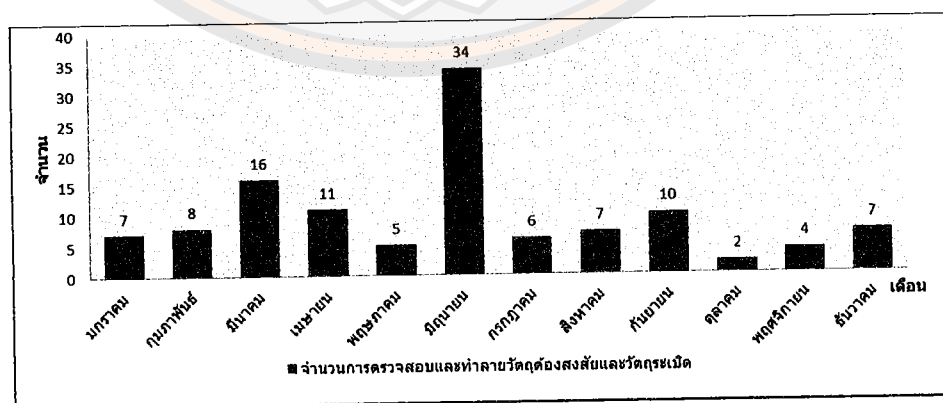
ภาพ 4.9 การกระจายตัวของวัดอุตู่ตองสงสัยและวัดฤๅระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก
ปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

4.1.1 ภาพรวมรูปแบบเชิงพื้นที่

ตาราง 4.10 การตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น

ปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

เดือน	การตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด	
	ปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)	ร้อยละ
	จำนวน(เคส)	
มกราคม	7	5.98
กุมภาพันธ์	8	6.95
มีนาคม	16	13.67
เมษายน	11	9.56
พฤษภาคม	5	4.34
มิถุนายน	34	29.6
กรกฎาคม	6	5.21
สิงหาคม	7	6.08
กันยายน	10	8.7
ตุลาคม	2	1.73
พฤศจิกายน	4	3.5
ธันวาคม	7	6.08
รวม	117	100

ภาพ 4.10 แสดงการตรวจสอบวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด

ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

จากตาราง 4.10 และภาพ 4.10 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลชุดปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิดในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) พบว่าการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด มีจำนวนเคสทั้งหมด 117 เคส โดยเดือนที่มีการตรวจสอบและทำลายวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดสูงสุดได้แก่ เดือน มิถุนายน มีจำนวน 34 เคส รองลงมาคือเดือนมีนาคม มีจำนวน 16 เคส และ เดือนเมษายน มีจำนวน 11 เคส ตามลำดับ

ตาราง 4.11 แสดงประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดตามลักษณะการใช้งาน

ประเภทตาม ลักษณะการใช้งาน	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ปี พ.ศ.2556-2558 (29 กันยายน 2558) (จำนวนวัตถุ)	ร้อยละ
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง	55	47.01
วัตถุระเบิดที่ใช้ ขว้าง	41	35.04
วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง	1	0.85
วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง อากาศ	2	1.71
วัตถุต้องสงสัย	18	15.39
รวม	117	100

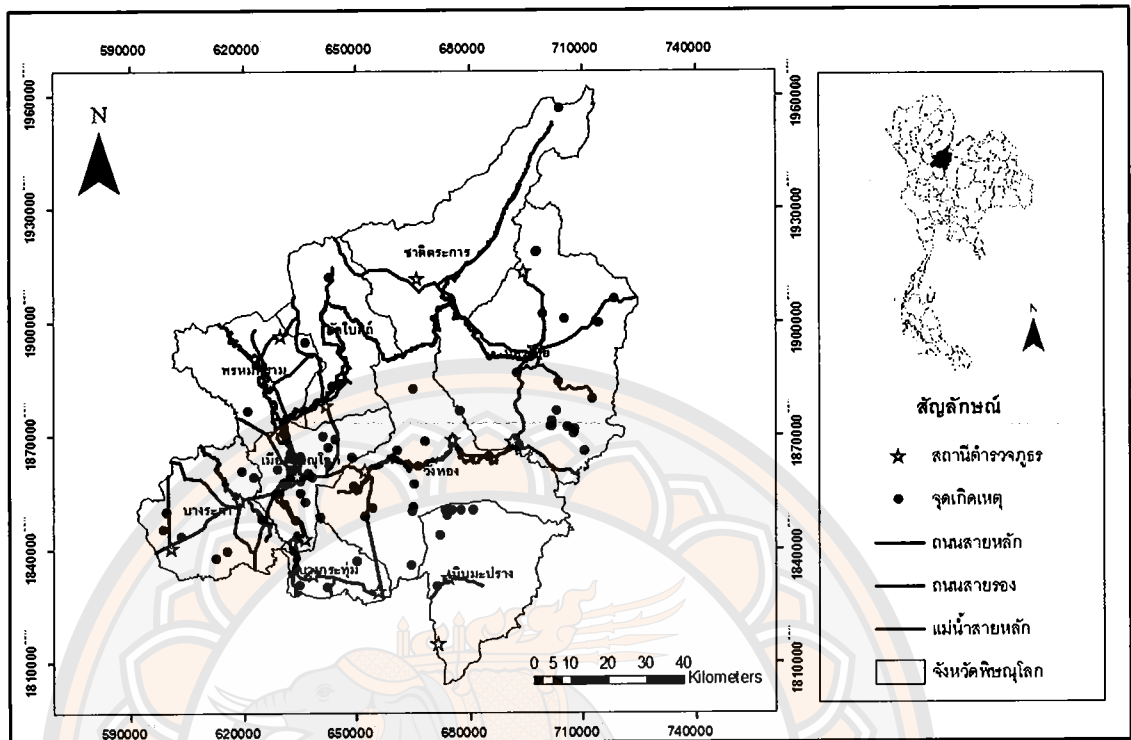
จากตาราง 4.11 เมื่อพิจารณาแบ่งประเภทตามลักษณะการใช้งานของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดพบว่า ประเภทที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง รองลงมาคือวัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง และวัตถุต้องสงสัย

ตาราง 4.12 แสดงชนิดของวัตถุต้องสงฆ์และวัดพระเปิด

ชนิดของวัตถุต้องสงฆ์	จำนวนวัตถุต้องสงฆ์และวัดพระเปิด ปี พ.ศ. 2556-2558 (29 กันยายน 2558)	ร้อยละ
สงฆ์	จำนวน(ลูก)	
และวัดพระเปิด		
วัดพระเปิดที่ใช้ยิง	245	77.29
วัดพระเปิดที่ใช้		
ขว้าง	54	17.03
วัดพระเปิดที่ใช้ขว้าง	1	0.31
วัดพระเปิดที่ใช้ยิง		
อากาศ	3	0.95
วัตถุต้องสงฆ์	14	4.42
รวม	317	100

จากตาราง 4.12 เมื่อพิจารณาชนิดของวัตถุต้องสงฆ์และวัดพระเปิดที่มีการกระจาย ในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) จากการตรวจสอบและทำลายวัดพระเปิดของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัดพระเปิด พบว่า ชนิดของวัตถุต้องสงฆ์และวัดพระเปิดที่พบเห็นมากที่สุดคือ วัดพระเปิดที่ใช้ยิงมีจำนวน 245 ลูก วัดพระเปิดที่ใช้ขว้าง 54 ลูก และวัตถุต้องสงฆ์

โดยรูปแบบการกระจายตัวของวัตถุต้องสงฆ์และวัดพระเปิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก ในช่วงปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) มีลักษณะดังภาพ 4.10

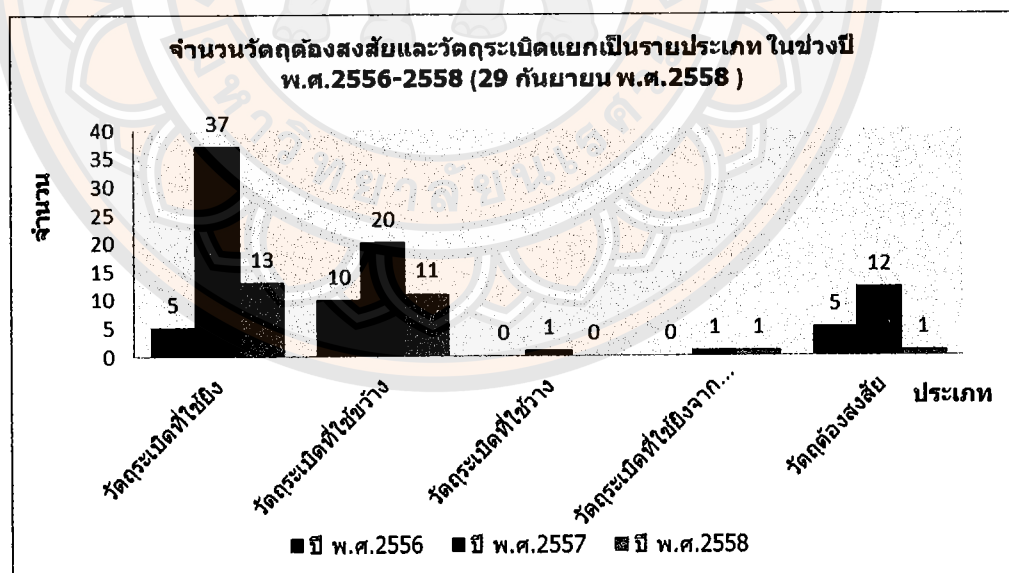
ภาพ 4.11 การกระจายตัวของวัดอุตุดองสงฆ์และวัดบูรณะที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก
ปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

4.2 การกระจายตัวของวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดในพื้นที่ศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาในระยะเวลา 3 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2556 ปี พ.ศ. 2557 และปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) โดยแยกตามประเภทของวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดในแต่ละปี แสดงได้ตารางนี้

ตาราง 4.13 แสดงจำนวนประเภทของวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดในพื้นที่ศึกษา
แยกเป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

ปี พ.ศ.	ประเภทของวัดตามลักษณะการใช้งาน					รวม (เคส/ปี)
	วัดถูกระเบิด ที่ใช้ยิง	วัดถูกระเบิด ที่ใช้ขว้าง	วัดถูกระเบิด ที่ใช้วาง	วัดถูกระเบิดที่ ใช้ยิงจากอากาศ	ตรวจสอบวัด ถูกต้องสงสัย	
2556	5	10	0	0	5	20
2557	37	20	1	1	12	71
2558	13	11	0	1	1	26
รวม	55	41	1	2	17	117

ภาพ 4.12 แสดงจำนวนวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดแยกเป็นรายประเภท
ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

จากตาราง 4.13 และภาพ 4.12 เมื่อพิจารณาการเพิ่มลดของวัดที่ต้องสงฆ์และวัดถูกระเบิดที่พบเห็นในพื้นที่ศึกษา พบว่า วัดถูกระเบิดที่ใช้ยิงนั้นมีจำนวนมากที่สุด รองมาคือวัดถูกระเบิดที่ใช้ยิง และ วัดที่ต้องสงฆ์

4.2.1 การกระจายประเภทของวัดที่ต้องสงฆ์และวัดถูกระเบิดแยกเป็นรายอำเภอ

จากข้อมูลของชุดปฏิบัติงานปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิดที่ได้มา สามารถแยกจัดกลุ่มเป็นรายอำเภอ ในแต่ละอำเภอจะมีประเภทและชนิดที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละปี แสดงได้ดังตารางต่อไป

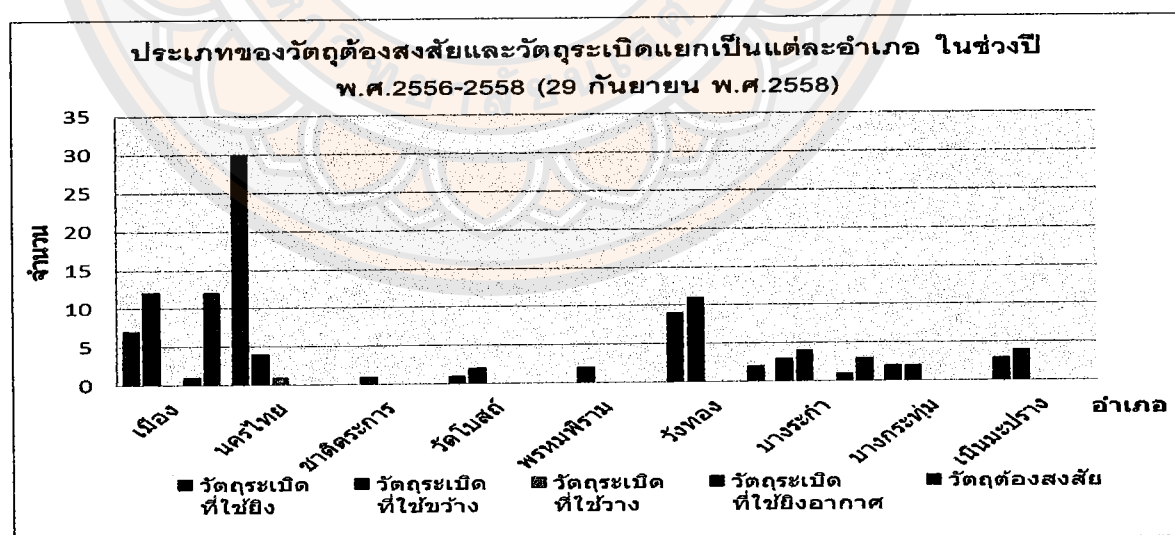
ตารางที่ 4.14 ตารางเปรียบเทียบประเภทของวัดที่ต้องสงฆ์และวัดถูกระเบิดแยกเป็นรายปีและรายอำเภอ

ปี พ.ศ.	อำเภอ	ประเภท				วัดที่ต้องสงฆ์	รวม
		วัดถูกระเบิดที่ใช้ยิง	วัดถูกระเบิดที่ใช้ขว้าง	วัดถูกระเบิดที่ใช้ขว้าง	วัดถูกระเบิดที่ใช้ยิงอากาศ		
	เมือง	1	4	0	0	4	9
	นครไทย	2	1	0	0	0	3
	ชาติตระการ	0	0	0	0	0	0
	วัดโบสถ์	0	0	0	0	0	0
2556	พหลมพิราม	0	0	0	0	0	0
	วังทอง	0	3	0	0	0	3
	บางระกำ	2	1	0	0	0	3
	บางกระพุ่ม	0	2	0	0	0	2
	เนินมะปราง	0	0	0	0	0	0

ปี พ.ศ.	อำเภอ	ประเภท				วัดฤ ตอง สงฆ์	รวม
		วัดฤ ระเบิด ที่ใช้ยิง	วัดฤระเบิด ที่ใช้ขว้าง	วัดฤระเบิด ที่ใช้ขว้าง	วัดฤระเบิด ที่ใช้ยิง อากาศ		
2557	เมือง	3	5	0	0	7	15
	นครไทย	23	2	1	0	0	26
	ชาติตระการ	0	0	0	0	0	0
	วัดโบสถ์	1	1	0	0	0	2
	พรหมพิราม	0	2	0	0	0	2
	วังทอง	8	7	0	0	2	17
	บางระกำ	1	1	0	1	3	6
	บางกระทุ่ม	0	0	0	0	0	0
	เนินมะปราง	1	2	0	0	0	3
	เมือง	3	3	0	1	1	8
	นครไทย	5	1	0	0	0	6
	ชาติตระการ	0	1	0	0	0	1
	วัดโบสถ์	0	1	0	0	0	1
	2558	พรหมพิราม	0	0	0	0	0
วังทอง		1	1	0	0	0	2
บางระกำ		0	2	0	0	0	2
บางกระทุ่ม		2	0	0	0	0	2
เนินมะปราง		2	2	0	0	0	4
รวม ทั้งหมด		55	42	1	2	17	117

ตาราง 4.15 ตารางเปรียบเทียบประเภทของวัดถูกต้องสงสัยและวัดพระเปิด
แยกเป็นแต่ละอำเภอ ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2558 (29 กันยายน 2558)

อำเภอ	ประเภทของวัด					รวม
	วัดพระเปิด ที่ใช้ยิง	วัดพระเปิด ที่ใช้ขว้าง	วัดพระเปิด ที่ใช้ขว้าง	วัดพระเปิด ที่ใช้ยิงอากาศ	วัดถูกต้องสงสัย	
เมือง	7	12	0	1	12	32
นครไทย	30	4	1	0	0	35
ชาติตระการ	0	1	0	0	0	1
วัดโบสถ์	1	2	0	0	0	3
พรหมพิราม	0	2	0	0	0	2
วังทอง	9	11	0	0	2	22
บางระกำ	3	4	0	1	3	11
บางกระทุ่ม	2	2	0	0	0	4
เนินมะปราง	3	4	0	0	0	7
รวมทั้งหมด	55	42	1	2	17	117

ภาพ 4.13 กราฟเปรียบเทียบประเภทของวัดถูกต้องสงสัยและวัดพระเปิดแยกเป็นแต่ละ
อำเภอในช่วงปี พ.ศ. 2556-2558 (29 กันยายน 2558)

จากตาราง 4.15 และภาพ 4.13 พบว่าอำเภอนครไทยมีวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุด และประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบมากที่สุด คือ วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง รองมาคือ อำเภอเมือง ประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบมากที่สุด คือ วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง และอำเภอวังทอง ประเภทของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบมากที่สุด คือ วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง ตามลำดับ

4.2.2 ประเภทและชนิดของวัตถุต้องสงสัย

ประเภทและชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในพื้นที่ศึกษา จากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด จากตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก แต่ประเภทและชนิดนั้นก็มีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะการใช้งานและความรุนแรง และวัตถุต้องสงสัยคือวัตถุระเบิดและวัตถุที่ไม่ใช่ระเบิด ส่วนใหญ่จะเป็นของที่อยู่มิดที่ผิดทาง ผิดเวลา

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในพื้นที่ศึกษา

แยกเป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

ชนิดวัตถุระเบิด	จำนวนเคส/ปี พ.ศ.			รวม
	2556	2557	2558	
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M26 A2	0	0	1	1
ลูกระเบิดยิง ชนิดระเบิดแรงสูง (ลย/ค.)				
60 ม.ม.	0	1	1	2
ลูกระเบิดยิง (ลย/ค.) 60 มม.	1	13	3	17
ลูกระเบิดยิง ชนิดส่องแสง (ลย./ค.) 81 ม.				
ม.	2	9	1	12
กระสุนปืนใหญ่ ชนิดส่องแสง ขนาด 105				
ม.ม.	1	4	1	6
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M26	5	8	3	17
ลูกระเบิดขว้างชนิดเคมี (แก๊สน้ำตา)	1	0	0	1
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) MK 2	3	3	1	7
ลูกระเบิดยิง (ลย./ค.) 40 ม.ม	1	1	0	2
ดินระเบิด TNT	1	2	0	3

ชนิดวัตถุระเบิด	จำนวนเคส/ปี พ.ศ.			รวม
	2556	2557	2558	
ฝักแคเวลา	1	0	0	1
ลูกระเบิดขว้างชนิดเคมี	1	1	0	2
กระสุนปืนใหญ่ ขนาด 104 ม.ม.	0	2	0	2
กระสุนปืน ขนาด 5.56 มม.	0	1	0	1
ลูกระเบิดชนิดขว้าง (ลข.รูก M 84)	0	1	0	1
วัตถุระเบิดทุ่นสังหารบุคคล M16A1	0	1	0	1
วัตถุระเบิดกระสุน กปรส. 57 ม.ม.	0	1	0	1
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M67	0	4	2	6
กระสุนปืนลูกซอง	0	2	1	3
วัตถุระเบิดลูกระเบิดอากาศ BLU-24	0	2	0	2
เครื่องยิงกระสุนปืน (ปก.93) 50 ม.ม.	0	2	0	2
ลูกระเบิดอากาศขนาด 100 ปอนด์	0	1	0	1
วัตถุระเบิดแสงเครื่อง ชนิดระเบิดแรงต่ำ (ยิงปอง)	0	1	1	2
วัตถุระเบิดกระสุน กปรส. 75 ม.ม.	0	0	1	1
ลูกระเบิดชนิดขว้าง (ลข.รูก) รัสเซีย RGO	0	0	1	1
ลูกระเบิดยิง ชนิดแรงสูง (ลย/ค.) 81 ม.ม.	0	2	5	7
ลูกระเบิดชนิดขว้าง (สปป.จีน) M 26	0	0	1	1
ลูกระเบิดชนิดขว้าง M 34	0	0	1	1
วัตถุจรวด ขนาด 3.5 นิ้ว	0	0	1	1
ตรวจสอบวัตถุต้องสงสัย	3	9	1	13
รวมทั้งหมด	20	71	26	117

จากตารางที่ 4.16 พบว่าเคสของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลกมีทั้งหมด 117 เคส และสามารถแยกชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดตามลักษณะการใช้งานของแต่ละประเภทได้ดังนี้

ประเภทและชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดตามลักษณะการใช้งาน

1. วัตถุระเบิดที่ใช้ยิง
 - 1.1 ลูกกระเบิดยิง ชนิดระเบิดแรงสูง (लय/ค.) 60 ม.ม.
 - 1.2 ลูกกระเบิดยิง (लय/ค.) 60 ม.ม.
 - 1.3 ลูกกระเบิดยิง ชนิดส่องแสง (लय/ค.) 81 ม.ม.
 - 1.4 กระสุนปืนใหญ่ ชนิดส่องแสง ขนาด 105 ม.ม.
 - 1.5 ลูกกระเบิดยิง (लय/ค.) 40
 - 1.6 กระสุนปืนใหญ่ ขนาด 104 ม.ม.
 - 1.7 กระสุนปืน ขนาด 5.56 ม.ม.
 - 1.8 วัตถุระเบิดกระสุน กปรส. 57 ม.ม.
 - 1.9 ลูกกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M67
 - 1.10 กระสุนปืนลูกซอง
 - 1.11 เครื่องยิงกระสุนปืน (ปก.93) 50 ม.ม.
 - 1.12 วัตถุระเบิดกระสุน กปรส. 75 ม.ม.
 - 1.13 ลูกกระเบิดชนิดขว้าง (ลข.รูก) รัสเซีย RGO
 - 1.14 ลูกกระเบิดยิง ชนิดแรงสูง (लय/ค.) 81 ม.ม.
 - 1.15 ลูกกระเบิดชนิดขว้าง M 34
2. วัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง
 - 2.1 ลูกกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M26 A2
 - 2.2 ลูกกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M26
 - 2.3 ลูกกระเบิดขว้างชนิดเคมี (แก๊สน้ำตา)
 - 2.4 ลูกกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) MK 2
 - 2.5 ลูกกระเบิดขว้างชนิดเคมี
 - 2.6 ลูกกระเบิดชนิดขว้าง (ลข.รูก M 84)
 - 2.7 ลูกกระเบิดชนิดขว้าง (สปป.จีน) M 26
3. วัตถุระเบิดที่ใช้วาง
 - 3.1 วัตถุระเบิดทุ่นสังหารบุคคล M16A1

4. วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงจากอากาศ
 - 4.1 วัตถุระเบิดลูกระเบิดอากาศ BLU-24
 - 4.2 ลูกระเบิดอากาศขนาด 100 ปอนด์
 - 4.3 วัตถุจรวด ขนาด 3.5 นิ้ว
5. ตรวจสอบวัตถุต้องสงสัย ในกรณี que ตรวจสอบแล้วไม่ใช่วัตถุระเบิด ส่วนใหญ่จะเป็นของที่
อยู่ผิดที่ผิดทาง ผิดเวลา อย่างเช่น
 - 5.1 นาฬิกาปลุก
 - 5.2 กระเป๋า
 - 5.3 กล่องสัมภาระ
 - 5.4 ดอกไม้เพลิง
 - 5.5 ไฟแช็กแก๊สรูปทรงวัตถุระเบิด
 - 5.6 กล่องพัสดุ

**ตาราง 4.17 แสดงจำนวนชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นวัตถุต้องสงสัย
และวัตถุระเบิด ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)**

ชนิดของวัตถุระเบิด	จำนวนที่พบ/ปี พ.ศ.			รวม
	2556	2557	2558	
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M26 A2	0	0	1	1
ลูกระเบิดยิง ชนิดระเบิดแรงสูง (ลย/ค.)				
60 ม.ม.	0	1	3	4
ลูกระเบิดยิง (ลย/ค.) 60 ม.ม.	1	34	3	38
ลูกระเบิดยิง (ลย./ค.) 81 ม.ม.	2	9	2	13
กระสุนปืนใหญ่ ชนิดส่องแสง ขนาด 105				
ม.ม.	1	4	1	6
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M26	5	11	3	19
ลูกระเบิดขว้างชนิดเคมี (แก๊สน้ำตา)	1	0	0	1
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) MK 2	3	3	1	7
ลูกระเบิดยิง (ลย./ค.) 40 ม.ม	1	4	18	23
ดินระเบิด TNT	1	6	0	7

ชนิดของวัตถุระเบิด	จำนวนที่พบ/ปี พ.ศ.			รวม
	2556	2557	2558	
ฝักแคเวลา	1	0	0	1
ลูกระเบิดขว้างชนิดเคมี	1	1	0	2
กระสุนปืนใหญ่ ขนาด 104 ม.ม.	0	2	0	2
กระสุนปืน ขนาด 5.56 มม.	0	147	0	147
ลูกระเบิดชนิดขว้าง (ลข.รูก M 84)	0	1	0	1
วัตถุระเบิดทุ่นสังหารบุคคล M16A1	0	1	0	1
วัตถุระเบิดกระสุน กปรส. 57 ม.ม.	0	1	0	1
ลูกระเบิดขว้างชนิดสังหาร (ลข.) M67	1	2	3	6
กระสุนปืนลูกซอง	0	4	0	4
วัตถุระเบิดลูกระเบิดอากาศ BLU-24	0	1	0	1
เครื่องยิงกระสุนปืน (ปก.93) 50 ม.ม.	0	2	0	2
ลูกระเบิดอากาศขนาด 100 ปอนด์	0	1	0	1
วัตถุระเบิดแสงเครื่อง ชนิดระเบิดแรงต่ำ (ปิงปอง)	0	1	1	2
วัตถุระเบิดกระสุน กปรส. 75 ม.ม.	0	0	1	1
ลูกระเบิดชนิดขว้าง (ลข.รูก) รัสเซีย RGO	0	0	1	1
ลูกระเบิดยิง ชนิดแรงสูง (ลย/ค.) 81 ม.ม.	0	2	6	8
ลูกระเบิดชนิดขว้าง (สปป.จีน) M 26	0	0	1	1
ลูกระเบิดชนิดขว้าง M 34	0	0	1	1
วัตถุจรวด ขนาด 3.5 นิ้ว	0	0	1	1
ตรวจสอบวัตถุต้องสงสัย	4	9	1	14
รวมทั้งหมด	22	247	48	317

จากตาราง 4.17 พบว่าจำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบในพื้นที่ศึกษามีจำนวนของวัตถุระเบิดทั้งหมด 303 ลูก และมีวัตถุต้องสงสัยที่ไม่ใช่ระเบิด 14 ชนิด ปีที่พบมากที่สุดคือปี พ.ศ. 2557

4.3 การกระจายตัวของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดพระเปิดในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของ สถานีตำรวจภูธรในจังหวัดพิษณุโลก

สถานีตำรวจภูธรในจังหวัดพิษณุโลกมีทั้งหมด 18 สถานี ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ
สถานีตำรวจภูธรต่างๆ มีการกระจายตัวของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดพระเปิดในช่วงปี พ.ศ. 2556-
พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) เมื่อพิจารณาตามช่วงปีที่เกิดเหตุในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ
สถานีตำรวจภูธร สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การกระจายตัวของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดพระเปิดในช่วงปี พ.ศ. 2556
 - 1.1 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก
 - ถนนพิชัยสงคราม ต.ในเมือง
 - บริเวณสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก
 - ถนนกัลป์รถใต้สะพานข้ามแม่น้ำน่าน ถนนเลียยมือง ต.หัวรอ
 - ริมถนนสนามบิน ใกล้ปากซอยสนามบิน ซอย 4 ต.ในเมือง
 - สถานที่ก่อสร้าง หน้าวัดมะขามเตี้ย ต.หัวรอ
 - ซ.สนามบิน 17 ถ.สนามบิน ต.ในเมือง
 - ด้านหลังสนามกีฬาพระองค์ดำ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ส่วนทะเลแก้ว
 - ภายในบริเวณแฟลตตำรวจ ถ.วังจันทร์ ต.ในเมือง
 - 1.2 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางกระพุ่ม
 - ซ่างโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านแหลมครก ต.นครป่าหมาก
 - ม.3 ต.ไผ่ล้อม
 - 1.3 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางระกำ
 - บริเวณสถานีตำรวจภูธรบางระกำ
 - ต.ทำนงงาม
 - 1.4 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรวังทอง
 - สนามทำลายวัดพระเปิด กรมรบพิเศษที่4 ค่ายสุฤษดิ์เสนา
 - บริเวณสถานีตำรวจภูธรวังทอง
 - 1.5 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนครไทย
 - บ้านกกกะบาก ม.1 ต.บางโกลน
 - บ้านไร่พัฒนา ม.13 ต.นาบัว

- พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนศรีอินทราทิตย์
- 1.6 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรวังน้ำคู้
 - ที่พักสายตรวจวัดหล่ม ตำบลวัดพริก
- 1.7 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแก่งไสภา
 - ริมสระน้ำ ภายในวัดพลายงาม ม.23 ต.บ้านกลาง
- 1.8 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง
 - ริมถนนสายพิษณุโลก-หล่มสัก ระหว่างหลัก กม.ที่ 68-69 ม.1 ต.บ้านแยง
- 2. การกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในช่วงปี พ.ศ. 2557
 - 2.1 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก
 - ต.ดอนทอง
 - วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร
 - บ้านวังแร่ ม.3 ต.มะขามสูง
 - หน้า ธนาคารยูโอบี ถ.เอกาทศรถ ต.ในเมือง
 - บ้านเลขที่ 172 ม.7 ต.บึงพระ
 - หน้าโรงแรมสตาร์อิน ต.ในเมือง
 - สนามทำลายวัตถุระเบิด ค่ายสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ต.สมอแข
 - ถ.ราษฎร์เพ็งสาย ต.ในเมือง
 - บ้านบึงกระดาน ม.3 ต.บ้านป่า
 - ซ้ำงร้านอาหารรอยเกวียน ถ.พระองค์ขาว ต.ในเมือง
 - บ้านพักข้าราชการทหารค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ถ.สิงห์ดำรงค์ ม.1 ต.บ้านคลอง
 - บ้านแสงดาว ม.4 ต.ปากโทก
 - หลังบ้านเลขที่ 334/29 ม.9 ต.อรัญญิก
 - ถนนกลับรถใต้สะพานข้ามแม่น้ำน่าน บ้านวังหิน ม.1 ต.พลายชุมพล
 - 2.2 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง
 - ริมถนนทางหลวงสาย 12 ต.บ้านแยง อ.นครไทย
 - องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเสี้ย ต.ห้วยเสี้ย อ.นครไทย
 - บ้านหนองหิน ม.13 ต.บ้านแยง
 - บริเวณสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง

- บริเวณสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง
- หลังบ้านเลขที่ 108 ม.5 ต.ห้วยเสี้ย
- ไร่หม่อน (นายรื่อง พลบีน) ม.5 ต.ห้วยเสี้ย
- ไร่ นายสม จำรูญฟ้า ม.5 ต.ห้วยเสี้ย
- ไร่ นายสะอาด วิลาสุข ม.5 ต.ห้วยเสี้ย
- ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน .ม.3 ต.ห้วยเสี้ย
- สวนยางพารา ม.5 ต.ห้วยเสี้ย
- ไร่หม่อน ม.5 ต.ห้วยเสี้ย
- สวนยางพารา ม.9 ต.ห้วยเสี้ย
- บ้านห้วยทรายเหนือ ม.6 ต.ห้วยเสี้ย

2.3 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนครไทย

- ต.บ่อโพธิ์
- หน้าบ้านเลขที่ 176 ม.17 บ้านน้ำขมิ้น ต.เนินเพิ่ม
- กองร้อยรักษาความสงบเรียบร้อยที่ ๑ กองพลพัฒนาที่ ๓
- อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า ต.เนินเพิ่ม
- ถ.สายนครไทย-ด่านซ้าย ต.บ่อโพธิ์

2.4 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรวังทอง

- บ้านพรหม ต.วังนกแอ่น
- บ้านห้วยปลาทราย ต.วังนกแอ่น
- ม.11 ต.วังทอง
- ม.11 ต.พันชาลี
- บ้านหนองตาสี ม.11 ต.วังพิกุล
- สวนยางพารา ม.8 ต.วังนกแอ่น
- หน้าวัดสะเดา ม.1 ต.หนองพระ
- บริเวณริมถนนทางหลวงสาย 1295 ต.ดินทอง
- บริเวณสถานีตำรวจภูธรวังทอง
- บริเวณสถานีตำรวจภูธรวังทอง

2.5 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรวัดโบสถ์

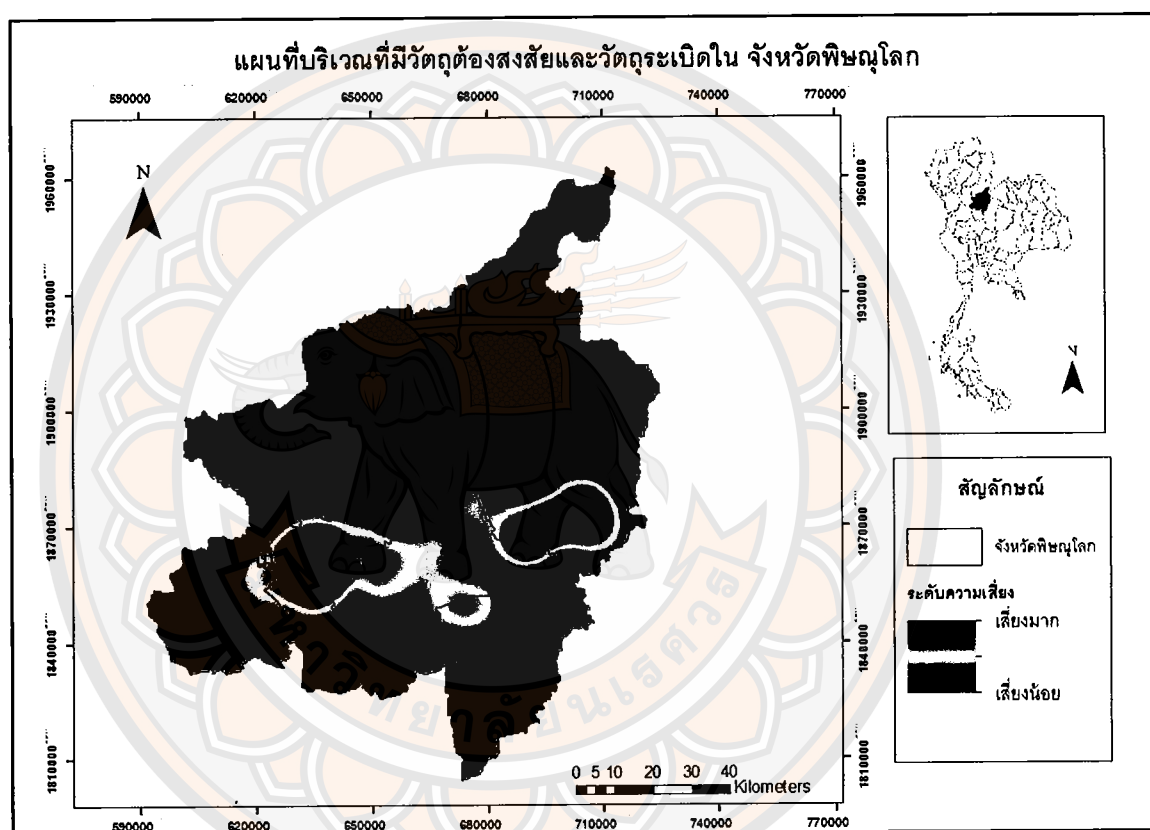
- วัดยางวนาราม ต.บ้านยาง

- บ้านหนองช้างตาย ม.12 ต.ท่างาม
- 2.6 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแก่งไສภา
- บ้านแก่งจุนาง ต.วังนกแอ่น
 - บ้านโป่งปะ ม.10 ต.แก่งไສภา
 - บ้านป่อดิน ต.แก่งไສภา
 - บ้านห้วยเตี๋ย ม.12 ต.วังนกแอ่น
- 2.7 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนครชุม
- บ้านน้ำกุ่ม ม.2 ต.น้ำกุ่ม
- 2.8 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนิคมสร้างตนเอง
- บ้านหนองโพ ม.2 ต.หนองกุลา
- 2.9 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางระกำ
- บ้านหนองตะกุ่ม ม.10 ต.พันเส้า
 - บ้านบางแก้ว ม.3 ต.ท่านางงาม
- 2.10 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรชุมแสงสงคราม
- วัดโป่งกระโดน ม.3 ต.คุยม่วง
- 2.11 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรพรหมพิราม
- บ้านเลขที่ 105/3 ม.8 บ้านนาชุม ต.ท่าช้าง
 - บ้านไทรงาม ม.1 ต.ทับยายเชียง
- 2.12 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเนินมะปราง
- บ้านมุง ม.1 ต.เนินมะปราง
 - บ้านชมพู่ ม.4 ต.ชมพู่
 - ม.4 ต.บ้านน้อยซุ่มซี้เหล็ก
3. การกระจายตัวของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดถูกระเบิดในช่วงปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)
- 3.1 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก
- หน้าวิทยาลัยการอาชีพศึกษาพิษณุโลก ถ.วังจันทร์ ต.ในเมือง
 - ม.12 ต.ดอนทอง
 - บ้านลาดบัวขาว ม.2 ต.สมอแข
 - หน้าธนาคารกรุงไทย สาขานนสิงห์วัฒน์ ต.ในเมือง
 - บริเวณสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก

- ม.11 ต.หัวรอ
- ร้านรับซื้อของเก่า บ้านสะพานสาม ต.บึงพระ
- 3.2 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก
 - บ้านปากพาน ม.6 ต.คันไช้
- 3.3 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแก่งไສภา
 - บ้านเนินสี่ ม.16 ต.วังนกแอ่น
- 3.4 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง
 - บ้านห้วยเสี้ย ม.9 ต.ห้วยเสี้ย
 - บ้านแยง ม.1 ต.บ้านแยง
 - องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเสี้ย ต.ห้วยเสี้ย อ.นครไทย
 - บ้านห้วยทรายเหนือ ม.6 ต.ห้วยเสี้ย
 - บ้านห้วยทราย ต.บ้านแยง
- 3.5 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรวังทอง
 - บ้านตอเรือ ม.13 ต.วังนกแอ่น
- 3.6 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางกระทุ่ม
 - ถ.เลียบคลองชลประทาน ม.4 ต.สนามคลี่
- 3.7 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางระกำ
 - ใต้สะพานวังเปิด ม.10 ต.บางระกำ
- 3.7 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนิคมสร้างตนเอง
 - บ้านทุ่งใหญ่ ม.8 ต.นิคมพัฒนา
- 3.8 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรชาติตระการ
 - บ้านรักไทย ม.6 ต.ชาติตระการ
- 3.9 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนครชุม
 - บ้านนครชุม ต.นครชุม
- 3.10 ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรวังน้ำคู้
 - ริมแม่น้ำน่าน ม.2 ต.วัดพริก

4.4 วิเคราะห์บริเวณที่มีวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดจำนวนมากในจังหวัดพิษณุโลก

การวิเคราะห์ข้อมูลการตรวจสอบและเก็บกู้ทำลายวัตถุระเบิดในจังหวัดพิษณุโลก โดยการหา Hot Spot หรือ จุดเสี่ยง บริเวณหรือพื้นที่ที่มีวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดจำนวนมาก โดยใช้เทคนิคการประมาณค่าความหนาแน่นเชิงพื้นที่แบบ Kernel Density แสดงผลลัพธ์ได้ดังแผนที่ด้านล่างนี้

ภาพ 4.14 แสดงบริเวณที่มีวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดจำนวนมาก

จากภาพ 4.14 เมื่อพิจารณาถึงบริเวณหรือพื้นที่ที่มีวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดจำนวนมาก พบว่าบริเวณหรือพื้นที่ที่มีจำนวนวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดจำนวนมาก หรือจุดเสี่ยง พื้นที่ที่เสี่ยงมาก ก็คือ ในอำเภอนครไทยและเมือง รong มาคืออำเภอวังทอง มีความเสี่ยงปานกลาง ที่เหลือจะเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงน้อย หรือเป็นพื้นที่ที่ไม่มีความเสี่ยงที่มีวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิด จะมีสีเขียวก่อน และสีเขียวเข้ม เมื่อพิจารณาเป็นอำเภอ อำเภอนครไทยคืออำเภอที่มีจำนวนวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิดมากที่สุด

4.5 ความสัมพันธ์ของการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดกับปัจจัยในด้านต่างๆ

การศึกษาถึงลักษณะการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด ที่พบเห็นในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) จากการปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิด (EOD) สถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยในด้านต่างๆ ที่นำมาพิจารณาถึงความสัมพันธ์กับการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ ความหนาแน่นของประชากร, ความหนาแน่นเชิงพื้นที่, ความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด และลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ตาราง 4.18 จำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในช่วงปี พ.ศ. 2556- พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) ในแต่ละอำเภอ ความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)

อำเภอ	พื้นที่(ตารางกิโลเมตร)	จำนวนประชากร(คน)	ความหนาแน่นของประชากร (คน/ตร.กม.)
นครไทย	2220.37	85,213	38
เมือง	750.81	279,292	372
วังทอง	1687.05	119,485	71
บางระกำ	936.04	93,841	100
เนินมะปราง	1029.55	57,873	56
บางกระทุ่ม	447.03	48,605	109
วัดโบสถ์	1326.21	37,393	28
พรหมพิราม	832.67	87,869	106
ชาติตระการ	1586.12	40,121	25

จากตาราง 4.18 เมื่อพิจารณาถึงความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ ประชากรที่อาศัยอยู่อย่างหนาแน่นมากที่สุดคืออำเภอเมือง มีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 372 คน

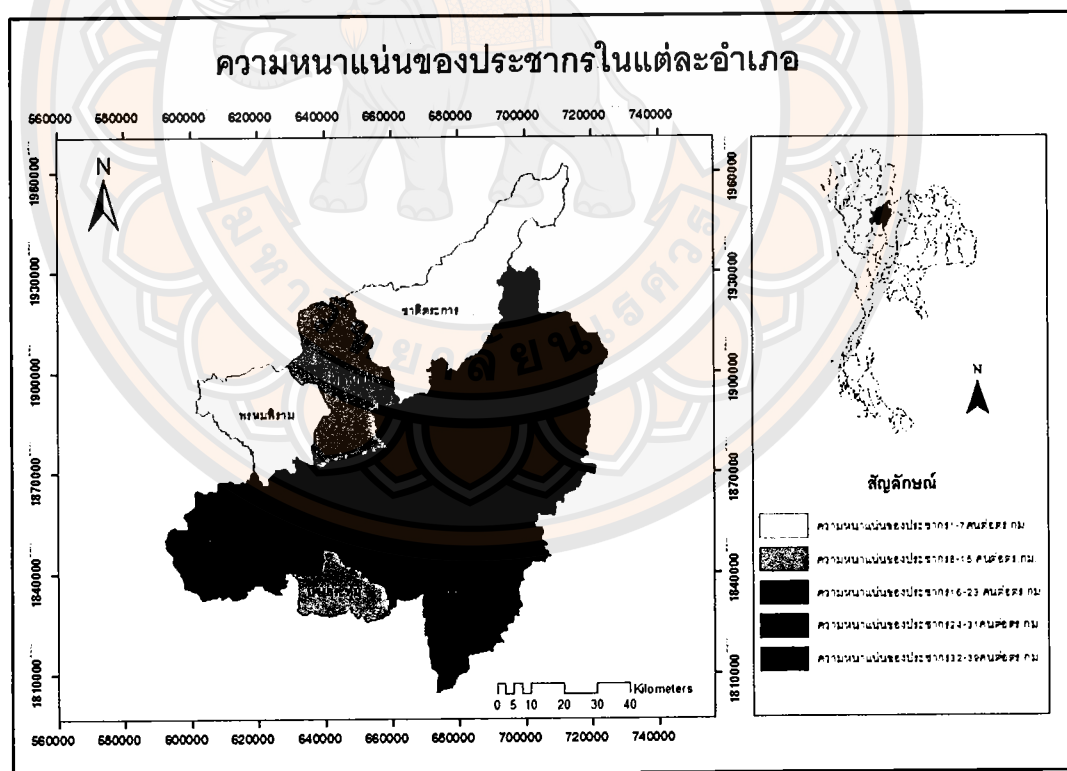
ต่อตารางกิโลเมตร เมื่อเทียบกับจำนวนความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในอำเภอเมือง เท่ากับ 41 คดีต่อตารางกิโลเมตร นับว่าการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในอำเภอเมืองเมื่อเทียบกับสัดส่วนความหนาแน่นของประชากรยังเป็นสัดส่วนที่น้อยอยู่

ตาราง 4.19 จำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) ในแต่ละอำเภอ ความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุต่อพื้นที่(ตารางกิโลเมตร)

อำเภอ	พื้นที่(ตารางกิโลเมตร)	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558	ความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด (จุด/ตร.กม.)
นครไทย	2220.37	35	16
เมือง	750.81	31	41
วังทอง	1687.05	22	13
บางระกำ	936.04	11	12
เนินมะปราง	1029.55	7	1
บางกระพุ่ม	447.03	4	1
วัดโบสถ์	1326.21	3	0
พรหมพิราม	832.67	2	0
ชาติตระการ	1586.12	1	1

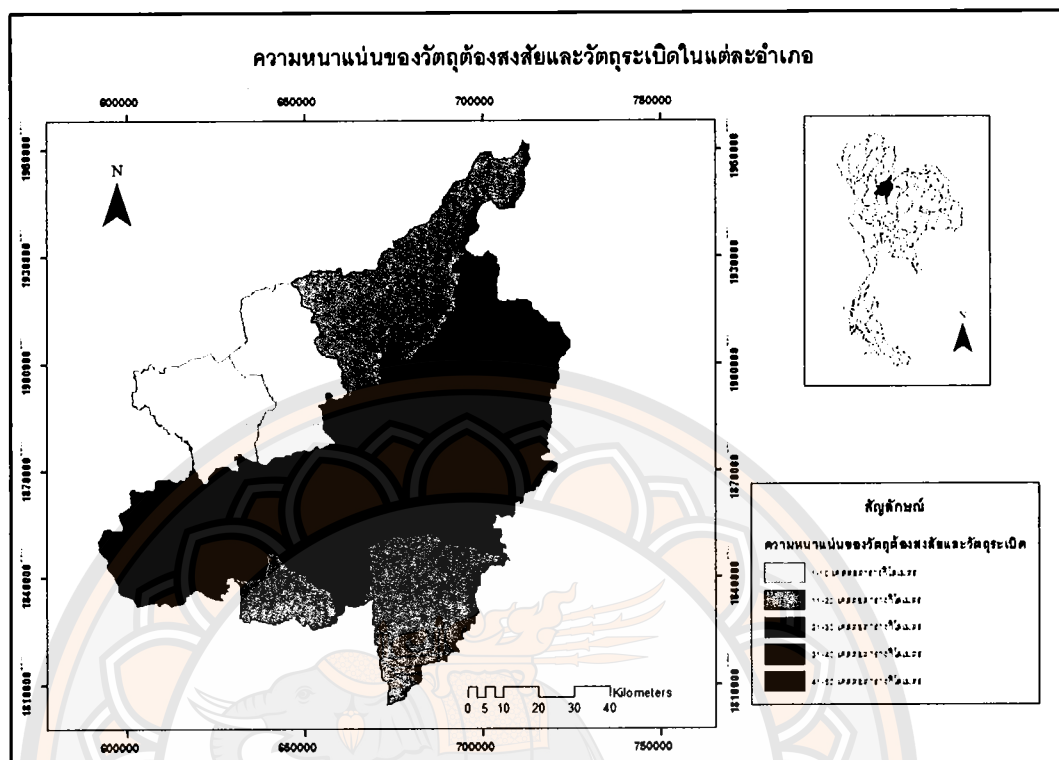
จากตาราง 4.19 พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) อำเภอที่มีการพบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุดคือ อำเภอนครไทย มีการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดทั้งหมดจำนวน 35 คดี ในรอบสามปี เนื่องจากอำเภอนครไทยมีลักษณะทางกายภาพเป็นภูเขาสลับซับซ้อนและในอดีตนั้นยังเคยเป็นที่ตั้งฐานที่มั่นของกลุ่มพรรคคอมมิวนิสต์เพื่อใช้ในการสู้รบระหว่างรัฐบาลกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เป็นสงครามอุดมการณ์ทางการเมือง พื้นที่ดังกล่าวก็คืออุทยานภูหินร่องกล้า ตั้งอยู่ในอำเภอนครไทย วัตถุต้องสงสัยและวัตถุ

ระเบิดที่พบเห็นนั้นส่วนใหญ่จะเป็นวัตถุระเบิดเก่าจากการเกิดสงคราม แต่ความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในอำเภอ นครไทยน้อยกว่าอำเภอเมือง คือ อำเภอเมืองมีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดเท่ากับ 16 คดีต่อตารางกิโลเมตร อำเภอเมืองเป็นอำเภอที่มีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุด เนื่องจากอำเภอเมืองมีพื้นที่ขนาดเล็ก มีขนาดพื้นที่เพียง 750.81 ตารางกิโลเมตร เมื่อเทียบกับสัดส่วนของจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นนั้นมีจำนวน 41 คดี ในรอบปี พ.ศ. 2558 จึงทำให้มีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในรอบมากที่สุด ซึ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินอำเภอเมืองนั้นส่วนใหญ่เป็นย่านการค้าพาณิชยกรรม การบริการ การศึกษา ซึ่งอยู่ใจกลางเมือง ทำให้มีผู้คนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น มีความแออัดมากกว่าอำเภออื่นๆ จึงอาจทำให้บุคคลหรือผู้ที่ไม่หวังดีคอยก่อความไม่สงบสร้างความหวาดกลัวความวุ่นวายแก่ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นๆ

ภาพ 4.15 แผนที่แสดงความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ

ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558

ภาพ 4.16 แผนที่แสดงความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ

ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

4.6 ความสัมพันธ์ของการใช้ที่ดินกับกระจายตัวทางพื้นที่ของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดพระเปิด

ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก มีการใช้ประโยชน์ที่ดินมีความหลากหลายกิจกรรม ซึ่งอาจจะมีผลกับบุคคลที่ไม่หวังดีต่อประเทศชาติ สร้างความหวาดกลัว ความกังวลให้กับผู้คน อาจจะมีการสร้างสถานการณ์ความปั่นป่วนโดยการลอบวางระเบิดหรือวัดถูกต้องสงฆ์ และวัดพระเปิดที่พบเห็นในพื้นที่ต่างๆ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นวัดพระเปิดเก่าที่หลงเหลือจากสงครามคอมมิวนิสต์ โดยศึกษาข้อมูลจากสถิติการพบเห็นของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดพระเปิด ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา จากชุดปฏิบัติการเก็บกู้ทำลายวัดพระเปิด จากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก นำมาแสดงความสัมพันธ์ร่วมกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทการใช้ที่ดินและจำนวนของวัตถุต้อง
สงสัยและวัตถุระเบิด ที่พบเห็นในปี พ.ศ. 2556-2558 (29 กันยายน 2558)

ประเภทการใช้ที่ดิน	ปี พ.ศ. 2556		ปี พ.ศ. 2557		ปี พ.ศ. 2558	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	7	10.14	0	0
ที่อยู่อาศัย	0	0	6	8.7	0	0
-หมู่บ้าน/ชุมชน	0	0	5	7.25	0	0
-โรงแรม/หอพัก	0	0	1	1.45	0	0
พาณิชยกรรม	0	0	2	2.9	2	7.4
-ธนาคาร	0	0	1	1.45	1	3.7
-ร้านค้า	0	0	0	0	1	3.7
-ห้างสรรพสินค้า	0	0	0	0	0	0
-ร้านอาหาร	0	0	1	1.45	0	0
สถาบันศาสนา	1	5	2	2.9	0	0
สถาบันการศึกษา	1	5	0	0	1	3.7
สถานที่ราชการ	8	40	12	17.39	2	7.4
-สถานีรถไฟ	0	0	0	0	0	0
-สถานีตำรวจ	5	25	7	10.14	1	3.7
-แพลตฟอร์มตำรวจ	1	5	0	0	0	0
-แพลตฟอร์มทหาร	0	0	1	1.45	0	0
-ค่ายทหาร	1	5	2	2.9	0	0
-โรงพยาบาล	1	5	0	0	0	0
-องค์การบริหารส่วนตำบล	0	0	1	1.45	1	3.7
-ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน	0	0	1	1.45	0	0

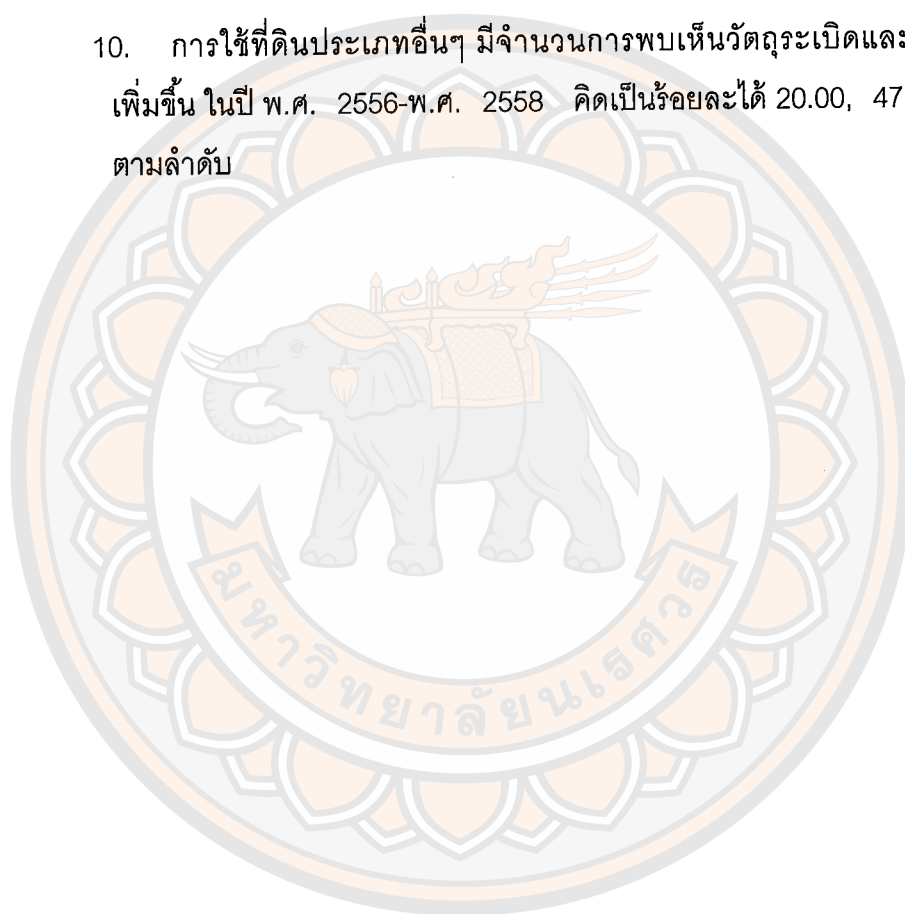
ประเภทการใช้ที่ดิน	ปี พ.ศ. 2556		ปี พ.ศ. 2557		ปี พ.ศ. 2558	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ป่าอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติ	0	0	1	1.45	0	0
เส้นทางคมนาคม	5	25	6	8.7	2	7.4
แหล่งน้ำ	1	5	0	0	2	7.4
อื่นๆ (ไม่สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุได้)	4	20	33	47.82	18	66.7
รวม	20	100	69	100	27	100

จากตาราง 4.20 พบว่า

1. การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทเกษตรกรรม มีการพบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดจำนวน 7 ลูก ในปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 10.14 จากจำนวนทั้งหมด 69 ลูก
2. การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย มีการพบเห็นวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดจำนวน 6 ลูก พบเห็นแค่ในปี พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งหมด 69 ลูก แบ่งประเภทที่อยู่อาศัยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - 2.1 ที่อยู่อาศัยหมู่บ้าน/ชุมชน คือ ลักษณะจะเป็นหมู่บ้านทั่วไปหรือชุมชน การพบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดจำนวน 5 ลูก คิดเป็นร้อยละ 7.25
 - 2.2 ที่อยู่อาศัยโรงแรม/หอพัก การพบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดจำนวน 1 ลูก คิดเป็นร้อยละ 1.45
3. การใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม สามารถแบ่งประเภทได้อีกหลายประเภท ได้แก่
 - 3.1 ธนาคาร มีจำนวนการพบเห็นวัตถุระเบิดและวัตถุต้องสงสัยเพิ่มขึ้น คือ พบเห็นในช่วงปี พ.ศ. 2557-พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละ 1.45 และ 3.70 ตามลำดับ
 - 3.2 ร้านค้า มีการพบเห็นวัตถุระเบิดและวัตถุต้องสงสัย จำนวน 1 ลูก ในปี พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละ 3.70
 - 3.3 ห้างสรรพสินค้า ไม่มีการพบเห็นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด

- 3.4 ร้านอาหาร มีการพบเห็นวัฏธูระเบิดและวัฏธูต้องสงสัย จำนวน 1 ลูก ในปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 1.45
4. การใช้ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา มีจำนวนการพบเห็นวัฏธูระเบิดและวัฏธูต้องสงสัยลดลง คิดเป็นร้อยละ 5.00 , 2.90 และ 0.00 ตามลำดับ
5. การใช้ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา มีจำนวนการพบเห็นวัฏธูระเบิดและวัฏธูต้องสงสัยลดลงในปี พ.ศ. 2557 คือ ไม่มีการพบเห็นของวัฏธูต้องสงสัยและวัฏธูระเบิด และมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละได้ 5.00 , 0.00 และ 3.70 ตามลำดับ
6. การใช้ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ สามารถแบ่งประเภทได้อีกหลายประเภท ได้แก่
- 6.1 สถานีรถไฟ ไม่มีการพบเห็นของวัฏธูต้องสงสัยและวัฏธูระเบิด
- 6.2 สถานีตำรวจ มีจำนวนการพบเห็นวัฏธูระเบิดและวัฏธูต้องสงสัยลดลง ในปี พ.ศ. 2556-2558 คิดเป็นร้อยละ 25.00 , 10.40 และ 3.70 ตามลำดับ
- 6.3 แฟลตตำรวจ มีการพบเห็นของวัฏธูต้องสงสัยและวัฏธูระเบิดจำนวน 1 ลูก ในปี พ.ศ. 2556 คิดเป็นร้อยละ 5.00 จากจำนวนทั้งหมด 20 ลูก
- 6.4 แฟลตทหาร มีการพบเห็นของวัฏธูต้องสงสัยและวัฏธูระเบิดจำนวน 1 ลูก ในปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 1.45 จากจำนวนทั้งหมด 69 ลูก
- 6.5 ค่ายทหาร มีจำนวนการพบเห็นวัฏธูระเบิดและวัฏธูต้องสงสัยลดลงในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละได้ 5.00, 2.90 และ 0.00 ตามลำดับ
- 6.6 โรงพยาบาล มีการพบเห็นของวัฏธูต้องสงสัยและวัฏธูระเบิดจำนวน 1 ลูก ในปี พ.ศ. 2556 คิดเป็นร้อยละ 5.00 จากจำนวนทั้งหมด 20 ลูก
- 6.7 องค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนการพบเห็นวัฏธูระเบิดและวัฏธูต้องสงสัยเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละได้ 0.00, 1.45 และ 3.70 ตามลำดับ
- 6.8 ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน มีการพบเห็นของวัฏธูต้องสงสัยและวัฏธูระเบิดจำนวน 1 ลูก ในปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 1.45 จากจำนวนทั้งหมด 69 ลูก
7. การใช้ที่ดินประเภทป่าอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีการพบเห็นของวัฏธูต้องสงสัยและวัฏธูระเบิดจำนวน 1 ลูก ในปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 1.45 จากจำนวนทั้งหมด 69 ลูก

8. การใช้ที่ดินประเภทเส้นทางคมนาคม มีจำนวนการพบเห็นวัตถุระเบิดและวัตถุต้องสงสัยลดลงในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละได้ 25.00, 8.70 และ 7.40 ตามลำดับ
9. การใช้ที่ดินประเภทแหล่งน้ำ มีจำนวนการพบเห็นวัตถุระเบิดและวัตถุต้องสงสัยเพิ่มขึ้นสลับกัน ในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละได้ 5.00, 0.00 และ 7.40 ตามลำดับ
10. การใช้ที่ดินประเภทอื่นๆ มีจำนวนการพบเห็นวัตถุระเบิดและวัตถุต้องสงสัยเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละได้ 20.00, 47.82 และ 66.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 สรุปการใช้ประโยชน์ที่ดินและจำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่

ที่พบเห็นในปี พ.ศ. 2556-2558 (29 กันยายน 2558)

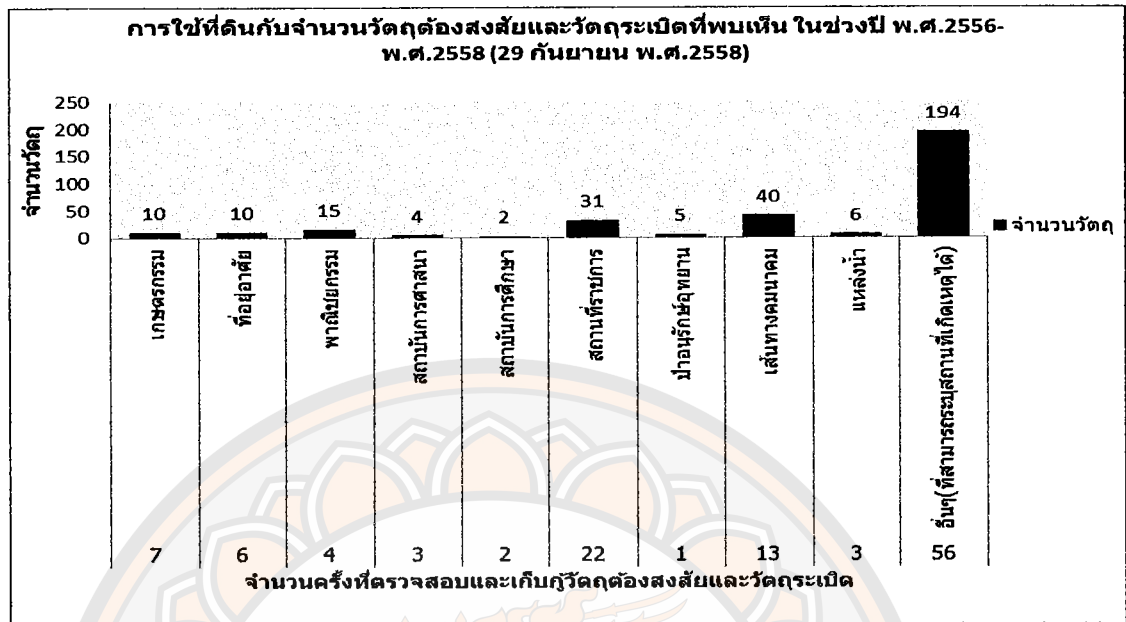
การใช้ประโยชน์ที่ดิน	จำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น	ร้อยละ
เกษตรกรรม	7	6.03
ที่อยู่อาศัย	6	5.2
พาณิชยกรรม	4	3.44
สถาบันศาสนา	3	2.6
สถานการศึกษา	2	1.72
สถานที่ราชการ	22	18.96
ป่าอนุรักษ์อุทยาน	1	0.86
เส้นทางคมนาคม	13	11.2
แหล่งน้ำ	3	2.58
อื่นๆ(ที่ไม่สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุได้)	56	47.86
รวม	117	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่าจากการศึกษาทั้งหมดทั้งสามปีพบว่า การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอื่นๆ(ที่ไม่สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุได้) มีการพบเห็นจำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละได้ 47.41 รองลงมาคือการใช้ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ เส้นทางคมนาคม เกษตรกรรม และที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละได้ 18.96 , 11.20 , 6.03 และ 5.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 การใช้ที่ดินกับจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็น

ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558)

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	จำนวนครั้งที่ตรวจสอบและเก็บกู้วัตถุต้องสงสัย และวัตถุระเบิด	จำนวน(ลูก)
เกษตรกรรม	7	10
ที่อยู่อาศัย	6	10
พาณิชยกรรม	4	15
สถาบันศาสนา	3	4
สถาบันการศึกษา	2	2
สถานที่ราชการ	22	31
ป่าอนุรักษ์อุทยาน	1	5
เส้นทางคมนาคม	13	40
แหล่งน้ำ	3	6
อื่นๆ(ที่ไม่สามารถระบุสถานที่ เกิดเหตุได้)	56	194
รวม	117	317

ภาพ 4.17 กราฟแสดงการใช้ที่ดินกับจำนวนวัดต้องสงสัยและวัดระเบิดที่พบเห็น

จากตาราง 4.22 และภาพ 4.17 พบว่า การใช้ที่ดินกับจำนวนวัดต้องสงสัยและวัดระเบิดที่พบเห็นนั้นจะพบในพื้นที่ที่ไม่สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุได้ สถานที่บริเวณนั้นมีการระบุเพียงแค่ ชื่อหมู่บ้าน ชื่อตำบล ไม่ได้มีการระบุรายละเอียดที่ชัดเจน ในพื้นที่บริเวณนั้นมีจำนวนครั้งที่ตรวจสอบและเก็บกู้วัดต้องสงสัยและวัดระเบิดทั้งหมดจำนวน 56 ครั้ง ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) และมีจำนวนวัดต้องสงสัยและวัดระเบิดมากที่สุด ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก พบว่าการใช้ที่ดินประเภทที่ไม่สามารถระบุสถานที่ได้ ระบุเพียงแค่ชื่อหมู่บ้าน ชื่อตำบล ไม่ได้มีการระบุรายละเอียดที่ชัดเจนนั้นมีความเสี่ยงมากที่สุด การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอื่นๆ (ที่ไม่สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุได้) มีการพบเห็นจำนวนของวัดต้องสงสัยและวัดระเบิดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละได้ 47.41 รองมาคือการใช้ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ เส้นทางคมนาคม เกษตรกรรม และที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละได้ 18.96 , 11.20 , 6.30 และ 5.20 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิดใน จังหวัดพิษณุโลก

สรุปผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิดใน จังหวัดพิษณุโลก ครั้งนี้มีวัดอุประสงค์ 3 ข้อ ได้แก่

1. เพื่อศึกษาประเภทและการกระจายตัวทางพื้นที่ของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิด
2. เพื่อหาพื้นที่เสี่ยงที่มีวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิดจำนวนมาก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ที่ดินกับการกระจายตัวของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิด

จากการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มา พบว่า การกระจายตัวของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิดในพื้นที่ศึกษา มีการกระจายตัวที่ไม่สม่ำเสมอจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และทำลายวัดตระเบิดในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) พบว่า ในปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนการตรวจสอบและเก็บกู้วัดตระเบิดจำนวน 20 เคส ในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวนการตรวจสอบและเก็บกู้วัดตระเบิดจำนวน 76 เคส และในปี พ.ศ. 2558 (29 กันยายน 2558) มีจำนวนการตรวจสอบและเก็บกู้วัดตระเบิดจำนวน 21 เคส เมื่อแบ่งประเภทของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิดแบ่งตามลักษณะการใช้งาน สามารถแบ่งได้ดังนี้ วัดตระเบิดที่ใช้ยิง วัดตระเบิดที่ใช้ขว้าง วัดตระเบิดที่ใช้วาง วัดตระเบิดที่ใช้ยิงจากอากาศ และวัดถูกต้องสงฆ์ ในกรณีที่ไม่ใช่วัดตระเบิด ส่วนใหญ่จะเป็นของที่อยู่ติดที่ติดทาง ผิดเวลา อย่างเช่น นาฬิกาปลุก กระเป๋ากล่อง สัมภาระ ดอกไม้เป็นเพลิง ไฟแช็กแก๊สรูปทรงวัดตระเบิด เป็นต้น เมื่อพิจารณาตามเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง มีการตรวจสอบ เก็บกู้ และทำลายวัดตระเบิดมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายอำเภอพบว่าอำเภอ นครไทยมีการกระจายตัวของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิดอยู่จำนวนมาก เมื่อพิจารณาถึงความหนาแน่น ความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ ประชากรที่อาศัยอยู่อย่างหนาแน่นมากที่สุดคืออำเภอเมือง มีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 372 คนต่อตารางกิโลเมตร เมื่อเทียบกับจำนวนความหนาแน่นของวัดถูกต้องสงฆ์และวัดตระเบิดที่พบเห็นในอำเภอเมือง เท่ากับ 41 คดีต่อ

ตารางกิโลเมตร นับว่าการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในอำเภอเมืองเมื่อเทียบกับสัดส่วนความหนาแน่นของประชากรยังเป็นสัดส่วนที่น้อยอยู่ แต่ความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นในอำเภอนครไทยน้อยกว่าอำเภอเมือง คือ อำเภอนครไทยมีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดเท่ากับ 16 คดีต่อตารางกิโลเมตร อำเภอเมืองเป็นอำเภอที่มีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุด เนื่องจากอำเภอเมืองมีพื้นที่ขนาดเล็ก มีขนาดพื้นที่เพียง 750.81 ตารางกิโลเมตร เมื่อเทียบกับสัดส่วนของจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นนั้นมีจำนวน 41 คดี ในรอบปี พ.ศ. 2558 จึงทำให้มีความหนาแน่นของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในรอบมากที่สุด ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก พบว่าการใช้ที่ดินประเภทที่ไม่สามารถระบุสถานที่ได้ ระบุเพียงแค่ว่าหมู่บ้าน ชื่อตำบล ไม่ได้มีการระบุรายละเอียดที่ชัดเจนนั้นมีความเสี่ยงมากที่สุด การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอื่นๆ (ที่ไม่สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุได้) มีการพบเห็นจำนวนของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละได้ 47.41 รองมาคือการใช้ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ เส้นทางคมนาคม เกษตรกรรม และที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละได้ 18.96 , 11.20 , 6.30 และ 5.20 ตามลำดับ

5.2 อภิปรายการวิจัย

จากผลการศึกษาและสมมติฐาน ทั้ง 3 ข้อ คือ

1. ประเภทของวัตถุระเบิดตามลักษณะการใช้งานที่พบมากที่สุดคือวัตถุระเบิดที่ใช้ยิง
2. วัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดที่พบเห็นส่วนใหญ่จะอยู่ในอำเภอนครไทย
3. วัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดพบมากในการใช้ที่ดินประเภทเกษตรกรรมและพื้นที่ป่า

จากสมมติฐานข้อที่ 1 ผลจากการศึกษาพบว่า วัตถุระเบิดที่ใช้ยิงมีจำนวนการตรวจสอบและเก็บกู้มากที่สุด พบมากในปี พ.ศ. 2557 มีการตรวจสอบและเก็บกู้จำนวน 37 เคส รองมาคือวัตถุระเบิดที่ใช้ขว้าง มีการตรวจสอบและเก็บกู้จำนวน 20 เคส และวัตถุต้องสงสัย มีการตรวจสอบและเก็บกู้จำนวน 12 เคส ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

จากสมมติฐานข้อที่ 2 ผลจากการศึกษาพบว่า การกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในพื้นที่ศึกษา อำเภอที่พบเห็นหรือมีวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดอยู่อย่างหนาแน่นคืออำเภอนครไทย ในช่วงเวลาที่ศึกษา พบว่ามีการตรวจสอบและเก็บกู้วัตถุระเบิดจำนวน 35 เคส ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าอำเภออื่นๆ ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

จากสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่าวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดพบมากในการใช้ที่ดินประเภท เกษตรกรรมและพื้นที่ป่า พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ จากศึกษาพบว่า การใช้ที่ดิน ประเภทที่ไม่สามารถระบุสถานที่ได้ ระบุเพียงแค่ชื่อหมู่บ้าน ชื่อตำบล ไม่ได้มีการระบุรายละเอียดที่ ชัดเจนนั้น มีการตรวจสอบและเก็บกู้วัตถุระเบิดมากที่สุด มีจำนวนครั้งที่ตรวจสอบและเก็บกู้วัตถุ ต้องสงสัยและวัตถุระเบิดทั้งหมดจำนวน 56 ครั้ง ในช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558(29 กันยายน 2558) และมีจำนวนวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดมากที่สุด

5.3 ปัญหาและอุปสรรค

1. ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากชุดปฏิบัติงานปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่เก็บกู้และ ทำลายวัตถุระเบิด พบว่า รายละเอียดของข้อมูลที่ระบุตำแหน่งที่ตรวจสอบและเก็บ กู้ บางเคสไม่นั้นสามารถระบุออกรายละเอียดได้อย่างแน่ชัด จึงทำให้ตำแหน่ง ตรวจสอบและเก็บกู้ในแผนที่มีความคลาดเคลื่อน และไม่สามารถวิเคราะห์ร่วมกับการ ใช้ที่ดินได้อย่างชัดเจน
2. ข้อมูลที่ได้บางเคสยังไม่สามารถระบุหรือแยกประเภท ชนิด ได้อย่างชัดเจน อย่างเช่น ตรวจสอบวัตถุต้องสงสัย บางเคสไม่ได้ระบุไว้ว่าวัตถุนั้นคืออะไร และ ประเภทของวัตถุระเบิดไม่ได้แยกชนิดและจำนวนที่ชัดเจนมากนัก จึงทำให้มีความ คลาดเคลื่อนของข้อมูล

5.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงประเภทและชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด
2. ได้ทราบถึงการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ของสถานีตำรวจภูธรต่างในจังหวัดพิษณุโลก
3. ได้ทราบถึงความหนาแน่นเชิงพื้นที่ของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิด
4. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ที่ดินกับการกระจายตัวของวัตถุต้องสงสัยและ วัตถุระเบิด

5.5 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการแบ่งประเภทและชนิดของวัตถุต้องสงสัยและวัตถุระเบิดตามลักษณะการใช้อย่างละเอียด
2. เพื่อให้ข้อมูลมีรายละเอียดที่สมบูรณ์ ควรมีการแยกระหว่างวัตถุระเบิดใหม่และวัตถุระเบิดเก่า

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

บรรณานุกรม

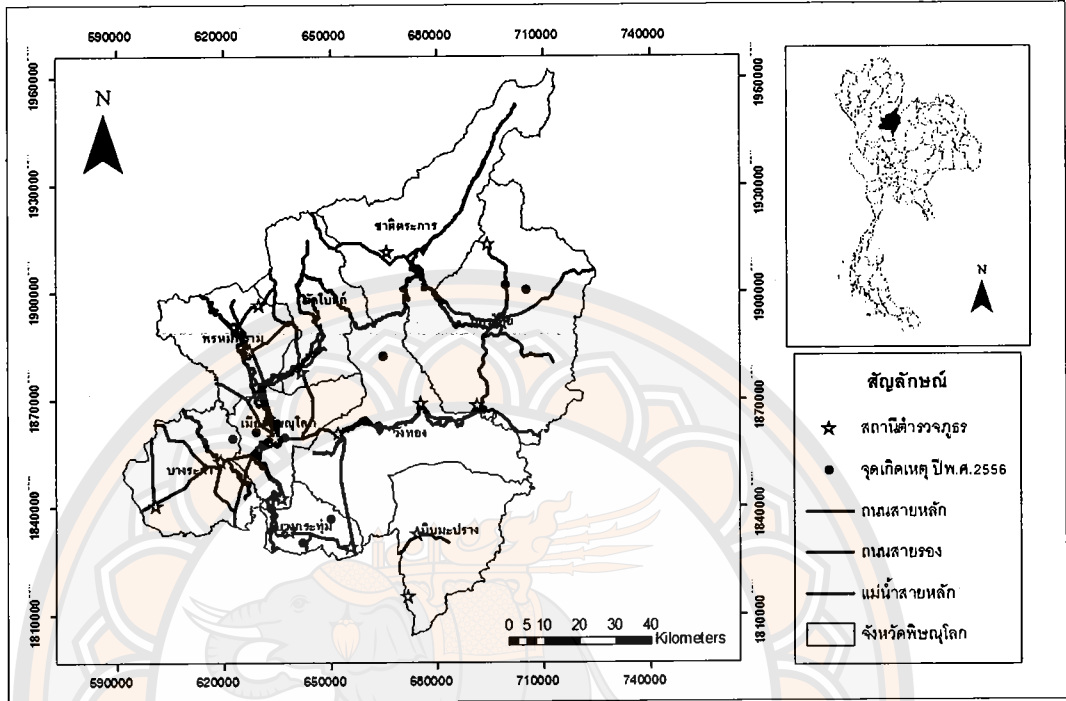
- จรัสดาว คงเมือง. (2538). การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของอาชญากรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทับทิม วิเศษสุนน. (2556). การวิเคราะห์รูปแบบด้านเวลาและสถานที่ของอุบัติเหตุทางถนน ในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลประชาชื่น. ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณฑล เยี่ยมไพศาล และ มานัส ศรีวณิช. (2550). ความหนาแน่นเชิงพื้นที่อาชญากรรม กรณีศึกษาเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ศึกษาตามแบบเคอร์เนล. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จังหวัดปทุมธานี.
- วรสิทธิ์ เจริญพุดม. (2556). การก่อการร้าย. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติ แอสแตมฟอร์ด.
- ศิรินภา กมลรัตน์. (2551). การกระจายตัวของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแม่ปิง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ภาควิชา ภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุรชาติ บำรุงสุข.(2554). การก่อการร้ายร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ Green Print Co.
- สุรชาติ บำรุงสุข.(2554). การก่อความไม่สงบร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ Green Print Co.
- โรงเรียนทหารม้า. วิชา อาวุธ (เล่ม 2). สืบค้นจาก:<http://www.cavalryschoo.com/elearning/Phocadownload/sgt/07weapons/pdf/>, เมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2558
- ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก. ประวัติหน่วยงาน. จาก :<http://www.plpolice.com/site/index.php> เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2558,
- สพ.ทอ.บนอ. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับวัตถุ. สืบค้นจาก : <http://wpc.mod.go.th/Article/pdf/know-about-the-explosives.aspx> วันที่สืบค้นข้อมูล 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558
- สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร. บรรยายสรุปจังหวัดพิษณุโลก ประจำปี 2556. สืบค้นจาก :<http://103.28.101.10/briefprovince/ filedoc/65000000.pdf>, เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2558

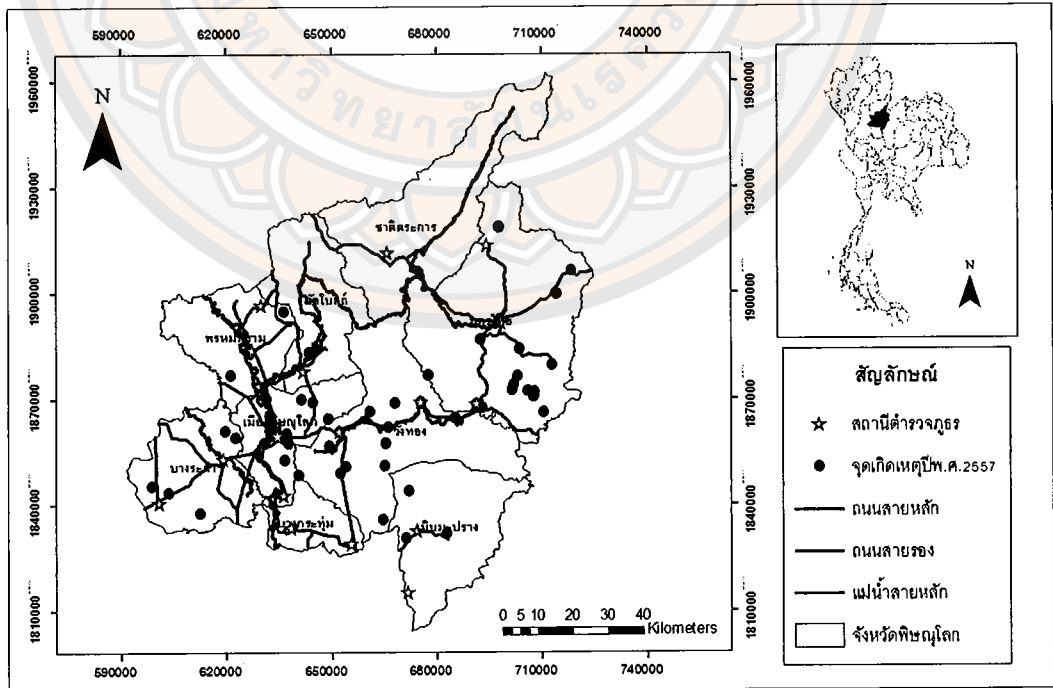
ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

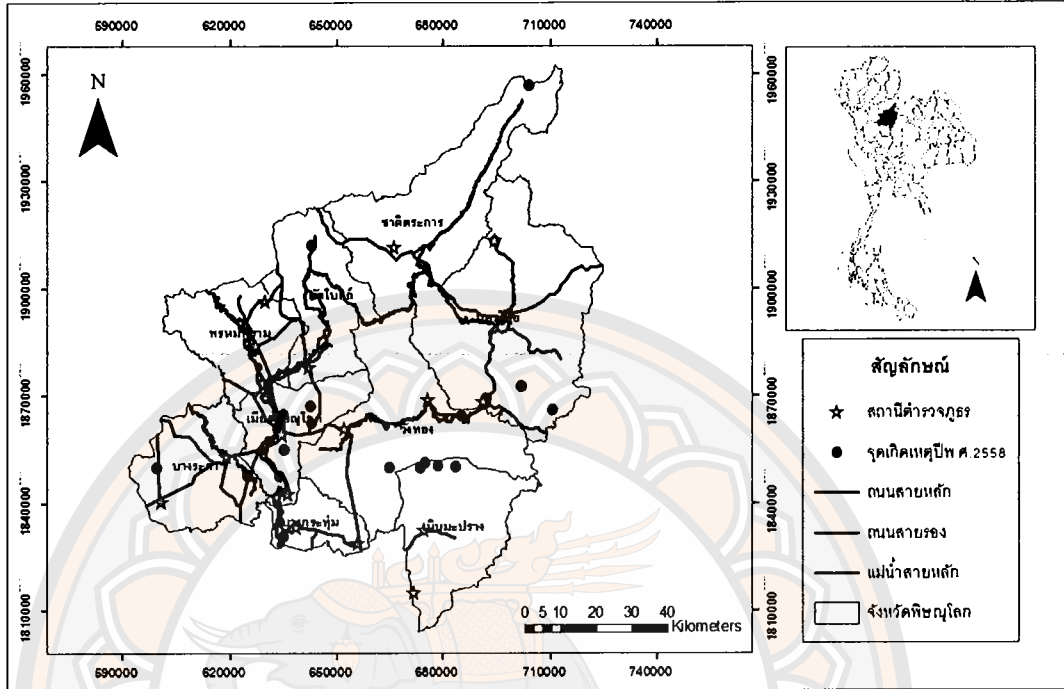
ภาคผนวก

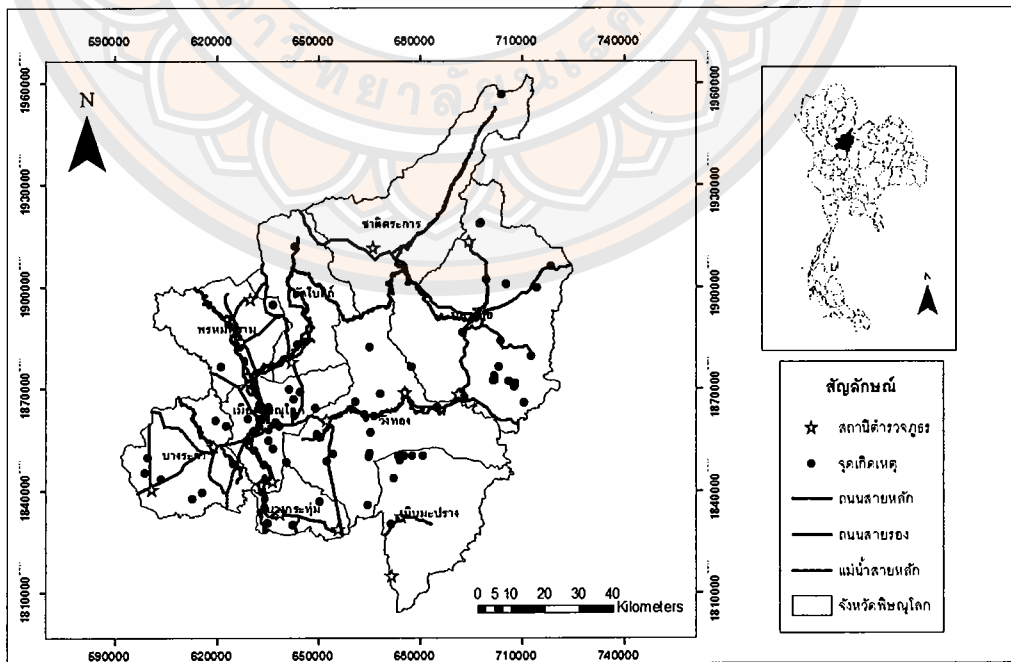
ภาพ 1 แผนที่การกระจายตัวของวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิด ปี พ.ศ.2556 ในจังหวัดพิษณุโลก

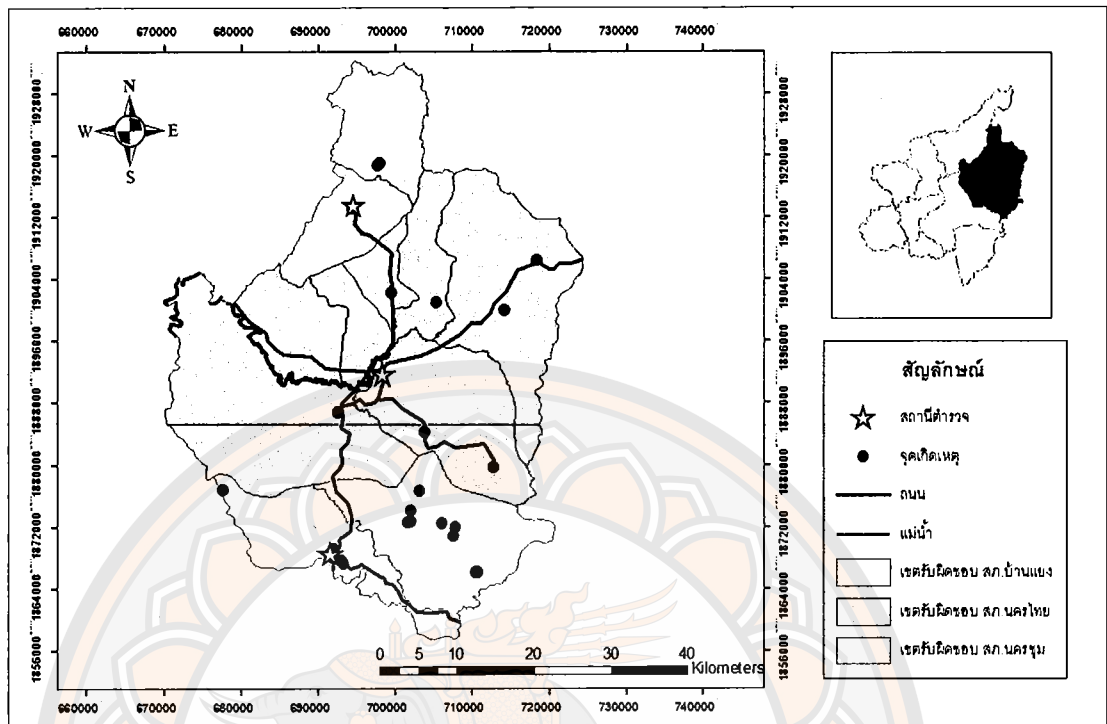
ภาพ 2 แผนที่การกระจายตัวของวัดถูกต้องสงสัยและวัดถูกระเบิด ปี พ.ศ.2557 ในจังหวัดพิษณุโลก

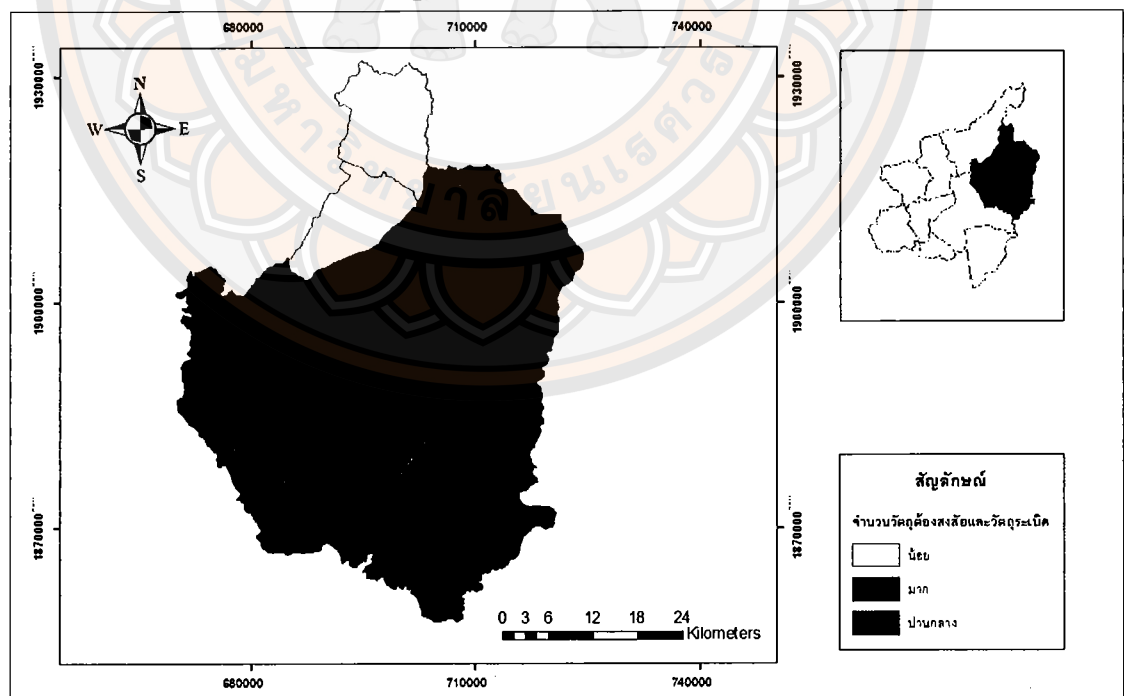
ภาพ 3 แผนที่การกระจายตัวของวัดต๋องสงสัยและวัดถูระเบ็ด
ปี พ.ศ.2558 (29 กันยายน 2558) ในจังหวัดพิษณุโลก

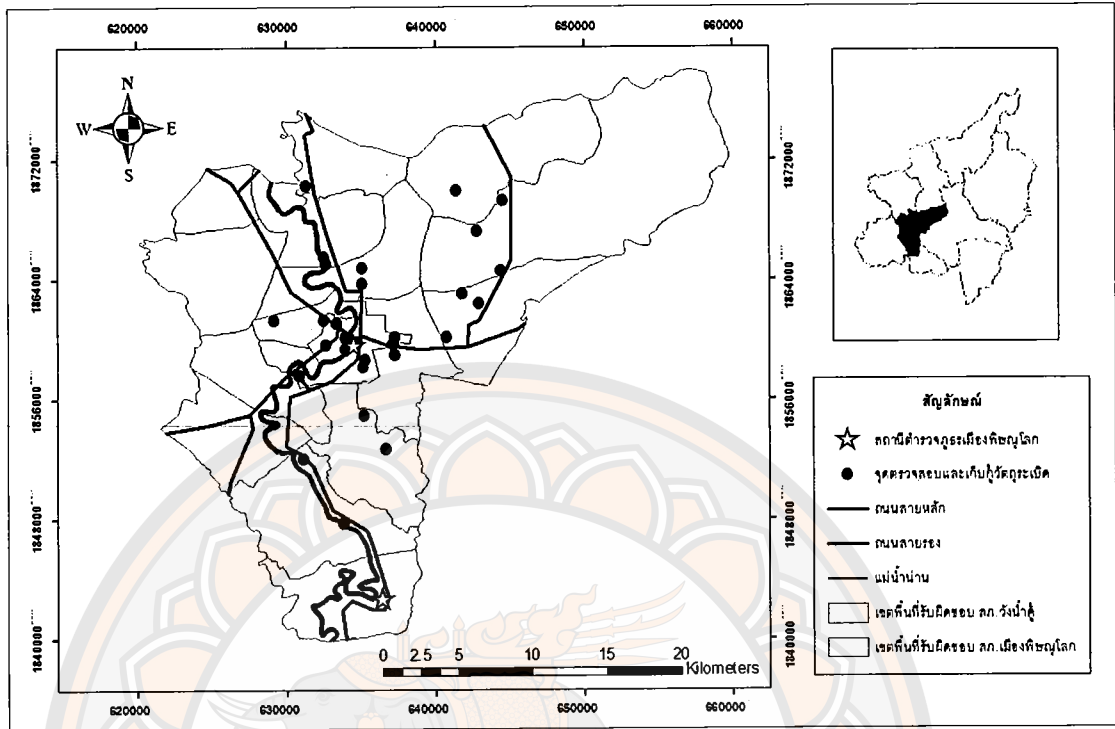
ภาพ 4 แผนที่การกระจายตัวของวัดต๋องสงสัยและวัดถูระเบ็ด ปี พ.ศ.2555-2558
(29 กันยายน 2558) ในจังหวัดพิษณุโลก

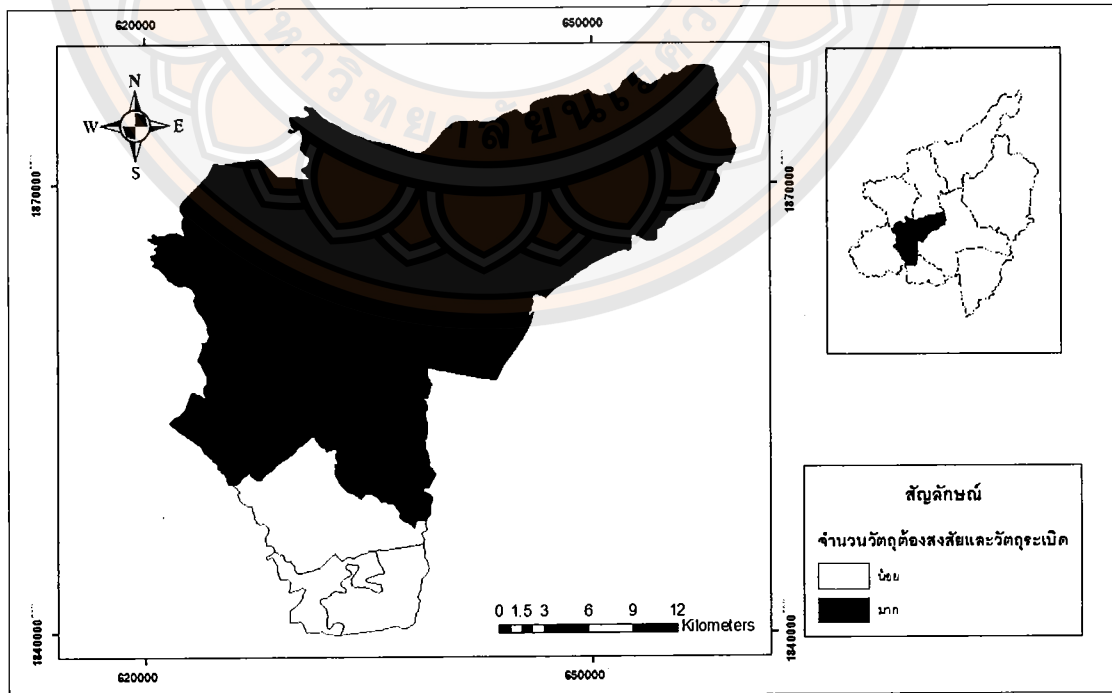
ภาพ 5 แสดงในเขตพื้นที่รับผิตชอบของสถานีตำรวจภูธรนครไทย
สถานีตำรวจภูธรนครชุม และสถานีตำรวจบ้านแยง

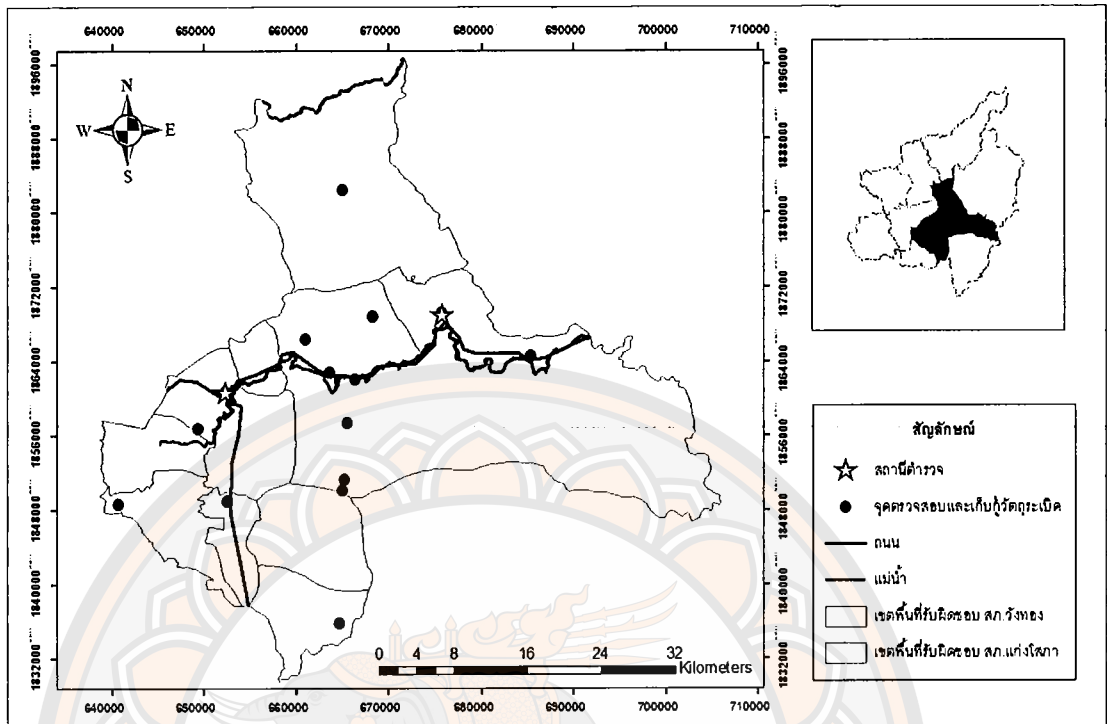
ภาพ 6 แสดงจำนวนต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในเขตพื้นที่รับผิตชอบของ
สถานีตำรวจภูธรนครไทย สถานีตำรวจภูธรนครชุม และสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง

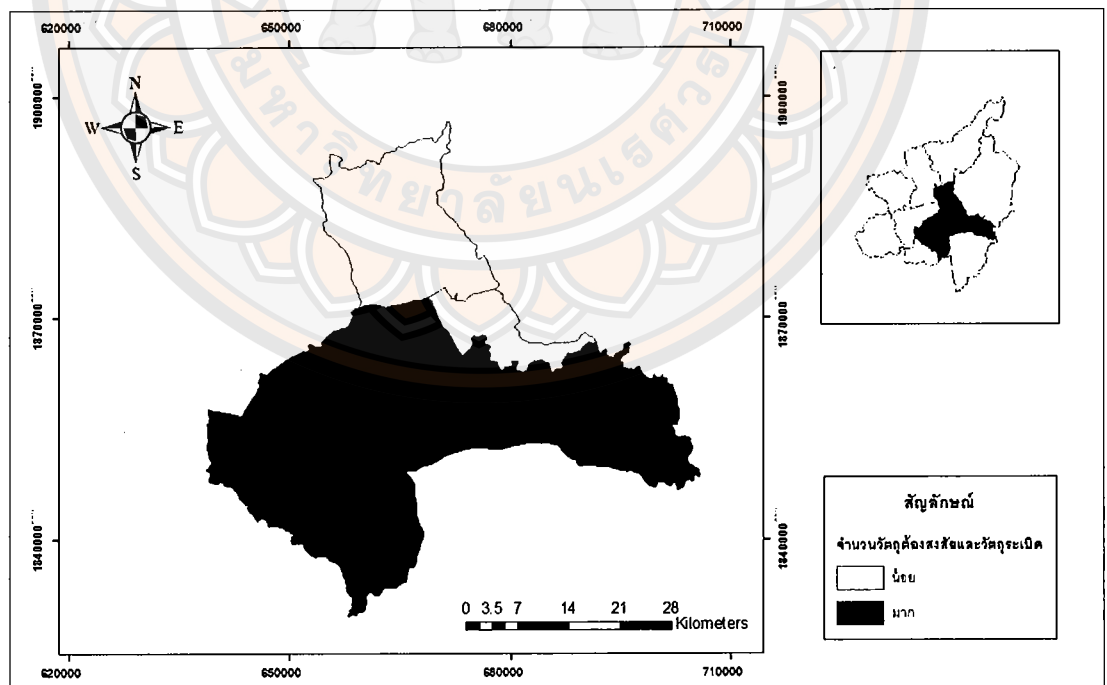
ภาพ 7 แสดงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรวังน้ำคู้

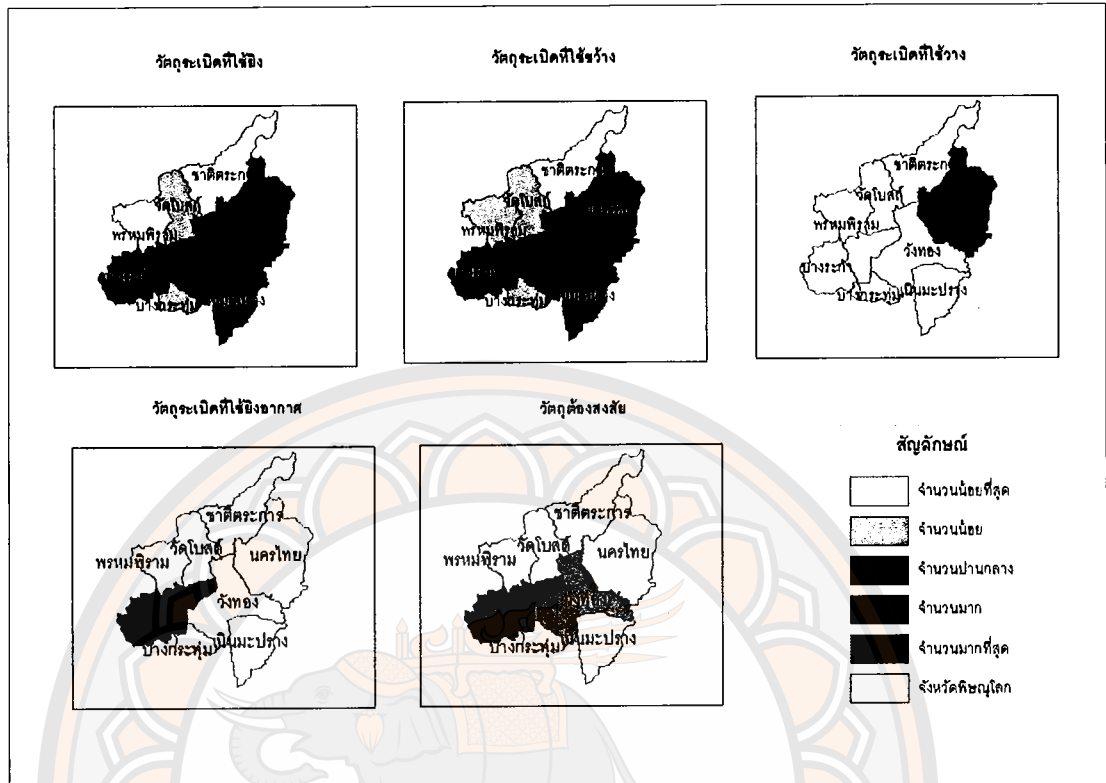
ภาพ 8 แสดงจำนวนต้องสงสัยและวัตถุระเบิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สถานีตำรวจภูธรนครไทย สถานีตำรวจภูธรนครชุม และสถานีตำรวจภูธรบ้านแยง

ภาพ 8 แสดงในเขตพื้นที่รับผิตชอบของสถานีตำรวจภูธรวังทอง และสถานีตำรวจภูธรแก่งโสภา

ภาพ 9 แสดงจำนวนต้องสงสัยและวัดถูระเบิดในเขตพื้นที่รับผิตชอบของ สถานีตำรวจภูธรวังทอง และสถานีตำรวจภูธรแก่งโสภา

ภาพ 10 แสดงประเภทของวัดฤๅษะต้องสงสัยและวัดฤๅษะเปิดตามลักษณะการใช้งาน แยกเป็นแต่ละอำเภอ